

CORAL **XICALLA**

LA HISTÒRIA LOCAL MITJANÇANT LES

CORRANDES

Treball de recerca

Coral Xicalla:
la història local mitjançant les corrandes

2n de Batxillerat

Vic, 10 de gener de 2014

Si goséssiu saber tant com goseu posseir!

Carles Riba

Agraïments

A la Roser Pugès, per haver acollit la idea d'aquest treball des del principi, haver-me proporcionat tanta informació i material, i haver trobat temps on no n'hi havia per ajudar-me sempre que la vaig necessitar.

A en Pere Sellarès, pel seu entusiasme encomanadís i la seva disposició per fer les aportacions que calien al projecte.

A la família Miró i Comas, i especialment a en Josep Maria, per la seva col·laboració des del començament, la seva ajuda a l'hora d'interpretar les corrandes quan va fer falta i per acostar-me més a aquest món i a aquest art.

A la tutora del treball, la Dolors Collell, per haver seguit aquest projecte des dels seus inicis i animar-me a tirar endavant en tot moment.

A la meva família, pel seu suport incondicional.

Índex

Introducció	6
1. Història de la coral Xicalla	9
1.1. El segle XX	9
1.2. El segle XXI	29
2. Les corrandes	45
2.1. Les corrandes de Folgueroles o d'en Carolino	46
2.2. Les corrandes de Beget	47
2.3. Els garrotins	48
2.4. Les perdiuetes	48
2.5. Les cançons de pandero	49
2.6. Les nyacres	51
2.7. Les patacades	51
2.8. Les jotes	53
2.8.1. Les jotes de Josep Guarch, 'Lo Teixidor'	53
2.8.2. Les jotes de Josep Garcia, 'Lo Canalero'	54
2.9. La corranda del “Gira el barret i tomba-li”	54
3. Les corrandes i la història	60
3.1. Corrandes de l’any 1992	61
3.2. Corrandes de l’any 1993	66
3.3. Corrandes de l’any 1994	71
3.4. Corrandes de l’any 1995	73
3.5. Corrandes de l’any 1996	75
3.6. Corrandes de l’any 1997	78
3.7. Corrandes de l’any 1998	82

3.8. Corrandes de l'any 1999	84
3.9. Corrandes de l'any 2000	86
3.10. Corrandes de l'any 2001	90
3.11. Corrandes de l'any 2002.....	93
3.12. Corrandes de l'any 2003	96
3.13. Corrandes de l'any 2004	101
3.14. Corrandes de l'any 2005	105
3.15. Corrandes de l'any 2006	108
3.16. Corrandes de l'any 2007	113
3.17. Corrandes de l'any 2008	117
3.18. Corrandes de l'any 2009	122
3.19. Corrandes de l'any 2010	127
3.20. Corrandes de l'any 2011.....	132
3.21. Corrandes de l'any 2012	140
3.22. Corrandes de l'any 2013	145
4. La història	152
4.1. Història de Vic a partir de les corrandes de la coral Xicalla (1991-2013).....	152
Conclusions	159
Bibliografia	162
Pàgines web consultades	164
Annexos	181

Introducció

Aquest treball és el resultat d'un procés que va començar ara fa un any. En aquell moment el treball de recerca encara era un projecte sense concretar que podia anar madurant a poc a poc. Sabia que si triava un tema que m'agradés gaudiria més de l'elaboració del treball, i aquest era el meu primer objectiu: ja que l'havia de fer, m'ho volia passar bé fent-lo. No sabia quin seria el tema però sí que sabia que havia de portar-me a saber més coses, a ampliar coneixements i que aquests havien de ser-me útils. Vaig pensar que no calia anar gaire lluny per trobar un bon tema i va ser així que va sorgir la idea de fer el treball sobre la coral del meu barri.

Ja havien començat els assajos del grup de pares, mares i excantaires de cara a les caramelles, on col·laborava a més d'assistir als de cantaires els dissabtes. Un dijous, en acabar un d'aquests assajos que moltes vegades s'allargaven fins a les dotze de la nit, vaig comentar la idea del meu treball de recerca a la directora de la coral. Immediatament es va mostrar molt entusiasmada i disposada a ajudar-me, i es va engrescar tant que fins i tot va començar a parlar de dates, de tota mena de recursos i materials que podien ser-me útils i de persones que em podrien ajudar. En veure tan ben acollida la meua idea em vaig convèncer que havia encertat el tema.

Tant el barri de Santa Anna com la coral Xicalla han estat sempre molt arrelats a la nostra ciutat i al nostre país, impulsant les festes i tradicions populars. Aquests i altres valors ja els vaig poder apreciar en la meua entrada a la coral quan tenia vuit anys, i tenia clar que els volia transmetre amb el meu treball.

Havent crescut a la coral, l'any passat vaig començar a ajudar en les tasques de direcció del grup de cantaires petits amb la perspectiva d'assumir enguany una més gran responsabilitat. Desafortunadament, l'activitat de la coral aquest curs no ha pogut engegar-se amb normalitat per falta de cooperants en la direcció i probablement, l'única activitat que es mantindrà serà la de la temporada de caramelles de gener a Pasqua. Davant d'aquesta situació i sabent que algun dia potser podria assumir part de la direcció de la coral, vaig veure necessari conèixer-la més a fons. El treball de recerca em va semblar una bona oportunitat per invertir-hi temps i esforç, sempre mirant de cara al futur.

Fent una llista de tots els temes que podia abastar la coral, que eren molts, vaig haver de fer una delimitació sense descartar treballar-los posteriorment. La coral Xicalla és especialment coneguda a Vic perquè és l'única coral que acompanya les caramelles amb corrandes i les canta

dissabte i diumenge de Pasqua. Les corrandes busquen guanyar la complicitat dels espectadors a partir de la crítica i la burla de la vida social i política del moment. Constitueixen, per tant, un compendi de la història local i general amb un component satíric, molt útil per conèixer allò que s'ha viscut a la ciutat en un determinat moment i l'impacte que ha tingut en la societat. Sabia que accedir a les lletres d'aquestes corrandes em resultaria senzill, i vaig decidir que serien l'eix vertebrador del treball. D'aquesta manera va quedar definit un primer objectiu del treball: elaborar una història a partir de la informació que proporcionen les corrandes de la Xicalla.

Tot buscant el material, vaig descobrir que la Xicalla havia començat a cantar corrandes l'any 1992 tot i que la coral existia des dels anys setanta, així que vaig veure que calia fer un pas per la història de la coral. Aquest doncs, és el primer apartat del treball, que té l'objectiu d'apropar-nos-hi més i entendre la figura de l'entitat dins la ciutat de Vic. La història de la coral ha estat recreada a partir de dades documentades i d'entrevistes a integrants de la coral que han proporcionat algunes de les anècdotes del treball, les quals tenen la funció de proporcionar una visió més propera de la Xicalla i, com deia abans, acostar-nos més a la seva realitat. Per a la realització d'aquest apartat va ser necessari consultar l'arxiu de documents de la pròpia coral, d'on es van extreure fotografies, retalls de premsa, programes de mà, cartells publicitaris i altres elements de suport que donaven testimoni de l'activitat de la coral.

Abans de començar a treballar amb les corrandes de la Xicalla, em va semblar oportú elaborar una breu introducció a les corrandes en si passant per alguns dels diferents estils que podem trobar a Catalunya, amb l'objectiu d'aprofundir en el coneixement d'aquest gènere popular per entendre aquesta realitat molt present al nostre país tan antigament com actualment. Aquest és l'objectiu del segon apartat del treball. L'última part d'aquest apartat és més extensa i està dedicada a les corrandes de la coral Xicalla, fent-ne una descripció més profunda ja que són la base del treball. A l'hora de descriure els diferents estils de corrandes vaig apostar per incloure les partitures corresponents perquè són un complement bàsic a l'explicació per les persones que les poden llegir. En alguns casos, per impossibilitat de trobar-les, va ser necessari fer-ne una transcripció d'oïda amb un programa d'edició de partitures. En aquest punt, vaig escollir Noteflight, ja que és un programa senzill per treballar en línia que s'adaptava al tipus de partitura a editar.

Havent recollit el material, provinent dels cançoners editats per la mateixa coral i d'altres publicacions de la Xicalla, vaig trobar-me amb un total de 752 corrandes, una quantitat que

superava de molt les meves possibilitats dins dels límits temporals amb què comptava. Per aquest motiu, vaig destriar les corrandes en dos grups: les de temàtica local i les de temàtica més general. Aquesta tria dividia el treball en dues fases. D'una banda la confecció d'una història de la ciutat de Vic, i de l'altra la d'una història que descriuria l'impacte de fets nacionals i internacionals en la població d'un barri de Vic. En conseqüència, vaig escollir per al treball de recerca la primera i vaig posposar la segona per a més endavant. Així doncs, l'objectiu del treball es va redefinir: elaboraria una història de la ciutat de Vic a partir de la informació proporcionada per les corrandes en el període 1992-2013, els 22 anys que la coral les ha cantat fins avui. D'aquesta manera, podria comprovar quins van ser els fets locals que s'havien viscut amb més intensitat a la ciutat de Vic partint de la idea que les corrandes recullen justament els fets que han causat més impacte en la societat.

Així, el tercer apartat del treball constitueix una anàlisi individual de cada una de les corrandes en forma de taules, una per cadascuna, i en el cas de corrandes del mateix any i del mateix tema, aquestes s'han englobat en una sola taula. L'esquema de les taules comença amb la contextualització de la corrande dins l'any que es va cantar (en aquesta part s'ha mantingut la numeració de la corrande dins del total de corrandes de cada any tal com consta al cançoner). Cal destacar que l'any que data la corrande només es refereix a l'any de la Pasqua en què es va cantar, però que les corrandes es refereixen a fets que han tingut lloc des de la Pasqua anterior fins la d'aquell any (així, per exemple, les corrandes datades de l'any 1992 informen de fets ocorreguts també l'any 1991). L'esquema d'anàlisi continua amb la lletra de la corrande i amb una classificació segons la temàtica i l'àmbit geogràfic que tracta (en aquest cas en diferenciem dos: el barri de Santa Anna, on pertany la coral, i la ciutat de Vic en general). L'última part és una descripció de cada corrande en relació amb la història i, si s'ha vist necessari per la comprensió, una interpretació. Per poder fer referència a la història ha estat necessària una tasca de documentació consultant diferents documents, en paper o bé en format digital. En alguns casos ha estat molt complicat seguir el fil d'algun esdeveniment a què feia referència una corrande, ja que es tractava de fets que no apareixen fàcilment en la documentació escrita. Aquesta tasca, sens dubte, ha estat possible gràcies a les facilitats d'Internet.

El quart apartat del treball és una síntesi de la informació extreta de cada corrande que recrea la història de Vic des de 1991 fins l'any 2013, sempre des del punt de vista xicallaire, tal i com ens havíem proposat al principi.

1. Història de la coral Xicalla

1.1. El segle XX

Legalment, la coral Xicalla es va constituir l'any 1980, però a mitjan anys setanta el seu procés de formació ja s'havia iniciat.

En aquella època, l'Associació de Veïns del barri de Santa Anna de Vic va proposar que el barri creés un grup de joves cantaires per tal de recuperar la tradició de les caramelles –després de la dictadura franquista, amb la consegüent opressió cultural, no passaven per un bon moment–, que a la ciutat de Vic s'havia extingit pràcticament per complet. La iniciativa impulsada pels veïns de Santa Anna de seguida va tenir molt d'èxit. Nois i noies d'entre tres i tretze anys van apuntar-se a la idea i l'any 1978 el grup de caramellaires de Santa Anna va cantar les primeres caramelles. En aquelles primeres temporades l'activitat del cor es limità només a cantar les caramelles i, durant les festes del barri, a cantar a la missa dels avis. Els primers anys van dirigir el grup Montserrat Canudes, Cinto Espejo i Josep Garriga, que tot i no ser director professional va dirigir els cantaires en unes caramelles, ja que Cinto Espejo, que era mossèn, havia de dir missa.

*Fa trenta anys aquí a Vic
hi havia una tradició
l'anar a cantar caramelles
que era en vies d'extinció.
Però l'any 78
a Santa Anna es va crear
un grup de caramellaires
que ho va fer ressuscitar.*

Corranda de l'any 2003

L'any 1979 van començar a dirigir el cor, que assajava a dos garatges del carrer Botànic Micó, Joan Montero (qui més tard seria violinista de l'Orquestra Simfònica del Vallès) i Carles Adillón. Aquell any, per primera vegada, els cantaires de Santa Anna van participar en el concurs de caramelles de Sant Julià de Vilatorrada –concurs organitzat des de l'any 1977 i celebrat anualment el diumenge després de Pasqua, en el qual cada colla rebia un cabrit pel fet de participar. A final de curs, però, els dos directors van haver de deixar el grup a causa de compromisos professionals. L'Associació de Veïns tenia clar que calia continuar amb la iniciativa com fos,

així que l'equip de pares que llavors menava el cor –encapçalat per Jordi Sunyer Parés i Maria Dolors Ballana–, va demanar a Montero i a Adillón que trobessin un nou director.

Cantada de caramelles sota la direcció de Josep Garriga, imatges del carrer Botànic Micó (1978).

De seguida va aparèixer el nom de Pere Sellarès, amb qui els responsables del cor van posar-se en contacte il·lusionats per tots els elogis que rebia de Montero i Adillón. Sellarès va posar dues condicions per fer-se càrrec del grup: la primera, passar de fer només caramelles a ser una coral amb un aire més seriós que funcionés durant tot el curs escolar; la segona, que els cantaires assagessin asseguts. Amb el suport de l'Associació de Veïns, es van obtenir bancs de l'antic bar Pirineu del barri, i es va recollir un bon nombre de cadires pintades de colors provinents de l'Escola Municipal de Dibuix de Vic. La tardor de 1980, prop de cinquanta cantaires van començar els assaigs setmanals al garatge de la família Sunyer i Ballana.

En aquella primera època, els assaigs es feren cada dissabte a la tarda després que acabés la popular sèrie de dibuixos animats de l'època *Don Quijote de la Mancha*. Al llarg del primer curs es va escollir el nom de Xicalla per votació dels propis cantaires, i es va participar en concerts com el de la inauguració de la pista poliesportiva del barri de Santa Anna, el d'homenatge al músic, pedagog i escriptor Joan Llongueras o el concert de Nadal el gener de 1981 a l'església de Sant Vicenç de Malla juntament amb un cor d'adults dirigit també per Pere Sellarès.

Pere Sellarès dirigint el primer concert de la coral Xicalla a l'església de Sant Vicenç de Malla (gener de 1981).

El curs següent, el 1981-1982, la coral va entrar a formar part del Secretariat de Corals Infants de Catalunya (SCIC), fent així un gran salt qualitatiu. El Nadal de 1981 es va fer el primer intercanvi de la història amb la coral l'Espinguet, de Vilafranca del Penedès. El viatge cap a la capital de l'Alt Penedès es va haver de realitzar en dos autocars a causa del prop d'un centenar de cantaires que formaven part de la coral –la gran majoria d'habitants del barri eren parelles joves i amb fills, i a principis dels anys vuitanta hi havia poca competència d'altres activitats extraescolars. El curs que la Xicalla va rebre el nombre més elevat de cantaires va ser, però, el 1982-1983, quan n'hi va haver 102 d'inscrits.

Durant l'any 1982, el grup de cantaires més petits va assistir al primer Juguem Cantant, que es va fer a Centelles. El Juguem Cantant és una trobada feta a mida per als cantaires més petits de les corals federades al SCIC, en què es combina el treball musical amb la vessant lúdica. Els grups de mitjans i grans, entre moltes altres activitats, van cantar a la XV Trobada del SCIC, que es va fer al pavelló municipal de Vic i va ser organitzada per la mateixa Xicalla. La coral en pes també va anar a fer un concert patrocinat per una entitat d'estalvis a un casal d'avis de Lleida. Per acabar el curs, es va fer una visita a Rioleón Safari (Tarragona), autèntic centre de

pelegrinatge de tots els amants de la natura a principis dels anys vuitanta. Tot i que a les gàbies hi havia cartells que alertaven de la perillositat d'alguns animals, un dels cantaires xicallaires no en va fer molt de cas i va acabar rebent una queixalada d'un mico al dit. El fet no resulta gaire sorprenent ja que aquella època hi va haver molts escàndols relacionats amb Rioleón Safari: un pare i la seva filla ferits greument per lleons en viatjar amb les finestres del cotxe abaixades (1985), un lleó que va arrencar el braç a una nena de deu anys en treure la mà per la finestra del tren de la reserva animal (1991) i destrosses de cotxes dels visitants per part d'animals.

Les caramelles de 1982 van caracteritzar-se per desplaçar la coral pels carrers dalt del remolc d'un camió de manera que per als més petits no es fes cansat. A cada cantonada el camió s'aturava, i en Pere Sellarès s'enfilava en una escala per poder dirigir. Com els anys anteriors, també es va participar en el concurs de Sant Julià (on gairebé cada any la Xicalla s'endugué el primer premi).

Pere Sellarès, des de dalt de l'escala, dirigint les caramelles de 1982.

El curs 1982-1983 la coral va dividir-se en tres grups: petits (de 5 a 7 anys), mitjans (de 7 a 9 anys) i grans (de 10 a 15 anys). Aquesta divisió es va mantenir fins que la davallada geogràfica va obligar a ajuntar els grups de mitjans i grans. Coincidint amb la divisió dels grup, va

augmentar la plantilla de directors amb la incorporació de la Miqui Serrat, directora que es va fer càrrec del grups de cantaires més petits. Durant aquell curs la Xicalla va participar en la seva primera gran trobada, que va ser la primavera de 1983 al Palau d'Esports de Montjuïc (Barcelona). Prop de 5.000 cantaires del SCIC van estrenar la cantata *El bruel de l'estany*, amb lletra de Maria Àngels Anglada i música d'Enric Ribó. A final de curs la coral també va participar en l'acte d'homenatge al difunt Pere Mialet, antic secretari de l'Associació de Veïns del Barri de Santa Anna. Mialet fou un animador de festes que es va traslladar a viure al barri l'any 1968 i va ser un dels impulsors de la Xicalla. Actualment, al barri de Santa Anna hi ha una plaça amb el seu nom.

El 1984 la Xicalla va participar en la inauguració del remodelat teatre Atlàntida de Vic, i també va assistir al Juguem Cantant de Sant Hilari Sacalm. L'intercanvi, que es va fer amb la coral els Rossinyols de Tarragona, va suposar el viatge més llunyà que hagués fet mai la coral. Amb motiu de la Diada Nacional de Catalunya, va tenir lloc la primera cantada sota la plaça del patriota català Bac de Roda, situada al xamfrà entre el carrer Verdaguer i la Rambla de l'Hospital de Vic. Aquest acte es va mantenir fins l'any 1999, quan les actuacions de les corals infantils vigatanes es van substituir per discursos institucionals i actes castellers.

la foto

Les corals Cabirol i Xicalla participaren a l'acte que amb motiu de la celebració de la Diada de l'11 de Setembre es va fer al peu del monument al Bach de Roda, a la rambla de les Davallades de Vic. Aquí els teniu en una de les seves interpretacions.

Retall de premsa sobre la cantada per la Diada Nacional de Catalunya el 1984.

La primavera de 1985 la Xicalla va acudir a la Trobada del SCIC a les Borges Blanques, on es va interpretar la cantata per a cor i orquestra *L'ocell daurat*, amb text de Núria Albó i música de Frederic Mompou.

El curs 1985-1986 es va realitzar un intercanvi amb una coral de Flix, qui va rebre de manera espectacular la Xicalla. Primer, escortant-ne l'autocar la policia municipal fins a l'entrada del poble, i en arribar a la Plaça Major donant la benvinguda als cantaires vigatans amb crits i pancartes. Les amistats que es feren a Flix van durar molts anys més: com a exemple, un antic xicallaire va comprar la seva primera motocicleta a un noi d'allí, i també molts vigatans van anar a passar l'estiu a la Ribera d'Ebre. El Juguem Cantant d'aquell any es va fer a Castellterçol.

L'inici del curs 1986-1987 va començar amb un viatge en tren bastant accidentat. La Xicalla havia d'anar fins l'Alberg Verge de les Neus, a la Molina (La Cerdanya), on havia de realitzar la primera de les activitats del curs: el Cap de Setmana Cantant, un parell de dies en una casa de colònies destinats a l'adaptació dels nous cantaires i a una millor coneixença entre els integrats de la coral. Havent contactat amb la companyia de trens Renfe –avisant que una vuitantena de nois i noies viatjarien en tren fins la Molina, i havent la companyia assegurat un vagó sencer per la coral–, la Xicalla va trobar-se amb un tren de dos vagons completament saturat, on ni cantaires ni directors no cabrien. Hores després de reclamar a la companyia, va arribar a Vic un comboi amb dos vagons completament buits exclusiu per la coral, que va permetre el viatge i la realització adequada del cap de setmana.

Del curs 1986-1987 en va destacar la publicació del primer cançoner xicallaire, un llibre on es recullen totes les cançons treballades al llarg del curs que s'entrega anualment el dia de la Cabritada a cadascun dels cantaires. Abans del cançoner, a cada cantaire se li donava un obsequi, que normalment era una figureta amb “Coral Xicalla” gravat. La Cabritada és la celebració final de cada curs de la coral, i consisteix en un dinar on es cuinen els cabrits de Pasqua. A part dels cantaires i dels directors, també hi estan convidats els familiars dels xicallaires. El fet més destacable del curs, però, va ser la cantata d'*El concert desconcertant*, que es va estrenar a Barcelona per celebrar el vintè aniversari del SCIC, amb música del mestre Antoni Ros Marbà i lletra de Miquel Desclot. De nou, més de 5.000 cantaires de tot Catalunya pertanyents al SCIC s'aplegaren al Pavelló d'Esports de Montjuïc per dur a terme la cantata, narrada pel periodista Salvador Alsius –en aquella època molt conegut arran de l'espai del santoral que presentava al Telenotícies Migdia del canal de televisió TV3. El Juguem Cantant va ser organitzat per la Xicalla a Vic i va acabar amb un concert al teatre del Col·legi Pare Coll de la ciutat, on es va

interpretar la cantata *La formigueta que anava a Jerusalem*, amb el suport del grup de grans de la Xicalla que, dirigits pels actors Josep Font i Pep Simon, va preparar una escenografia per tal d'il·lustrar el conte amb personatges reals que parlaven i facilitaven l'entesa del text.

Imatges de la cantata al Palau d'Esports de Montjuïc l'any 1987.

El mateix any 1986 la Miqui Serrat es va casar, i l'any següent va incorporar-se a la Xicalla el director Xavier Solà, que uns anys més tard dirigiria la coral Canigó i seria regidor a l'Ajuntament de Vic. Un curs després va arribar a la coral un altre jove vigatà, Jordi Roca. El 1988 la Miqui va tenir una criatura i va veure's obligada a deixar la coral. Al seu lloc, el 1989 va arribar la Sira Puig, una nova directora que havia passat la infància al barri de Santa Anna i es va fer càrrec del grup de petits de la Xicalla.

El 1987 la coral es va legalitzar jurídicament –fins llavors havia actuat com una entitat adherida a l'Associació de Veïns del barri de Santa Anna, amb la qual va continuar mantenint estrets lligams i vincles. Després d'un Cap de Setmana Cantant a l'alberg Pere Figuera de Planoles, el curs va iniciar-se amb la presència dels més petits al Juguem Cantant de Torelló i dels més grans a un intercanvi amb la coral Mestre Güell de Tàrraga (gràcies al qual molts cantaires van poder conèixer la Fira de Teatre de Tàrraga hostatjant-se a casa dels amics fets). Els cursos següents la Xicalla va celebrar el Juguem Cantant a Sant Hilari Sacalm i va fer l'intercanvi amb una coral de Torredembarra. Una novetat que es va introduir el 1988 va ser fer un concurs de dibuix entre els cantaires, i el dibuix guanyador podia aquell any sortir al programa del concert de Nadal de la coral [veure Annex 3.1.].

Fotografia de grup al parc de Santa Anna (gener de 1990).

Per celebrar els deu anys de la Xicalla, la coral va dissenyar una temporada 1989-1990 plena d'activitats. Primer de tot va tenir lloc un Cap de Setmana Cantant a l'alberg del Pic de l'Àliga, a Núria. Aquell mateix curs, també es va estrenar la cantata *En Pere sense por*, que es va cantar al pavelló Municipal d'Esports de Vic dirigida per en Pere Sellarès. El Juguem Cantant es va fer a Ripoll i la coral va celebrar l'aniversari amb la coral Olabide Abesbatza, de Gasteiz (Vitòria), al País Basc. El viatge cap al País Basc es va fer el dia 28 d'abril de 1990. Allà, els cantaires van aprendre quatre nocions bàsiques d'eusquera (*eskerrik asko, agur...*) i van poder perfeccionar el castellà. Per acabar el viatge, a la plaça de la Virgen Blanca (al centre de la ciutat de Gasteiz), s'hi va formar una improvisada sardana gegantina amb una cinquantena de dansaires vigatans, tarragonins (que eren allà de viatge) i bascos.

Per acabar de celebrar la primera dècada de la coral, es va fer una trobada-arrossada a l'ermita de Sant Marc amb tots els cantaires, excantaires, familiars, amics, directors i exdirectors. Es va fer una caminada des de Santa Anna fins a Sant Marc i un concert a càrrec d'excantaires. La festa va acabar amb el primer concert en directe del grup de pop-rock Neatles Miris –amb tres antics xicallaires a la formació (Dani Rifà, Marc Solà i Pep González), el grup va treure un disc

(*Ouieà*) i va arribar a gaudir de cert renom a Catalunya. Altres formacions musicals d'excantaires de la Xicalla van ser les de Jordi Sunyer i Jordi Guti, que van editar el disc *Jugant a ser eterns* l'any 1996 amb Escac i Mat, on també tocà l'antic xicallaire Joan Ribé –actualment un dels pianistes amb més renom de tota la comarca, tot i que la seva participació al grup va ser tocant la guitarra.

La Xicalla cantant caramelles a l'església de Lurdes (1989).

Una altra formació paral·lela a la Xicalla va ser la de la coral Oreig. L'any 1988 un grup de pares i mares van decidir crear una coral que reforçés els menuts a l'hora de cantar les caramelles. En un principi, la coral d'adults només actuava ajudant la Xicalla a l'hora de les caramelles, però un any després, davant l'èxit, es va independitzar i va assajar sota la direcció de Pere Sellarès durant tot un curs. Amb el temps, però, es va tornar al format inicial: el grup de mares, pares, parents i excantaires assaja un dia a la setmana de Nadal a Pasqua per després acompanyar les caramelles.

A més, amb motiu del desè aniversari la coral va estrenar un nou logotip: una semifusa d'on onejaven les quatre barres. Anteriorment, la coral havia fet servir el logotip que s'havia fet per les entitats del barri: un escut amb fons blau i una senyera, i en el cas de la coral amb una clau de sol. Del nou logotip se'n van fer samarretes, adhesius, pancartes i, més tard, dessuadores.

L'antic uniforme de jersei amb coll en punxa de color blau cel –que anys abans havia estat de color blau fosc– i pantalons o faldilla de quadres escocesos va passar a l'uniforme consistent en una dessuadora o en una samarreta blanca amb el logotip estampat, segons l'època de l'any. De dessuadores se'n van fer de tres colors: verd turquesa, lila i gris. Anys més tard es va fer un altre model únic de dessuadora de color gris.

La Xicalla cantant i representant els Pastorets pels avis i àvies de les Germanetes dels Pobres (anys vuitanta).

A l'esquerra, la primera insígnia de la coral Xicalla.

A baix, el logotip creat amb motiu del desè aniversari.

Dessuadores amb el logotip del desè aniversari.

El curs 1990-1991 va començar amb la constitució de la Coral Infantil Xicalla com una entitat plenament sobirana amb uns estatuts propis i amb un CIF (codi d'identificació fiscal d'entitats sense ànim de lucre). Com a entitat del tot professional, es va haver de constituir una junta gestora. Els càrrecs es van escollir en una assemblea general de pares i mares. En Pere Sellarès va rebre el càrrec de president; Sira Puig (directora del grup de petits) el de vicepresidència; la secretaria a Jordi Sunyer i Ballana; la tresoreria a Dolors Ballana; i Jordi Sunyer i Parés i Agnès Buscart van ser designats vocals. Cal destacar que, tot i no estar constituïdes oficialment, la Xicalla ja havia tingut altres juntes de responsables integrades per Jordi Riera, Josep Garriga, Salvador Molist, Encarnació Camps, Josep Rifà, Maria Carme Arumí, Joaquim Pugès i Carme Suárez.

Aquell mateix any 1990 Jordi Sunyer i Ballana va entrar a formar part del grup de directors, i es va fer càrrec del grup de mitjans. Els dies 11, 12, 13 i 14 d'octubre es va rebre la tornada de l'intercanvi amb la coral del País Basc. Per celebrar-ho, el grup musical d'antics xicallaires Neatles Miris va protagonitzar un concert al centre cívic de la Serra de Sanferm.

El que més urgia durant aquell curs era aconseguir un piano, ja que la coral havia passat deu anys assajant *a cappella* (sense cap mena d'acompanyament instrumental) i moltes peces que arribaven des del SCIC amb acompanyament sonaven buides al garatge d'assaig de la Xicalla. El principal problema era el finançament de l'instrument. Després de molts esforços, l'Ajuntament de Vic va col·laborar-hi amb 150.000 pessetes, i la Diputació de Barcelona amb 125.000 pessetes. Aquestes contribucions van servir per pagar la meitat del piano, que va arribar des d'Olot el dia 9 de febrer de 1991. Per celebrar-ho, es va fer un concert a càrrec de cantaires i excantaires al local d'assaig. Dos anys més tard, el piano es va acabar de pagar del tot.

L'intercanvi es va fer amb la coral Els Matiners, de l'Hospitalet de Llobregat, i el Juguem Cantant va tenir lloc a Vic. El 28 de maig de 1991 es va cantar *Tirant lo Blanc* al Palau de la Música Catalana de Barcelona. També es va participar en el 25è aniversari del Cor Cabirol, l'altra coral infantil que hi havia a Vic que formava part del SCIC.

El curs 1991-1992, la Sira va marxar a Anglaterra d'*au pair* per aprendre anglès, i es va afegir a la plantilla de directors la Montse Triola. El 1992, any que es celebraren els Jocs Olímpics a Barcelona, es va commemorar el 25è aniversari del SCIC. A la primavera es va estrenar al Palau Sant Jordi de Barcelona la cantata *Cantijoc*, composta per a l'ocasió, amb lletra de Ricard Creus i música de Josep Pons. Uns mesos abans, durant el festival Catalunya Canta, la coral ja havia actuat al recinte barceloní. El Catalunya Canta es va organitzar per celebrar el desè aniversari de la fundació de la Federació Catalana d'Entitats Corals (FCEC), de la qual el SCIC forma part, i la Xicalla hi va acudir amb el grup de grans. En Pere Sellarès va ser l'encarregat de dirigir les corals infantils.

Es va fer el Juguem Cantant a Sant Hipòlit de Voltregà, on es va reinterpretar la cantata *La formigueta que anava a Jerusalem*. El curs va finalitzar amb una cabritada acompanyada de pluja. Per sort, la Xicalla havia pres precaucions i havia reservat el recinte firal del Sucre (que en aquell temps es reduïa a un simple cobert sense parets als laterals). Per culminar la cabritada, cantaires i familiars van entonar el *Free Catalonia from Spain*, una cançó composta pel poeta Celdoni Fonoll (marit de la televisiva Lloïl Beltran) per les Olimpíades del 1992, amb l'objectiu de deixar clar als milers de turistes que acudissin a Barcelona quina era la terra que estaven trepitjant.

Pere Sellarès dirigint la 25a trobada de corals infantils de Catalunya (1992).

La tardor de 1992, després d'un any a Anglaterra, la Sira va tornar a la Xicalla. Així, el curs 1992-1993, va començar amb una plantilla de directors molt generosa: el grup de petits van dirigir-lo la Sira i la Montse (amb la col·laboració de David Sunyer, que animava els vint minuts finals de l'assaig amb jocs); el grup de mitjans en Jordi i la Sira; i en Pere i en Jordi duien el grup de grans. La principal novetat va ser la nova modalitat d'intercanvi, que va tenir molt d'èxit: el "Dos a Dos", que va consistir en unir dues corals per acollir-ne dues més. Així, la Xicalla i la coral Infants Alegres de Torelló van anar cap a Sant Jaume dels Domenys i Llorenç del Penedès. El maig la Xicalla va anar a Olesa de Montserrat per participar en la Trobada General del SCIC. El concert es va fer al teatre de la Passió, i es va interpretar *L'ocell daurat*, amb música de Frederic Mompou i text de Núria Albó.

En començar el curs 1993-1994, la Sira es va fer professora d'anglès i va haver de deixar la coral per incompetència horària. Calia fitxar una nova directora, i de seguida va aparèixer el nom de la Roser Pugès, una excantaire molt vinculada a la coral: els seus pares havien format part de l'equip de responsables, i ja havia acompanyat la coral al piano en alguna ocasió. Ràpidament va acceptar l'oferiment, i des de llavors que no ha deixat la Xicalla. Aquell curs es va optar per un altre model d'intercanvi: el *ménage à trois*. Així, la Xicalla sola es va hostatjar al mateix temps a casa dels Xerics de Berga i de la coral infantil de Gironella. També va

participar en la festa-concert del 25è aniversari de la coral de Llorenç del Penedès. El grup de petits va participar en el Juguem Cantant que va organitzar el Cor Cabirol a Vic. En aquell temps, la coral també va estrenar un nou local d'assaig: el garatge de la família Pugès i Suárez. En disposar de dos locals, es van poder fer els assajos dels grups de grans i petits a la mateixa hora, i així es van poder començar els dissabtes una hora més tard, a les onze del matí.

Caramelles a la Plaça Major (1994).

La temporada 1994-1995 la coral Xicalla va celebrar el quinzè aniversari. Per repetir l'experiència del desè aniversari, es va decidir organitzar un intercanvi extraprinicipatí, aquella vegada a Maó, a l'illa de Menorca. Per Nadal, n'Anna Hilari, la directora de la coral Xic Estel de Maó, va arribar-se a Vic per fer una reunió amb la Xicalla i acordar l'intercanvi. El febrer de 1995, però, la Xicalla va rebre una trucada des de Menorca dient que per problemes aliens a la coral, l'intercanvi no es podia dur a terme. Com que els cantaires ja s'havien fet il·lusions, es va buscar de seguida una alternativa, i es va trobar una coral valenciana disposada a fer l'intercanvi. Un mes abans d'anar cap a València, però, la Xicalla va rebre una altra trucada comunicant que l'intercanvi al País Valencià tampoc era possible. Després d'una reunió extraordinària de pares i mares, es va resoldre la situació, i així la Xicalla va acabar embarcada cap a Port Aventura, on els cantaires van poder gaudir d'allò més.

Amb motiu del quinzè aniversari, es va decidir portar les caramelles a la capital catalana, i així el Dissabte de Pasqua els cantaires i el grup de pares caramellaires van dirigir-se cap a Barcelona. La Xicalla va cantar al Portal de l'Àngel, a la plaça de la Catedral, a l'entrada del Mercat de la Boqueria, a les portes del Liceu i a una de les boques del metro de la plaça de Catalunya. Per informar els barcelonins de l'acte que realitzava la coral, es va fer una gran pancarta on es podia llegir "Caramelles vigatanes".

Caramelles a la plaça de la Catedral de Barcelona (1995).

Tot i això, molta gent no va acabar de comprendre què feia la Xicalla, i es van sentir comentaris com ara "son de Vigo y me parece que dan caramelos". Aquell dia només van poder fer diners per pagar l'autobús. Una de les corrandes que van cantar a Barcelona:

*A ciutat hem arribat
a oferir nostres cançons
gaudiu d'aquestes corrandes
i afluixeu els calerons.
Les nenes de Barcelona
tot el dia ramblejant
mireu que n'estan de bones
pel darrere i pel davant.*

L'acte principal per commemorar l'aniversari es va fer al teatre-auditori de l'institut Jaume Callís de Vic el dia 14 de maig. Totes les corals de la demarcació de Girona –on pertany la Xicalla en el marc del SCIC– i també les darreres amb qui s'havien fet intercanvis van ser convidades, i juntament amb la Xicalla van interpretar *La cançó més bonica del món*, acompanyats per la Camerata de Cançó Tradicional. Durant el curs també es va participar en una trobada-taller a Banyoles (Pla de l'Estany), i els més petits van celebrar el Juguem Cantant a Torelló. Per acabar de celebrar l'aniversari, es va decidir allargar la cabritada tot un cap de setmana, i passar la nit acampats en tendes. La cabritada es va fer a Sant Julià Sassorba, i va ser molt afortunada gastronòmicament ja que el sorteig que es feia cada any per Pasqua d'una mona del pastisser de l'Estadi (que generosament la va regalar cada any a la coral) i un cabrit no va tenir guanyador.

El curs 1995-1996, després de demanar un centre cívic pel barri de Santa Anna durant més de quinze anys, aquest es va construir i la coral va passar a tenir local propi. Una de les estances que tenia el nou edifici estava reservada expressament per a la Xicalla. La sala de la coral, de format esfèric i ovalat, es va condicionar posant-hi cortines per evitar rebots i ressonàncies, i una grua es va encarregar de pujar el piano fins a la terrassa del centre. La inauguració del nou local va tenir lloc el 21 d'octubre de 1995, i va comptar amb la presència de Jordi Amblàs (que més tard seria un doctor molt reconegut) disfressat de Jordi Pujol, president de la Generalitat de Catalunya. El “president” va arribar amb un cotxe oficial amb xofer i senyera a un dels angles del capot, i després de fer un discurs sobre els valors del cant, l'amistat i la germanor “tan presents en el cant coral i tan necessaris per forjar un país més digne, més humà i més lliure”, va tallar amb tots els honors la cinta i va donar per inaugurat el local. L'acte va acabar amb un pisolabis i entonant el cant dels Segadors.

Caramelles a Santa Anna, amb el centre cívic recentment inaugurat de fons (1996).

A part de l'estrena del nou local d'assaig, es va fer el Juguem Cantant a Sant Hilari Sacalm; es va participar en el 25è aniversari de la coral els Follets de Ripoll, on es va interpretar la cantata *Les tres locomotores*; i també es va assistir al trentè aniversari de la coral l'Espinguet, de Vilafranca del Penedès, amb qui la Xicalla havia fet el seu primer intercanvi. L'intercanvi es va fer amb la coral Llebeig de Calafell, de manera que els cantaires anaven preparats per banyar-se a la platja. Encara que el temps no acompanyà gaire, tant els de Vic com els de Calafell van acabar tots a l'aigua.

També aquell any 1996 la Xicalla va decidir tornar al concurs de caramelles de Sant Julià de Vilatorrada, on havia deixat de participar anys enrere a causa de la creixent rivalitat i de l'esperit competitiu que havia pres el certamen. Així, aquella Pasqua la coral hi va participar en l'apartat de cors adults ja que hi concorregueren els grups de petits, mitjans i grans acompanyats del grup de pares i mares caramellaires. El curs va acabar amb una acampada a l'esplanada del Pujolar (la Guixa), on molts cantaires i alguns pares s'hi van arribar en bicicleta. Com que va ploure, el concert final es va haver de realitzar al centre cívic de Santa Anna.

La tardor de 1996, la Xicalla va comptar amb la incorporació de la filla d'en Pere Sellarès, la Guida Sellarès, a l'equip de directors. La Guida, juntament amb la Roser i la Montse, es va encarregar de dirigir el grup de petits.

L'any 1997 el SCIC va celebrar el trentè aniversari estrenant al Palau Sant Jordi la cantata *El timbaler del Bruc*, amb lletra de Núria Albó i música de Manuel Oltra. Els dies 10 i 11 de maig la coral es va dirigir a Barcelona, i per poder assistir a tots els assajos còmodament, la coral infantil de Sant Boi va acollir la Xicalla. A tall anecdòtic, resulta que els pocs segons que la cantata va sortir a Televisió de Catalunya (TVC) van ser amb primers plans dels cantaires de la Xicalla, que estaven situats gairebé a primera fila, i bona part de les fotografies que es van difondre tenien els cantaires xicallaires a primer pla. L'intercanvi es va fer amb una coral de Valls, i el Juguem Cantant es va celebrar a Palafrugell. Durant aquell curs, que va acabar amb una cabritada-acampada a Sant Julià de Sassorba, la Xicalla es va adherir al Congrés de Cultura d'Osona.

La tardor de 1997 la Montse Triola va deixar la Xicalla temporalment, i al seu lloc es va estrenar la Fina Comas, que durant els dos primers anys a l'equip directiu va alternar la tasca de cantaire al grup de grans amb la de directora al grup de petits. Després del Cap de Setmana Cantant a les Tallades (Vilanova de Sau), es va fer el concert de Nadal, que coincidint amb la diada dels Sants Innocents, va incloure una versió dels directors de l'himne del Barça per a piano a cinc mans. L'intercanvi es va fer segons la modalitat de trobada que proposà el SCIC: que tres corals passessin conjuntament un cap de setmana de colònies i treballassin un repertori comú. Així, la Xicalla, els Follets de Ripoll i els Petits Cantaires de Sant Hilari Sacalm, van traslladar-se a la casa La Sala, a la Pobla de Lillet (el Berguedà). El cap de setmana va estar farcit d'anècdotes. Pocs minuts després d'arribar a la casa, cantaires i directors van trobar-se amb un bon xàfec i amb la casa tota tancada. Per tal que els nois i noies es poguessin eixugar sota un sostre, un parell de directors van decidir esbotzar una porta. Minuts després, l'amo de la casa va arribar, i l'episodi no li va fer molta gràcia. Diumenge a la tarda les tres corals plegades van anar a fer el concert de comiat de la trobada a un teatre de la Pobla de Lillet. A mig concert va començar una tempesta amb llamps, trons i pedregades que va deixar el local sense llum i sense so, ja que es cantava amb un piano elèctric. Al final, el concert es va poder acabar amb l'acompanyament d'una guitarra acústica fent de piano, i amb la il·luminació natural provinent d'un parell de finestres de vidres opacs –més tard es va poder comprovar que no es tractava de vidres opacs, sinó que de tant de temps que feia que ningú obria els finestrons, s'hi havia acumulat la pols. Abans d'entonar el cant dels adéus, la llum va tornar i també va aparèixer l'arc de Sant Martí.

El Juguem Cantant es va fer a Girona, i l'abril de 1998 els directors de la Xicalla participaren com a músics al concert de campanes que es va fer a Vic per commemorar el 150è aniversari

del Casino. A la cabritada-acampada d'aquella temporada, la Xicalla hi va convidar la coral de Sant Boi de Llobregat (que havia acollit la coral la primavera anterior coincidint amb *El timbaler del Bruc*). La pluja, però, de nou va jugar una mala passada i l'acampada prevista al Pujolar de la Guixa es va haver de suspendre. D'aquesta manera, els cantaires del Baix Llobregat es van hostatjar a les llars dels xicallaires. Al vespre, la Companyia d'Arts Màgiques "La Patilla" va protagonitzar un espectacle de màgia, i l'endemà diumenge es va celebrar la cabritada a la terrassa del centre cívic de Santa Anna.

El curs 1998-1999 va començar amb un Cap de Setmana Cantant a Santa Maria del Roure, a Cantonigròs. A l'hivern, es va fer el tradicional concert a l'església de Lurdes, en aquesta ocasió amb companyia de la coral La Violeta de Centelles. Per Nadal, a més, es va participar en un concert de nades al Palau Blaugrana en el marc dels actes del Centenari del Futbol Club Barcelona (1899-1999). Els grups de mitjans i de grans, que ja feia uns anys que assajaven junts, van passar tot un matí a les instal·lacions del Barça. A part del concert, la coral va poder visitar el Museu, el Camp Nou, totes les instal·lacions i fins i tot entrar al vestuari dels jugadors barcelonistes –amb minipiscina, lliteres de massatge, un armariet per a cada jugador i una pissarra amb gargots (possiblement de Van Gaal, l'entrenador de l'equip).

El Juguem Cantant d'aquell curs es va fer de nou a Vic coorganitzat per la Xicalla i el Cor Cabirol. El concert es va fer al teatre de l'institut Jaume Callís, i es va estrenar la cantata *El follet valent*. La coral també va participar en el concert del desè aniversari de la coral Brins, de Camprodon.

Tal com s'havia fet el curs passat, es va fer coincidir la tornada de la coral de l'intercanvi (aquell any l'Orfeó Infantil de Tremp) amb la cabritada, que es va celebrar a l'ermita de Sant Jaume de Manlleu. Com que el capellà que vetllava per l'ermita manlleuena era un conegut d'en Pere Sellarès, va posar moltes facilitats a la coral, permetent-los disposar de l'església i la rectoria en cas de pluja. La Xicalla s'ho va prendre al peu de la lletra, i el matí de diumenge es van apartar tots els bancs convertint la nau central en una pista per a balls tradicionals. Això, però, no va agradar gens a un veí de l'ermita, que va acusar la Xicalla de profanar temples sagrats i va amenaçar d'avisar el mossèn de tot el que passava allí. Finalment, es van tornar a col·locar tots els bancs a lloc i el terra, de tant dansar, fins i tot estava més net.

Amb la temporada 1999-2000 va arribar el vintè aniversari de la coral. El curs va començar amb un Cap de Setmana Cantant a La Serra de Taradell. Per Nadal, es va fer un concert a

l'església de Lurdes amb la Coral Lloriana de Sant Vicenç de Torelló i el Cor Cabirol de Vic, amb una primera part instrumental per part d'alguns cantaires xicallaires i els directors (cal incidir en la formació musical paral·lela que han cursat o cursen molts dels cantaires que han passat per la Xicalla. Molts han fet estudis superiors a l'Escola de Música i Conservatori de Vic, i han arribat a formar part d'orquestrades de cambra, cobles de sardanes i altres formacions). Més tard, mitjans i grans van participar en una trobada-taller a Sant Hilari Sacalm. Com que el curs anterior la coral havia participat als actes del centenari del Futbol Club Barcelona, el club havia promès una entrada per cada cantaire en un partit de Lliga, així que la Xicalla va poder presenciar en directe el partit Barça-Valladolid. L'abril de l'any 2000, els cantaires petits van participar en el Juguem Cantant a Centelles, i el mateix dia mitjans i grans van cantar al Palau Sant Jordi de Barcelona per commemorar els 150 anys de cant coral a Catalunya. L'activitat va seguir amb les clàssiques caramelles, que es van interpretar a la parròquia de Lurdes, al diferents punts dels centre de Vic, a la Plaça Major i finalment i com cada any, Santa Anna pels veïns del barri. El 27 de maig la coral va participar en el concert d'homenatge a l'escriptora Maria Àngels Anglada, que es va fer a la biblioteca Joan Triadú de Vic. El 20 de maig va ser quan es va fer la festa del vintè aniversari, en la qual la Xicalla, juntament amb el grup de música tradicional Bitayna –amb un antic xicallaire a la formació, Jordi Comas–, va estrenar noves peces fetes per l'ocasió. El 21 de maig, durant tot el dia, es va fer una jornada de germanor amb l'entitat Sant Tomàs. Els dies 9, 10 i 11 de juny es va fer un intercanvi amb la coral Semicorxeres dels grup Xiquets Cantors Divisi de València. Els dies 17 i 18 de juny, es va celebrar el final de curs amb una cabritada i acampada a l'ermita de Sant Jaume de Manlleu.

La coral davant del centre cívic celebrant la festa del vintè aniversari (2000).

1.2. El segle XXI

El curs 2000-2001 va començar amb la tornada de l'intercanvi amb la coral de València els dies 6, 7 i 8 d'octubre. El dia 7 les dues corals van oferir un concert al Centre Cultural de La Caixa de Vic. El novembre es va participar en una marató de TVO per la campanya "Osona salut mental", que va recollir 55.247.885 pessetes (332.000 euros). Una setmana més tard, es va anar fins al Mas Muixach de Santa Coloma de Farners a fer un Cap de Setmana Cantant.

Per Nadal, es va fer un concert a Sant Tomàs, un a l'església de Lurdes i un altre a l'església de Vinyoles amb el Cor Cabirol de Vic. Per Pasqua, es van cantar les caramelles Vic als llocs habituals, i a més es va participar en el Concurs de Caramelles de Sant Julià de Vilatorça.

El grup de petits va participar en el Juguem Cantant el dia 1 d'abril de 2001 a Maçanet de la Selva, i els dies 12 i 13 de maig es va celebrar la trobada del SCIC amb la coral Diapasó de Cardedeu a la casa de colònies Vespella de Gurb. Per posar fi al curs del SCIC, es va fer un concert al Centre Cultural Borja de Sant Cugat del Vallès. Per finalitzar el curs xicallaire, es va anar a fer la Cabritada a la font de l'escudella de l'Esquirol.

Pastorets amb cant coral a Sant Tomàs Aquest diumenge va tenir lloc al pavelló de Sant Tomàs, a Calldetenes, la tradicional festa de Nadal de l'escola Estel. La jornada va començar a mig matí amb una xocolatada amb coca i va continuar al migdia amb una representació dels Pastorets que va fer les delícies del públic que omplia el recinte. Els alumnes de l'escola, amb la col·laboració de pares, mares i

mestres, anaven desfilant per un escenari gegantí molt ben condicionat seguint el guió musical que provenia de les veus de la coral infantil Xicalla, del barri de Santa Anna de Vic. Així, entre d'altres, la Xicalla va interpretar *El dimoni escuat* o *La festa dels reis* mentre els alumnes escenificaven l'escena empaitant un dimoniet o anant a adorar l'infant Jesús. La festa va acabar amb públic i cantaires cantant juntament el *Fum, fum, fum*.

Retall de premsa sobre la cantada de Nadal a Sant Tomàs (17 de desembre de l'any 2000)

Els curs 2001-2002 es va iniciar amb un Cap de Setmana Cantant a la casa de colònies Les Àmfores de Taradell. Per Nadal es van fer dos concerts a Vic, l'un a l'Hospital de la Santa Creu i l'altre a l'església de Lurdes. Passat Nadal, els dies 4 i 5 de gener la Xicalla va participar en la gravació de la cantata *Tirant lo Blanc*, que es va fer a l'Auditori de Barcelona juntament amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC). La cantata també es va interpretar al teatre Atlàntida de Vic per part del grup de grans el dia 16 de febrer de 2002. Els dies 9 i 10 de març es va fer un segon Cap de Setmana Cantant a la casa de colònies Cal Masover de l'Esquirol. Les caramelles es van cantar als llocs habituals, i poc més tard el grup de petits va participar al Juguem Cantant el 14 d'abril a Figueres. Els dies 11 i 12 de maig es va anar a la 35a Trobada del SCIC, que es va fer al Palau Sant Jordi de Barcelona. Per poder assistir amb comoditat a tots els actes, la coral Diapasó de Cardedeu va acollir la Xicalla. El final de curs es va celebrar el 2 de juny amb una cabritada a l'ermita de Palau a Gurb.

Els curs 2002-2003 començà amb un Cap de Setmana Cantant al Molí de la Riera de Sant Pere de Torelló. Per Nadal es varen fer tres concerts: a l'Hospital de la Santa Creu, a la sala de la Columna de l'Ajuntament de Vic i a l'església de Lurdes. Entrat el nou any, el dia 4 de gener de 2003 la Xicalla va anar a Capellades a participar en l'enregistrament de la cantata *La formigueta que anava a Jerusalem*. Els dies 28 de febrer i 1 i 2 de març la coral Corneblanc de Lluçmajor (Mallorca) va viatjar cap a Vic per fer un intercanvi amb la Xicalla. El dia 1 de març les dues corals van oferir un concert al teatre de l'Orfeó Vigatà.

El grup de petits va assistir al 30è Juguem Cantant a l'Auditori de Barcelona, i van interpretar la cantata *La ciutat i la lluna*, composta per a l'ocasió amb música de Poire Vallvé i lletra de Rafel Simó. A l'abril, es va fer la cantada de caramelles als punts habituals: l'església de Lurdes, el centre de la ciutat i el barri de Santa Anna.

Aquell curs es commemorà el 25è aniversari de la recuperació de la tradició de les caramelles a Vic per part del grup de caramellaires del barri de Santa Anna, que es convertí tres anys després de la seva creació en la coral Xicalla. El 26 d'abril de 2003, amb la col·laboració de l'Associació de Veïns de Santa Anna, es va fer una festa per celebrar el quart de segle de la recuperació de la tradició a la pista poliesportiva de Santa Anna. A la primera part de la festa actuà la Xicalla amb el grup de pares i mares que acompanyava els cantaires i un grup d'exdirectors i d'excomponents de la coral. La segona part consistí en una marató de corrandes xicallaires, de corrandes d'en Carolino (cantant de corrandes del poble de Folgueroles) i del grup de música tradicional Pomada. La festa acabà amb un concert per ballar a càrrec del grup

musical Pomada i amb un sopar a base d'entrepans de botifarra elaborats per l'Associació de Veïns. Per avisar de la festa prevista per la Xicalla, un mes abans de celebrar-la, durant la Pasqua, es va aprofitar la diada de les caramelles per fer tres corrandes sobre el tema, que serviren per promocionar la coral:

<i>Aprofitem l'ocasió per convidar-vos a tots rics i pobres, alts i baixos, amics, parents i nebots. A la festa que farem per nostres noces d'argent a la pista de Santa Anna aquest dissabte vinent</i>	<i>Hi haurà bones caramelles amb la Xicalla en pes i també tindrem corrandes, garrotins i molt molt més. També vindrà en Carolino els Pomada i altra gent els únics que no vindran Shin Chan i l'Ana Belén.</i>	<i>Aquest any fa un quart de segle que pels volts del Mercadal Xicalla us fa caramelles Cada dissabte Pasqual. I la bona gent que escolta diners posa al cistellet però si ens hi deixeu la Visa digueu el codi secret.</i>
--	---	---

Els dies 2, 3 i 4 de maig la Xicalla va fer la tornada de l'intercanvi amb la coral de Mallorca i va viatjar fins a les Illes. A finals de mes, es va participar en la festa del centenari de l'Orfeó Vigatà amb un concert a la sala d'actes de l'institut Jaume Callís de Vic. El curs es va acabar el 15 de juny amb una Cabritada a Vilalleons (Sant Julià de Vilatorça).

La temporada 2003-2004 es van fer també múltiples concerts de Nadal, amb la novetat d'una cantada de nades pels carrers de Vic, i també es va fer el tradicional concert a l'església de Lurdes, aquesta vegada amb la coral Espurna de l'Orfeó Vigatà. L'intercanvi es va fer amb la coral Piccolíssima de Roses els dies 20 i 21 de març a Vic. El 28 de març el grup de petits van anar al Juguem Cantant de Salt, i al cap de poc va arribar la Pasqua. Les caramelles d'aquell any es van cantar a l'església de Lurdes, a la Catedral, a diversos bars del centre de Vic, a la Plaça Major i altres llocs del centre i al barri de Santa Anna.

El dia 18 d'abril el grup de mitjans va participar en una trobada-taller a Agramunt, i al maig el grup de grans a la 37a Trobada del SCIC "Un pont de cançons" a l'Auditori de Barcelona. El concert es va dividir en dues parts. A la primera, es van interpretar cançons cavalleresques per la pau sota la direcció de Montserrat Meneses, i a la segona part vingué la cantata *Tirant lo Blanc*, dirigida per Manel Valdivieso. Grans i mitjans van anar cap a Roses els dies 29 i 30 de maig per fer la tornada de l'intercanvi amb la coral Piccolíssima. El curs es va acabar amb una cabritada a l'ermita de Sant Sebastià.

El curs 2004-2005 la Xicalla va celebrar el 25è aniversari, i per tenir una bona plantilla de directors s'hi va incorporar la Immaculada Tubau, que va estar-se dos anys a la coral. Els dies 13 i 14 de novembre es va fer un Cap de Setmana Cantant a la casa de colònies l'Aliberch de Muntanyola. El 4 de desembre es va participar en la cantada de nades sota l'Olivera de la Pau plantada a Santa Anna. Per Nadal, es va fer el tradicional concert a l'església de Lurdes de Vic juntament amb el nou cor del barri de Santa Anna impulsat per excantaires xicallaires i dirigit per la Roser Pugès, el cor Inquiet. L'ocasió es va aprofitar per estrenar el nou uniforme xicallaire, consistent en samarretes de tres colors diferents, un per cada grup de cantaires. Un altre esdeveniment notable va ser el taller de corrandes amb el romancer Jaume Arnella, amb l'objectiu de potenciar-ne la composició entre els cantaires i així assegurar-ne la continuïtat [veure Annex 3.7.]. Les caramelles es van cantar a les zones habituals, amb les novetats d'edificis com la Catedral o els bars del centre de Vic incorporades l'any anterior. Passada la Pasqua, els dies 16 i 17 d'abril mitjans i grans van fer una trobada amb la coral Esquitx de Barcelona i el Cor Cabirol de Vic a la casa de colònies Vespella de Gurb. El 14 de maig el grup de petits va viatjar fins a Puigcerdà per participar en el Juguem Cantant.

Amb motiu del 25è aniversari, el maig de 2005 es va posar en escena la cantata *Història de Catalunya amb cançons* al cinema Vigatà de Vic [veure Annex 3.5.]. El concert, a part de ser l'acte central de l'aniversari xicallaire, també formà part del programa d'actes dels 300 anys del Pacte dels Vigatans (1705-2005). La cantata, composta l'any 1972 per Antoni Ros Marbà i amb lletra de Jaume Picas, havia estat enregistrada per dos components del grup La Trinca i Guillermina Motta.

L'obra retrata la història de Catalunya des del temps de l'home de cromanyó fins a principis de segle XX amb un to amè, entenedor i pedagògic. Respecte de la versió original de la cantata, la presentada per la Xicalla presentà diverses novetats: va ser reorquestrada i comptava amb arranjaments nous fets pel compositor Òscar Peñarroya expressament per a l'ocasió, i s'hi va afegir un epíleg per ampliar-ne el capítol final. A la cantata hi van participar, a més de la Xicalla, el Cor Cabirol de Vic, el cor d'alumnes de l'Escola de Música de Vic i la coral Esquitx de Barcelona. La direcció de la cantata va caure en mans de Pere Sellarès, els solistes cantants van ser Roser Pugès i Ramon Manent i els narradors de la història Xevi Font i Lúdia Romero. Amb motiu de l'aniversari, per Pasqua es van fer tres corrandes sobre el tema:

<p><i>Aquest any els xicallaires celebrem noces d'argent, i per això ens mereixeríem que ens fessin un monument. Però també ens conformariem amb bitllets de 10 o 100, au! Ompliu les barretines i no tingueu cap turment!</i></p>	<p><i>La festa d'aniversari serà el 21 de maig, amb Història de Catalunya cantarem cançons a raig. Es tracta d'una cantata on esteu tots convidats, hi repassarem la història dels nostres avantpassats.</i></p>	<p><i>Som aquí una altra vegada i aquesta en fa vint-i-cinc, contents de fer caramelles però a la cistella ni cinc. Tant se val tan se'ns en dóna, no ho fem pas sols pels diners, però també us ho agrairíem si deixeu alguns calés.</i></p>
--	--	---

El dies 21 i 22 de maig es va fer la tornada de l'intercanvi amb la coral Esquitx, i la vinguda dels barcelonins es va aprofitar per celebrar la festa del 25è aniversari de la Xicalla al barri de Santa Anna.

Els dies 10, 11 i 12 de juny es va fer un Cabritada-acampada amb activitats per acabar de celebrar el 25è aniversari al poble de Sora. El curs encara no es va acabar, ja que del 19 al 26 de juliol de 2005 el festival Europa Cantat Júnior va tenir lloc a la ciutat de Vic, i la Xicalla es va encarregar de l'organització del festival i també va participar en el concert inaugural.

Per l'aniversari també es va decidir fer un canvi de logotip i una divisió del vestuari basada en la divisió dels grups xicallaires. Es va dissenyar un model de samarreta de màniga curta amb el logotip de la Xicalla i a cada grup de cantaires se li va adjudicar un color. Al grup de petits li va tocar el verd, al de mitjans el groc i al de grans el taronja. Per quan fes fred, per posar sota la samarreta de màniga curta es va dissenyar també una samarreta gruixuda de màniga llarga i de coll alt amb el logotip xicallaire. La divisió de colors va ser molt pràctica per poder diferenciar la Xicalla i els seus grups en grans concerts i trobades.

El nou logotip de la coral Xicalla, creat pel 25è aniversari.

Les samarretes de colors de la Xicalla amb el logotip del 25è aniversari.

El curs 2005-2006 va començar amb un Cap de Setmana Cantant a la casa de colònies Santa Maria del Roure de Cantonigròs.

A principis de desembre, la coral va cantar a la plaça del Pes de Vic en l'acte de la plantada de l'Olivera de la Pau. Per donar la benvinguda a les festes nadalenques, a Vic es planta una olivera on la gent pot penjar-hi missatges amb desitjos de pau.

Pel tradicional concert de Nadal a l'església de Lurdes, la Xicalla va interpretar un seguit de cançons tradicionals obra de Salvador Brotons, incloses en una sola peça titulada *Nadales catalanes*. Entre d'altres, "El vint-i-cinc de desembre", "El petit vailet", "El noi de la mare" o "El desembre congelat". Al concert hi van participar el grup de teatre La Palangana i el cor Inquiet.

El grup de petits van participar en el Juguem Cantant a la Jonquera, i es va fer un concert juntament amb la coral Saba Nova de Girona, coral amb la que es va fer l'intercanvi, al Centre

Comunitari de Vic. Les caramelles van seguir el recorregut habitual, i passada la Pasqua es va anar a Girona a fer la tornada de l'intercanvi. El final de curs es va celebrar amb una Cabritada a Sant Sebastià.

El curs 2006-2007 va començar amb un Cap de Setmana Cantant a la casa de colònies El Collell de l'Esquirol. Per Nadal es va fer el tradicional concert a l'església de Lurdes, i les caramelles també van seguir el recorregut tradicional.

El SCIC, amb la directora xicallaire Roser Pugès com a Coordinadora General, va celebrar el 40è aniversari amb una trobada al Palau Sant Jordi de Barcelona a mitjan mes de maig. Per l'ocasió, es va estrenar la cantata *Flor d'escarabat*, amb música de Carles Santos i text d'Albert Roig, i també es van interpretar sis cançons de músics joves sobre textos de poetes catalans. Per poder assistir a tots els actes, la coral Esquix de Barcelona va acollir els cantaires de la Xicalla.

40a trobada del SCIC al Palau Sant Jordi de Barcelona el maig de 2007.

També va coincidir que la coral portava ja quinze anys fent corrandes, i per celebrar la data es va editar un llibre que inclogué totes les corrandes de la història xicallaire. La Pilarín Bayés, il·lustradora de contes infantils i resident al barri de Santa Anna, va fer la portada del llibre, portada que també va portar el cançoner del curs, que complint amb les altres dates rodones, va ser el 20è que feia la coral.

Els petits van participar en el Juguem Cantant a Tona, que va ser el 34è que organitzava el SCIC. Com que a Tona s'hi van reunir dotze corals i era impossible reunir tots els cantaires en un sol escenari, es va decidir fer dos concerts. Es va fer un torn de matí i un de tarda (torn en què va participar la Xicalla), en què es repetiren les mateixes activitats per tots els cantaires.

El curs es va acabar el 18 de juny amb una Cabritada al Parc de les Set Fonts de Sant Julià de Vilatorrada.

Juguem cantant a Tona l'any 2007.

El curs 2007-2008 es va iniciar amb un Cap de Setmana Cantant a la casa Les Tallades de Vilanova de Sau. A l'hivern es va fer un concert de nadalles amb música Jazz a l'església de Lurdes, i també es va participar a la cantada de nadalles a l'Olivera de la Pau de Vic. El grup de mitjans de la Xicalla va participar en l'enregistrament d'un disc editat pel SCIC, *Acuitacantar 6*, que va incloure dues cantates: *Al ball sense un badall*, amb música de l'exdirectora xicallaire Guida Sellarès i amb lletra de Miquel DescLOT, i *El timbaler del Bruc*, amb música de Manuel Oltra i text de Núria Albó. El disc es va enregistrar a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) juntament amb les corals Coloraines, Virolet, La Nau i Sant Esteve. El grup de petits també van treballar la cantata *Al ball sense un badall*, i la van estrenar al Juguem Cantant que es va fer a Seva el 27 d'abril de 2008.

Els dies 22 i 23 de març es van cantar les caramelles, aquella vegada només a l'església de Lurdes, al centre de Vic i al barri de Santa Anna. El dia 8 de juny es va celebrar el final de curs al barri mateix, amb un espectacle a càrrec de Guida Sellarès i de Jaume Barri.

El curs no es va acabar amb la Cabritada, almenys pel grup de cantaires més grans. Durant l'estiu van continuar fent assajos, perquè de l'11 al 20 de juliol de 2008 van viatjar fins a Nevers (França) per participar en el cinquè Europa Cantat Junior, un festival a nivell europeu on les corals infantils (amb membres de 8 a 18 anys) poden treballar un repertori, participar en tallers i conèixer altres cors. A més, juntament amb altres corals del SCIC, s'hi va presentar la cantata *El timbaler del Bruc*, ja treballada durant tot el curs.

A l'esquerra, imatge d'un dels concerts a Nevers. A la dreta, els xicallaires que van viatjar a França.

El curs 2008-2009 va iniciar-se amb un Cap de Setmana Cantant al Mas Pujolar de Viladrau. A principis d'octubre ja es van començar a preparar les cançons de Nadal i la cantata *Nit de nits*, amb lletra de l'escriptora de l'Aleixar Fina Anglès i música del compositor vigatà Josep Baucells. La cantata es va cantar a l'església de Sant Domènec de Vic i més tard al municipi de l'Aleixar a l'església de Sant Martí Bisbe. El concert el van fer la Xicalla, el Cor Cabirol i la coral Canigó de Vic. Va comptar, a més, amb la presència de la vigatana Anna Casadevall com a solista i amb la direcció del també vigatà Xavier Solà.

La cantata Nit de nits a l'església de Sant Martí Bisbe de l'Aleixar.

Després de les vacances de Nadal, els grups de mitjans i grans van haver d'ampliar mitja hora els assaigs per poder acabar tot el repertori. Així, el 9 de maig de 2009 es va interpretar a l'Auditori de Barcelona amb l'OBC la cantata *Un concert desconcertant*, amb música d'Antoni Ros Marbà i lletra de Miquel Desclot, amb motiu de la 42a trobada del SCIC.

El grup de petits va anar a Figueres el 10 de maig a participar en el Juguem Cantant, on es va interpretar *El submarí d'en Monturiol*, d'Aleix i Eva Tarrés. La cantata es va fer per celebrar el bicentenari del naixement de l'inventor Narcís Monturiol (inventor del primer submarí amb un motor de propulsió anaeròbica), nascut a Figueres.

El 17 de maig el grup de grans va presentar a l'Auditori del Palau de Congressos de Girona la cantata *Les veus misterioses*, amb música de Josep Baucells i lletra de Maria Àngels Anglada.

Es va fer un intercanvi amb la coral Cor de Músic de Castelldefels, on els cantaires vigatans van poder gaudir de la platja i del bon temps, i els de Castelldefels d'una gimcana molt entretinguda pel centre de la ciutat de Vic.

Les caramelles es van interpretar al centre vigatà i al barri de Santa Anna, i la Cabritada per acabar el curs es va fer al Parc de la Roqueta de Tona.

Concert a l'Auditori del Palau de Congressos de Girona el 17 de maig de 2009.

El curs 2009-2010 la Xicalla va celebrar el 30è aniversari. La temporada començà amb unes colònies on es van treballar un conjunt de cançons entorn del tema de la pluja i el repertori nadalenc. A diferència d'altres anys, no es va fer el concert de Nadal a l'església de Lurdes, sinó al Centre Comunitari juntament amb el Cor Cabirol. Al concert es van oferir al públic la cantata *Les veus misterioses* i unes quantes nades. El 18 de desembre, a més, la Xicalla i el Cor Cabirol van participar en els actes entorn de l'Olivera de la Pau al col·legi Pare Coll de Vic. L'acte, que va comptar també amb la participació de l'alcalde de Vic Josep Maria Vila d'Abadal, inclogué els cants de les corals i una xocolatada. També amb el Cor Cabirol, es va fer un altre concert de Nadal al Casino de Planoles.

Passades les vacances de Nadal, es van començar a preparar les cançons de la trobada-taller del SCIC (la 43a trobada de l'entitat) que s'havia de fer a Vic el 9 de maig. El grup de petits també va començar a preparar el repertori de la seva trobada del SCIC, el 37è Juguem Cantant, que es faria el 18 d'abril a Centelles.

Després de l'èxit ja habitual de les caramelles de la Xicalla, que es van interpretar al centre de Vic, a la Catedral, a diversos bars vigatans i a Santa Anna, van començar els concerts relacionats amb el SCIC. La trobada-taller, que va reunir les tres corals infantils de Vic amb d'altres de fora, va servir també per poder estrenar el nou auditori municipal: el concert es va fer a la sala Ramon Montanyà de l'Atlàntida (el nou complex cultural inaugurat a Vic feia poc temps).

Concert del 37è Juguem Cantant a Centelles. A la dreta i de verd, els petits de la Xicalla.

A mitjans de juny, com ja és tradició en la Xicalla, es va fer un intercanvi extraprinicipatí amb la coral Crepuscle de Tuïr (*Thuir* en francès, un municipi del Rosselló). Al municipi, tot i pertànyer a la Catalunya Nord, molts cantaires van poder experimentar la situació de la llengua catalana, que en molts casos era pràcticament desconeguda i la llengua habitual de les famílies era la francesa. A Tuïr, la Xicalla va poder visitar la tina de fermentació de roure (dipòsit en el qual té lloc la fermentació alcohòlica del most) més gran del planeta. El concert també va ser molt especial, ja que es va fer dins d'unes coves. A principis de juliol la Xicalla va acollir la coral de Tuïr a Vic, i les dues corals van fer un concert a Sant Pere de Casserres, una gimcana per Vic i van poder viure la festa major de la ciutat.

El 4 de juliol es va fer la Cabritada al Parc de la Roqueta de Tona per poder celebrar el final de curs.

Aquells últims anys, la Xicalla havia introduït un element característic amb nom propi, el Xicalendari. El Xicalendari (fusió de “Xicalla” i “calendari”) consistia en una tira llarga de paper, pràctica per penjar a la nevera, amb les dates de tots els concerts i activitats del curs. Així, cantaires i famílies podien planificar l’any i els directors s’asseguraven que tothom s’informés de les activitats de la coral.

El curs 2010-2011 no va ser gaire actiu.

El grup de petits va participar en el 38è Juguem Cantant del SCIC, que va tenir lloc a Vic el 8 de maig de 2011. La cantata que es va presentar al concert va ser *La formigueta que anava a Jerusalem*, i es va interpretar al teatre-auditori Atlàntida, estrenat l'any anterior. El Juguem Cantant va comptar amb la participació de la resta de la Xicalla: el grup de mitjans van fer disfressats la representació de la cantata, i el grup de grans van organitzar jocs per després de dinar.

A l'hivern, el 18 de desembre de 2010 es va anar a l'escola d'educació especial Estel a participar en un taller de creació de tions amb els alumnes de l'escola i a oferir una cantada de nadalles. El mateix dia a la tarda es va fer també una cantada de nadalles a la Sala de la Columna de l'Ajuntament de Vic després del Pregó de Nadal a càrrec de la veïna xicallaire Pilarín Bayés.

Els grups de mitjans i grans no van fer cap activitat en concret, però van treballar cançons del Patrimoni Coral (projecte de col·laboració entre el SCIC i el Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya iniciat el 2001 amb l'objectiu de portar als cors infantils peces poc conegudes o mai harmonitzades del nostre país) i del cançoner del SCIC.

Durant les caramelles, la coral va decidir promocionar-se tot participant en el concurs del programa de Televisió de Catalunya “Alguna pregunta més? (APM?)” adaptant una de les corrandes que es van presentar el diumenge de Pasqua. El vídeo de la Xicalla va quedar entre els finalistes del concurs i va sortir a la televisió. Després de Pasqua i per final de curs, es va fer una Cabritada de cap de setmana on els pares i mares van ser convidats. Així, el juny del 2011, la Xicalla va decidir adaptar-se a la moda del moment i fer un *lipdub* per promocionar-se. Tots els xicallaires (cantaires, familiars i directors) van organitzar-se a la casa de colònies del Molí de la Riera (Sant Pere de Torelló) per ballar al ritme de la cançó “Que arribi l'estiu” de Dijous Paella.

El curs 2011-2012 la Xicalla va haver de fer un any de parada. La Roser esperava una criatura, i no podia dur a terme la tasca de direcció. Per no deixar la ciutat de Vic sense les tradicionals caramelles i, especialment, les molt esperades corrandes de la Xicalla, es va trobar una directora disposada a fer els assajos dels cantaires i del grup de pares i mares, la Maria Ocaña. Així, els assajos d'abans de Pasqua es van poder realitzar correctament i fins i tot van comptar en moltes ocasions amb la col·laboració de la Roser (que hi assistia amb la seva filla, i fins i tot va acabar dirigint algunes cançons). Les caramelles i les corrandes, com cada any, van ser un èxit. I havent rebut el cabrit de Pasqua de l'Ajuntament, també es va celebrar la Cabritada a Tona.

El curs 2012-2013 la Xicalla va tornar a l'activitat amb un grup de grans reduït a tan sols cinc cantaires i un grup de petits amb una vintena d'integrants. L'equip de directors, en un principi format per la Roser Pugès, en Pere Freixa, l'Artús Roca i la Marta Figuerola, també es va reduir als dos primers per la impossibilitat d'assistir als assajos de l'Artús i la Marta. Altres anys també havien col·laborat en la direcció l'Anna Cordeiro, l'Abel Miró i en Joan Paré.

Per Nadal, juntament amb el Cor Cabirol, es va interpretar a la cripta de la Catedral de Vic la cantata *Les figures del pessebre*, de Joan Llongueres, i altres nadales. Poc després, a principis de gener, tots els cantaires van poder viure en primera persona l'arribada dels Reis d'Orient. Per rebre'ls a la Plaça Major de Vic, van cantar i interpretar en llengua de signes la cançó *Carta als Reis* amb la cantant Glòria Terricabras.

Després de Nadal van començar els assajos de caramelles amb el grups de pares, mares i excantaires, que es feren cada dijous al vespre. Els dies 16 i 17 de març els cantaires, directors i alguns pares i mares voluntaris van celebrar el Cap de Setmana Cantant a la casa de colònies Les Codines (Montesquiu). Les caramelles es van cantar per Pasqua els dies 30 i 31 de març. El dissabte –dia 30– tothom es va reunir al local de la coral per anar des d'allà cap al centre de Vic i cantar als llocs habituals les cançons de Pasqua i algunes corrandes, per l'endemà oferir tot el repertori a l'escenari de la Plaça Major, sota el balcó de l'ajuntament. La Cabritada es va fer el 14 d'abril a Tona. Com l'any anterior, cada família es va encarregar de portar primer plat i postres, per poder així tothom tastar de tot. La coral es va encarregar de les begudes i de cuinar el cabrit. Després del dinar, tota la família xicallaire va acabar cantant cançons de totes les temàtiques acompanyats per les guitarres de la Roser Pugès i de l'Artús Roca.

El 28 d'abril, el grup de grans va participar en la 46a trobada del SCIC, que es va celebrar de manera simultània a vuit monuments emblemàtics de Catalunya. La Xicalla va cantar al

monestir de Sant Pere de Casserres un repertori integrat per cançons amb lletres de poetes catalans. El 26 de maig el grup de petits va assistir al Juguem Cantant, que es va fer a Vic coorganitzat pel Cor Cabirol, l'Espurna de l'Orfeó Vigatà i la Xicalla. Al concert, que es va fer al teatre Atlàntida de Vic, es va interpretar la cantata *L'hora perduda*, encarregada per a l'ocasió al compositor Jordi Domènech, i feta sobre poemes de Joana Raspall (commemorant-ne el centenari del naixement) i un conte de Clara Ripoll.

El concert del Juguem Cantant a l'Atlàntida de Vic (2013).

Per celebrar el final de curs, els dies 15 i 16 de juny es van fer unes colònies on tot el col·lectiu xicallaire –directors, cantaires, pares, mares, germans i germanes– estava convidat. Aquestes es van fer al Mas Can Pic de Taradell. Les colònies van englobar un munt d'activitats divertides, la tradicional excursió d'abans de dinar i el concert de final de curs amb una cançó final cantat amb tots els pares cosa típica dels concerts de final de curs de la Xicalla) adaptat pel grup de grans i la Roser Pugès titulat “Els xicallaires” [veure Annex 2.1.].

Caramelles a la Plaça Major (2013)

També el curs 2012-2013 la Xicalla va estrenar pàgina a Internet: www.coralxicalla.pagina.cat . A la pàgina s'hi poden trobar notícies relacionades amb la coral, fotografies i gravacions de les activitats, la història de l'entitat, les dades de contacte i la ubicació en la ciutat de Vic.

Lamentablement, després de la tan intensa temporada passada, aquest curs 2013-2014 la Xicalla no ha pogut mantenir-se. La falta de cantaires, però especialment de directors disposats a treballar de manera altruista i amb una mínima formació musical ha fet palesa la impossibilitat d'iniciar el curs. Tot i això, com cada any, la Xicalla mantindrà la mínima activitat fent els assajos de caramelles i portarà per Pasqua els seus cants a Vic.

2. Les corrandes

La festivitat de Pasqua té un origen plenament agrari. Els anomenats caramellaires sortien al camp a cantar l'arribada de les flors, i després ho celebraven amb un bon àpat col·lectiu i comunitari.

La tradició és molt antiga. Al poble de Sant Julià de Vilatorrada, com a exemple, a finals del segle XVI ja es cantaven els goigs del Roser, anomenats arreu 'Els goigs dels ous', ja que aquests eren la gratificació per les cantades de caramelles. És en el cant de les caramelles on, a base d'anar passant el temps, s'hi van incloent altres cànctics de caràcter més profà que el dels goigs a la Verge (la base de les caramelles), els anomenats corrandes. Aquests eren cants curts que introduïen una dansa alegre i breu que finalitzava el ball. Amb el pas del temps, la unió de caramelles i corrandes es va anar fent més forta, i es van tornar inseparables. El sentit de les corrandes era divers: de lloança, de denúncia, sarcàstic, irònic... En alguns casos les corrandes s'improvisaven al moment, i això moltes vegades els atribuïa un caràcter picant, sempre amb la voluntat de no ofendre ningú, però fregant el límit.

A Catalunya hi ha recollides moltes tonades que han sigut utilitzades i encara avui també per fer cant improvisat: garrotins, nyacres, patacades, perdiuetes, cançons de pandero, jotes... anomenades en general "corrandes". Es tracta de cançons populars curtes, sovint improvisades i a vegades utilitzades com a cançons per ballar, amb un caràcter crític, irònic i satíric, i que normalment busquen l'humor. Actualment, a molts municipis es celebren concursos de corrandes on els participants han de demostrar el seu domini de les diverses tonades, però també sobretot enginy i capacitat d'improvisació. Un dels concursos més destacables és el Combat de Corrandes de Montagut.

L'estructura de les corrandes consisteix en una o més estrofes i una tornada que pot repetir tothom i que permet al corrandista pensar i preparar la següent intervenció que farà. El ritme l'escull el corrandista, segons li convingui, i els músics acompanyants (si n'hi ha) el segueixen.

De les diverses tonades que podem trobar a Catalunya, parlarem de les més utilitzades.

2.1. Les corrandes de Folgueroles o d'en Carolino (de Folgueroles, Osona):

La tonada és original de Josep Casadevall, "Carolino".

La corranda es compon de cobles de quatre versos amb assonància o consonància dels versos parells, que acaben en paraula aguda. Hi ha dues frases musicals seguides i a cadascuna d'elles es canten dos versos. Els versos s'alternen amb una tornada, que s'ha recollit amb diverses variacions de lletra:

*“Oidà, oidà, corrandes en són corrandes
Oidà, oidà, tothom en pot cantar.
Oidà, oidà, ompliu-nos la cistella,
oidà, oidà, per poder fer un berenar.
Oidà, oidà, ompliu-nos la cistella,
oidà, oidà, hem vingut a cantar.”*

Partitura:

Les cor - ran - des que a - ra ca - to en són
per a un ca - sa - ment, per a - ju - dar la pa - re - lla a pa -
ir bé el sa - gra - ment. Oi - dà, oi - dà, om - pliu - nos les cis -
te - lles. Oi - dà, oi - dà, per po - der fer un bere - nar.

2.2. Les corrandes de Beget (de la Garrotxa):

Les corrandes tenen quatre versos amb assonància o consonància dels versos parells, que acaben amb paraules planes el primer i el tercer, i amb agudes el segon i el quart. Els versos s'alternen també amb una tornada sense lletra, que fa (amb possibles variants) “tralalalai larai laraila, tralalalai larai larà” dues vegades.

Partitura:

Si vo - leu ba - llar cor - ran - des jo us en
 4 can - ta - ré deu mil que les duc a la but -
 7 xa - ca lli - ga - de - tes amb un fil tra-la-ra
 10 lai la-rai la - rai - la tra-la-ra - lai la - rai la -
 13 rà tra-la-ra - lai la - rai la - rai - la tra-la-ra-
 16 lai la - rai la - rà

2.3. Els garrotins (de Lleida):

Provinents del món dels gitanos, són uns dels balls tradicionals del flamenc de Catalunya i l'origen de la rumba catalana.

Consten de quatre versos amb rima als versos parells (assonant o consonant). Els versos primer i tercer acaben amb paraules planes, i amb agudes el segon i el quart. La lletra, que pot ser cantada o només recitada, s'alterna amb la tornada que fa “Al garrotín, al garrotan, de la vera, vera, vera de Sant Joan”, també amb variants com “A garrotín, a garrotan, a la vera, vera, vera de Sant Joan”.

Partitura:

Pei-xa - te - ra pu - nye-te - ra m'has do - nat el peix do - lent si no em

tor - nes la pes - se - ta ho di - ré a to - ta la gent. Al gar - ro - tín al gar - ro -

tan de la ve - ra ve - ra ve - ra de Sant Joan Al gar - ro -

tín al gar - ro - tan de la ver - ra ve - ra ve - ra de Sant Joan

2.4. Les perdiuetes (del Pirineu):

Consten de quatre versos amb rima als parells, que pot ser assonant o consonant. Els versos imparells acaben amb paraules planes i els parells amb paraules agudes. Cada dos versos del corrandista el públic els repeteix, de manera que això permet al cantador crear el vers improvisat amb més calma.

Partitura:

Per - di - ue - ta no - ve - lle - ta

que a la mun - ta - nya can - teu, per -

bai - xeu a la ter - ra pla - na i als

tris - tos a - con - so - leu, bai - leu

2.5. Les cançons de pandero (del Priorat i la Noguera):

Es tracta de cançons populars lligades a les majores de les confraries del Roser en molts pobles per quan sortien a recaptar a les fetes, noces, bateigs o amb motiu de la visita d'autoritats civils o eclesiàstiques. La finalitat del captiri era construir o renovar el cambril o la capella del Roser. Les dones fixaven un preu a la cançó i després improvisaven cançons en honor als assistents. Els cants s'acompanyaven amb la percussió d'un pandero.

El text era una cançó breu de generalment vuit versos heptasíl·labs amb rima assonant, i presenta tonades molts variades. Cada quatre o vuit versos es repetia l'últim dels versos.

Partitura:

Don - ze - lle - ta a - gra - ci - a - da, a qui
vos com - pa - ra - ré, a la flor de la pe -
re - ra o a les ro - ses del ro - ser?
a la flor de la pe - re - ra vos com - pa - ro per blan -
cor; a les ro - ses del ro -
ser — vos com - par - ro pel co - lor,
vos com - pa - ro pel co - lor.

2.6. Les nyacres (de l'Empordà):

Consten de quatre versos amb rima als parells, que pot ser assonant o consonant. Els versos imparells acaben amb paraules planes i els parells amb paraules agudes. El tercer dels versos el repeteix el públic per donar entrada a l'últim.

Partitura:

De can - çons i de cor-ran-des jo us en can-ta-ré un gra-pat que les
 por-to a la but - xa - ca que les por-to a la but - xa - ca lli - ga - de - tes amb un
 drap. Tra - la - ra la - la ra - la ra - la Tra - la-ra la - la ra - la
 ra Tra - la-ra la - la ra - la ra - la Tra-la-ra la - la ra - la ra

2.7. Les patacades (de Cadaqués):

Les patacades s'efectuen dins d'un ball en cercle. Els participants reciten unes composicions de quatre versos que rimen el primer amb el tercer i el segon amb el quart. Quan el cantador ha acabat de recitar la seva patacada, tothom canta la tornada i, acabada la cançó, els participants es donen cops amistosos (patacades) per escenificar el que diu el darrer vers.

*Ara va de bo, senyor rector,
 ara va de bo, senyor rector.*

*Ella en punteja, en punteja,
 ella en punteja amb peu pla.
 Porta sivilles de plata,
 xim-pom, porta sivilles de plom.
 Qui la ballarà més bé, jo i el pare, jo i el pare,
 qui la ballarà més bé, jo i el pare i en Peret.
 Si en Peret no vol ballar, garrotades, garrotades,
 si en Peret no vol ballar, garrotades en tindrà.*

Partitura:

A sa me-ua, ena - mo - ra - da no li vull ni bé ni ma - al A sa me-uae-na - mo - ra - da no li
 vull ni bé ni ma - al Déuli do - niunny de ro - nyade pi - cor, i malde quei - xal Déuli do - niunany de
 ro - nya de pi - cor, i mal de quei - xal. - Ara va de bo sayor rec - tor. Ara va de bo, sayor rec - tor. tor.
 El - la pun - te - ja pun - te - ja El - la pun - te - ja amb peu pla - a.
 por - ta si - bil - les de pla - ta Sim - pom! porta - si - bil - les de plom! Quila ballarà més bé jo i el
 pa - re jo i el pa - re Quila ballarà més bé jo i el pa - re i en Pe - ret. Si en Pe - ret no vol bal - lar gar - ro -
 ta - des gar - ro - ta - des Si en Pe - ret no vol bal - lar gar - ro - ta - des en tin - drà.

“A sa meua enamorada no li vull ni bé ni mal, Déu li doni un any de ronya de picor i mal de queixal.”

(a l'exemple)

2.8. Les jotes (de l'Ebre)

Consten de sis versos, els dos últims poden ser repetits o no. Els versos són heptasíl·labs, i els parells (el segon, el quart i el sisè) rimen entre si amb assonància o consonància.

Trobem dues versions de les jotes:

- 2.8.1. Les jotes de Josep Guarch, 'Lo Teixidor':

Es - tic a - quí en es - ta tau - la — per

que a vui és un gran di - a, — vo - re - us

a tots reu - nits — és un mo - tiu d'a - le -

gri - a. Qué bo - nic és re - tro - bar - me

en la vos - tra com - pa - nyi - a —

- 2.8.2. Les jotes de Josep Garcia, 'Lo Canalero':

D A7

Bon pro - fit i molt bo - na ho - ra a la

D

gent d'es - te di - nar. U - na jo - taben a -

A7

le - gre us hai vin - gut a can -

D

tar. Que el bon temps mos a - com -

A7 D

pa - nye i mos do ne un - di - a clar.

2.9. La corranda del "Gira el barret i tomba-li" (adoptada per la coral Xicalla):

La coral Xicalla, amb iniciativa d'en Pere Sellarès, va integrar les corrandes al seu repertori de caramelles l'any 1992, essent conscients que temps ençà ja se n'havien cantat moltes arreu del país. A Vic havien quedat totalment oblidades i extingides, i en tota la comarca d'Osona només quedaven vigents gràcies al corrandista Carolino, de nom Josep Casadevall, que encara avui en canta.

Buscant i investigant arxius musicals, Sellarès va acabar de la mà de Joaquim Maideu la tonada del “Gira el barret i tomba-li”, que potser no s’havia sentit mai i va suposar una novetat. Des d’aquell moment la tradició s’ha mantingut cada any també gràcies a l’èxit i la gràcia de les lletres.

Es tracta de corrandes que consten de dues estrofes, cada una de quatre versos heptasíl·labs (norma que a vegades s’ha vist infringida per necessitat de col·locar certes paraules en una corrande). Els versos parells acaben amb paraules agudes i els imparells amb paraules planes. A cada estrofa i independentment l’una de l’altra rimen els versos parells (amb rima assonant o consonant). Després de cada vers, amb el públic es canta una lletra curta amb la següent estructura:

“Vers 1, *Gira-li*, Vers 2, *Tomba-li*, Vers 3, *Gira-li*, Vers 4, *Tomba-li el barret*, Vers 5, *Gira-li*, Vers 6, *Tomba-li*, Vers 7, *Gira-li*, Vers 8, *Tomba-li el barret*.”

Després de cada corrande es canta la tornada de la cançó amb el públic tot picant de mans, i així els cantaires poden preparar-se per la següent corrande. Cal dir que la Xicalla no les improvisa, sinó que les porta preparades i apuntades a l’hora d’interpretar-les. Això sí, moltes vegades es fan corrandes els moments abans de cantar per esdeveniments notables ocorreguts el mateix dia o pocs minuts abans. La tornada és:

“*Ai, gira-li el barret i tomba-li, tomba-li, tomba-li, ai, gira-li el barret i tomba-li, tomba-li el barret. Ja està fet!*”

Les corrandes de la Xicalla fan referència des de la història del barri de Santa Anna, passant per la de Vic i fins la del món sencer. Cada Pasqua es fa un repàs del que ha ocorregut durant l’any, fent referència a fets i a persones i tractant tots els tòpics: política, religió, futbol, temes del barri...

Abans de començar a recitar totes les corrandes, es fa una advertència de forma cantada:

*“Escolteu corrandes de coses viscudes
i altres de tingudes per un gran secret.
Aquell que es molesti que no s’hi enfadi
i aquell que li agradi rigui sense parar.*”

*Que essent avui caramelles,
ben net i clar, ben net i clar,
volem dir amb corrandes allò que ens plaurà.
Ben net i clar, sens molestar,
ja la corranda va a començar.”*

L'advertència reivindica el dret de la coral, i l'excusa, per poder dir el que li plagui amb motiu de la diada de les caramelles, que permet expressar-se lliurement i dir les coses que es vulguin directament a qui en altres moments no es gosaria, ja que les caramelles i les corrandes es canten el diumenge de Pasqua sota el balcó de l'ajuntament, on hi ha molts càrrecs polítics i en ocasions el propi alcalde.

Les corrandes són l'últim número de l'actuació de la Xicalla els diumenges de Pasqua a l'escenari de sota el balcó de l'ajuntament de Vic, i al llarg dels anys s'han acabat convertint en el “plat fort” de les caramelles. El dissabte de Pasqua ja s'han deixat entreveure una mica amb els tastets que fa la coral davant els comerços per on fa ronda, però el diumenge és quan es reciten totes. Després de les cançons de Pasqua (caramelles i cançons tradicionals, generalment), el públic ja sap que arriben les corrandes xicallaires, que són sempre molt aclamades. La gent gaudeix veient les cares dels polítics dalt del balcó, que per força han de somriure, cantar i picar de mans tot aguantant el que els pugui dir la coral.

El següent apartat constituirà una anàlisi de les corrandes de la coral Xicalla.

Partitura de les corrandes xicallaires:

CORRANDES
(3 veus mixtes)

Invitació

Per determinar

S/C

1. Es - col - teu cor - ran - des de co - ses vis - cu - des
A - quell que es mo - les ti que no s'hi en - fa - di,

T/B

Es - col - teu cor - ran - des de co - ses vis - cu - des
A - quell que es mo - les ti que no s'hi en - fa - di,

9 i al - tres de tin - gu - des per un gran se - cret.
i a - quell que li a gra - di ri - gui sens pa - rar. Que es -

1. 2.

la, _____ la, _____ gran se - cret.
la, _____ la, _____ sens pa - rar. Que es -

14 sent a - vui ca - ra - me - lles, ben net i clar, ben net i clar,

sent a - vui ca - ra - me - lles ben net i clar, ben net i clar,

19 vo - lem dir amb cor - ran - des a - llò que ens plau - rà. Ben net i clar, sens mo - les -

la, _____ la, _____ ens plau - rà, la, _____

Corrandes (Solista)

24 tar, ja la cor - ran - da va a co - men - çar. (A - ra es can - ta la cor -

la, ——— co - men - çar, oi - dà.

29 ran - da a - di - ent a l'o - ca - sió. Es fa - rà amb du - es quar - te - tes, amb "i -

Gi - ra - li, tom - ba - li, gi - ra - li,

34 de - ia" pro amb bon to. S'ha d'a - dir en ac - cents i

tom - ba - li el bar - ret.

38 rit - me amb la sol - fa a - qui pre - sent; l'hau - rà de can - tar un so -

Gi - ra - li, tom - ba - li,

TOTS

42 lis-ta i l'hem d'a-ca-bar ri - ent.) Ai, gi-ra-li el bar-ret i

gi - ra - li, tom - ba - li el bar - ret. Gi - ra -

47 tom - ba - li, tom - ba - li, tom - ba - li, ai, gi - ra - li el bar - ret i

li el bar - ret i tom - ba - li i tom - ba - li; gi - ra -

Fi

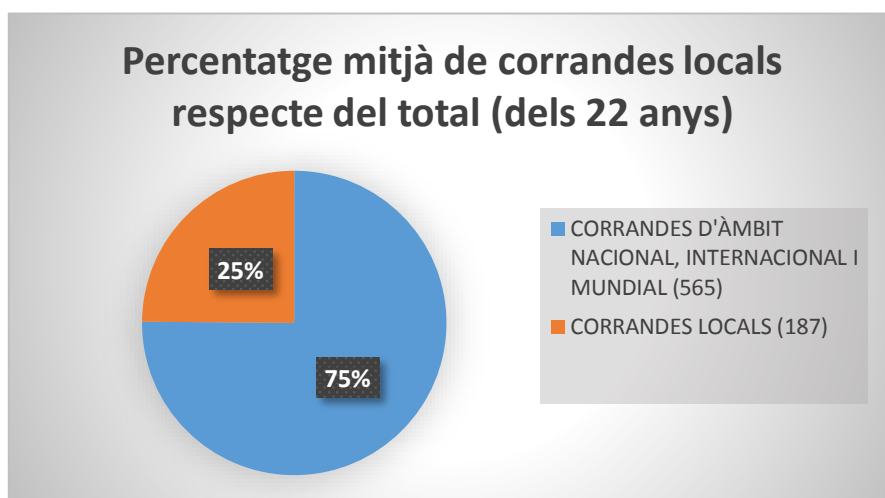
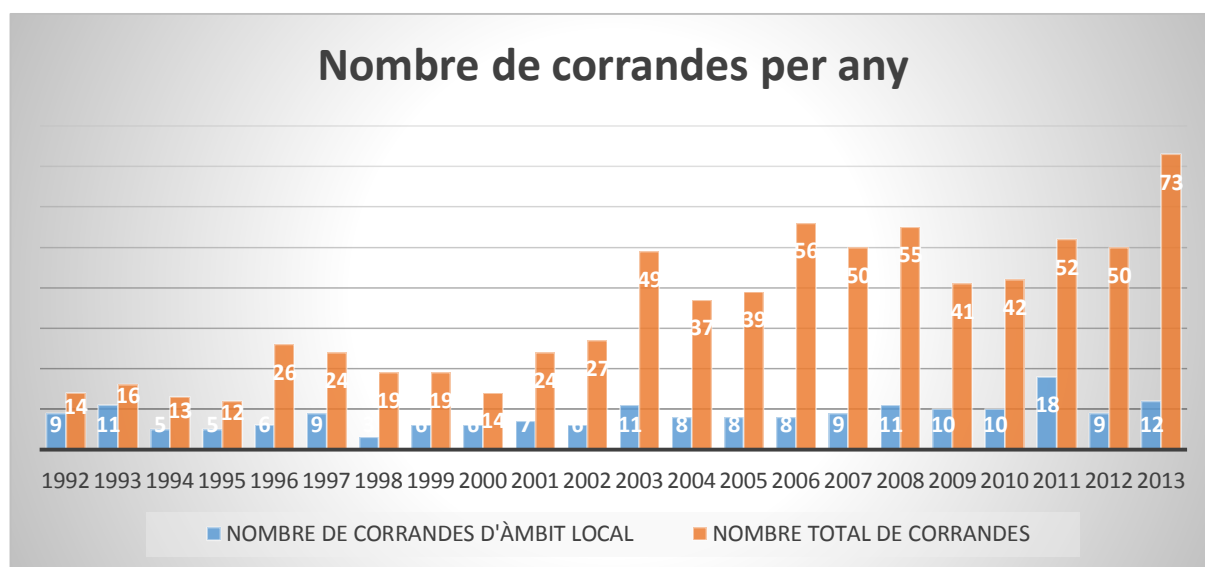
51 tom - ba - li, tom - ba - li el bar - ret. Ja es - tà fetl

li el bar - ret i tom - ba - li el bar - ret. Ja es - tà fetl

al ✂

3. Les corrandes i la història

Per observar la relació entre el text de les corrandes i la història local s'han elaborat unes taules d'anàlisi per cada corranda. La gran quantitat de textos, especialment dels darrers anys, ha obligat a fer una delimitació de les lletres a analitzar amb el criteri de l'àmbit geogràfic. Així, de les 752 corrandes totals s'ha fet un tria de les que parlessin de la ciutat de Vic, incloent també per tant les corrandes sobre el barri de Santa Anna de Vic, on pertany la coral Xicalla. S'han exclòs les corrandes que fa cada any la coral per cantar davant dels comerços els dissabtes de Pasqua com a agraïment pels aliments amb què les botigues obsequien les cantades [veure Annex 3.2.]. Amb la delimitació feta, la quantitat de corrandes a analitzar s'ha vist reduïda a 187.

[gràfics anuals a l'Annex 3.3.]

3.1. Corrandes de l'any 1992

ANY: 1992	CORRANDA NÚMERO: 2
<p>Ja fa temps que demanem un local per assajar tot queda en les promeses que l'ajuntament ens fa.</p> <p>Però permet que allà a Santa Anna un bloc s'hi hagi edificat destrossant-nos l'urbanisme que ja teníem muntat.</p>	
TEMÀTICA: Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Barri de Santa Anna	
<p>DESCRIPCIÓ: En aquesta corranda la Xicalla reclama un local on realitzar els seus assaigs, i retreu a l'ajuntament no haver-los-ho concedit, i en comptes d'això haver permès l'edificació d'un bloc de pisos al barri. La corranda acusa l'ajuntament de no invertir en el bé públic i, a més a més, de fer negoci amb un bloc de pisos que trenca l'estètica de cases unifamiliars del barri. No va ser fins l'any 1995 que el Centre Cívic de Santa Anna es va construir, i fins aleshores la Xicalla es va veure obligada a assajar en garatges particulars.</p>	

ANY: 1992	CORRANDA NÚMERO: 3
<p>El govern de la ciutat moltes coses té entre mans com és ara una caserna que és rebuig dels ciutadans.</p> <p>L'un carrega el mort a l'altre tothom està desbordat el temps passa, corre i vola i ja s'hi ha instal·lat.</p>	
TEMÀTICA: Societat	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Després de l'atemptat terrorista d'ETA contra la caserna de la Guàrdia Civil del passeig de la Generalitat el dia 29 de maig de 1991, a Vic va aparèixer una consciència anticaserne general. L'ajuntament, respectant el sentiment del poble, va proposar tres ubicacions possibles en zones no poblades, però mentre el Ministeri d'Interior no decidia on</p>	

havia de situar-se la nova caserna, la Guàrdia Civil es va instal·lar al carrer Botànic Micó (on és encara actualment). Aquesta acció també va generar molta polèmica, ja que l'edifici on es van instal·lar es trobava al costat d'una escola –l'escola Dr. Joaquim Salarich–, de la mateixa manera que ho estava l'antiga caserna. Tot i les accions de protesta [veure Annex 3.4.] i les peticions oficials de l'ajuntament, la Guàrdia Civil va seguir ocupant l'edifici. Pere Girbau, alcalde de Convergència i Unió (CIU) en aquells moments, va informar a la Coordinadora Anticaserna de Vic que confiava en una solució favorable, ja que “el Govern sap que l'ajuntament no vol la caserna a la plaça Osona”, però tot va quedar en paraules.

ANY: 1992	CORRANDA NÚMERO: 4
<p>Els tres reis de l'orient una grua ens van portar, no hi havia prou impostos i entre tots l'hem de pagar. Per això ens calia el radar amagat en un racó fotografiant els cotxes que passen pel cinturó.</p>	
TEMÀTICA: Economia	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
DESCRIPCIÓ: La corranda es queixa de l'afany recaptatori del Consistori pel fet que cobra molts impostos als veïns i, a més, obté ingressos amb les sancions als conductors de vehicles detectats per un radar ocult. El corrandista suggereix que la mesura del radar té per objectiu el pagament d'una grua municipal adquirida en començar l'any.	

ANY: 1992	CORRANDA NÚMERO: 5
<p>Els gossos de la ciutat caguen i pixen al carrer, ara es diu que els propietaris els fregaran el cul amb paper. Per això l'ajuntament col·labora amb l'acció fent una plantada d'arbres per poder pixar millor.</p>	
TEMÀTICA: Societat	

ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic

DESCRIPCIÓ: Corranda humorística que critica la deixadesa d'alguns propietaris de gossos que embruten els carrers i, en un gir inesperat, la relaciona amb la plantada d'arbres que es feia cada any al barri de Santa Anna amb la col·laboració de l'ajuntament. D'altra banda, aquesta corranda reflecteix un fenomen general a les societats occidentals del qual es fa difícil obtenir-ne dades objectives però que és molt evident: es tracta del creixent augment de mascotes domèstiques, que es dona a Vic igual que a la resta de poblacions del país. No és fàcil d'objectivar perquè l'obligació de censar els animals és molt recent però en són indicadors els canvis legislatius en aquesta matèria, la proliferació de clíniques veterinàries i botigues d'animals, i les dades de les Associacions Protectores d'Animals que indiquen un augment dels abandonaments i de les adopcions en els últims anys.

ANY: 1992

CORRANDA NÚMERO: 6

Com cada any el nostre alcalde
vol estar-hi ben present
però molt més li agradaria
estar-se a casa ben calent.

L'honorable president
només fa que inaugurar
accessos i carreteres
totes a mig acabar.

TEMÀTICA: Societat

ÀMBIT GEOGRÀFIC: Vic i Catalunya

DESCRIPCIÓ: A la primera estrofa de la corranda, veiem que l'alcalde de Vic Pere Girbau va anar a escoltar les corrandes xicallaires, hàbit que els successors del seu càrrec perdrien anys més tard. Aquesta corranda fa referència a les moltes execucions d'obra pública que es van realitzar a causa dels Jocs Olímpics de Barcelona i que per qüestions de calendari a vegades s'inauguraven abans de finalitzar completament. A Vic l'embranchida olímpica va comportar una millora en les comunicacions per carretera amb el desdoblament de la carretera N-152 i de les variants de Mollet, del Purgatori de Ripoll, amb els accessos corresponents.

ANY: 1992	CORRANDA NÚMERO: 8
<p>Ara que ja fa un any que els càrrecs s'han renovat voldríem que el de Cultura estigués ben preparat. Que el cabrit de l'any passat era sec i escanyolit esperem que el d'aquest any sigui gras i ben parit.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
DESCRIPCIÓ: Amb aquesta corranda cantada davant de l'Ajuntament el diumenge de Pasqua la Xicalla fa referència en to humorístic al canvi a la regidoria de Cultura ocupada l'any anterior per Candi Espona i aquell any per Xavier Solà.	

ANY: 1992	CORRANDA NÚMERO: 10
<p>Ja tenim pàrquing a plaça per poder-hi aparcar només cal deixar-hi el cotxe que molts calés et valdrà. I els pobres que amb bicicleta no sabem per on anar reclamem el carril bici per poder-hi pedalar.</p>	
TEMÀTICA: Urbanisme i societat	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
DESCRIPCIÓ: El 5 de desembre de 1991 es va inaugurar a Vic un pàrquing subterrani al subsòl de la Plaça Major [veure Annex 3.6.], que havia generat molta oposició i la creació d'una Plataforma Anti-Pàrquing. La primera estrofa de la corranda remarca els preus elevats del pàrquing, i en la segona es reclama un carril exprés per a usuaris de bicicleta (que no es va començar a implantar fins l'any 1997 amb l'alcalde Jacint Codina, com a colofó de les primeres jornades públiques "Els arbres i la ciutat").	

ANY: 1992	CORRANDA NÚMERO: 11
<p>Els estrangers que hi ha a Vic cal que aprenguin català i comprar-se una senyera si és que es volen integrar. Catalunya, el nostre poble, té ànsies de llibertat tots volem la independència tenir el nostre propi estat.</p>	
TEMÀTICA: Política i societat	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
DESCRIPCIÓ: La coral Xicalla ha estat des dels seus inicis una coral arrelada a Catalunya que ha transmès valors de país, de llibertat, de respecte i de solidaritat.	

ANY: 1992	CORRANDA NÚMERO: 13
<p>Al jovent del nostre barri li agrada molt de jugar, però a la pista de Santa Anna no s'hi poden acostar. I després de la suada si et vols anar a refrescar hauràs d'anar a la piscina que a les fonts aigua no hi ha.</p>	
TEMÀTICA: Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Barri de Santa Anna	
DESCRIPCIÓ: Si en la corranda anterior hem vist l'arrelament de la coral al país, en aquesta trobem el seu arrelament al barri on va néixer, el barri de Santa Anna. En aquesta corrande es fa esment al mal estat en què es trobaven els equipaments del barri: una pista de futbol on no es podia jugar i unes fonts d'on no brollava aigua. La intenció era remarcar-ho a l'ajuntament perquè actués a favor dels veïns del barri renovant les instal·lacions.	

3.2. Corrandes de l'any 1993

ANY: 1993	CORRANDA NÚMERO: 1
<p>Ha estat un any difícil tots han quedat ben suats <i>lo</i> milloret de la Plana s'ha ben afartat de plats. No ha faltat bicarbonat per a qualsevol persona i l'almosta ha resultat el plat més estrany d'Osona.</p>	
TEMÀTICA: Cultura i Gastronomia	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Comarca d'Osona	
DESCRIPCIÓ: El Gremi d'Hostaleria d'Osona convocà un concurs de cuina per crear un plat típic de la comarca que havia de servir de reclam turístic. El plat guanyador va ser batejat amb el nom d'almosta i consistia en una mena de trinxat de patata, ceba i botifarra amb cansalada i bacallà.	

ANY: 1993	CORRANDA NÚMERO: 2
<p>El famós pont de la Campsa finalment s'ha inaugurat cinc-cents metres de llargada fets a peu no és cap pecat. Tothom qui vulgui estrenar-lo s'haurà de ben preparar no hi ha bancs a les voreres per poder-hi reposar.</p>	
TEMÀTICA: Territori i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
DESCRIPCIÓ: La corranda fa referència al pont construït damunt la via del tren de Vic i que comunica l'Avinguda del Mercat amb l'Avinguda dels Països Catalans. La lletra ironitza la llargada de la infraestructura suggerint que travessar-la sense descans és una gran proesa.	

ANY: 1993	CORRANDA NÚMERO: 3
<p>El bisetmanari <i>Ausona</i> ara s'ha ben retratat regalant <i>La cartelera</i> espanyol de cap a cap.</p> <p>Per això els demanem ara que passin d'aquest merder que cremin <i>La cartelera</i> i tot els anirà més bé.</p>	
TEMÀTICA: Cultura	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: La corranda es fa ressò del fet que el bisetmanari Ausona, de caire conservador, va treure una cartellera en llengua castellana. En aquells moments es disputaven el mercat de la premsa escrita a Vic El 9 Nou, La Marxa de Catalunya (sorgida d'una escissió de l'Ausona el 1989) i l'Ausona, que arrossegava unes finances complicades i per salvar-se d'una suspensió de pagaments havia passat a mans del grup Prensa Ibérica. Aquest grup, segons diu Miquel Macià al seu llibre <i>Vic, des de l'opulència a la crisi</i> disposava de més d'una dotzena de capçaleres de l'ex-Movimiento en capitals de províncies espanyoles, assajà sense èxit múltiples maneres d'aixecar la difusió de l'Ausona.</p>	

ANY: 1993	CORRANDA NÚMERO: 4
<p>Ai, <i>amics</i> guàrdia civils a tothom caieu <i>molt</i> bé però segur que al país vostre hi tindríeu molt a fer.</p> <p>Doncs què hi féu al Salarich? Què hi fareu al Coll de Vic? Està bé que aneu a Espanya que us hi esperen amb delit.</p>	
TEMÀTICA: Societat	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Després de l'atemptat terrorista d'ETA contra la caserna de la Guàrdia Civil de Vic el 1991, aquesta es va instal·lar temporalment al carrer Botànic Micó, al costat de l'escola Dr. Joaquim Salarich. El mes de desembre d'aquell mateix any ja s'havia convocat una</p>	

manifestació amb el lema “ Mai més una caserna al costat d’una escola”. La ubicació final de la caserna havia de ser el Coll de Vic (zona que hi ha a la sortida de Vic anant cap a Manlleu). A la corranda s'explica aquest fet i es demana indirectament a la Guàrdia Civil que abandoni Catalunya.

ANY: 1993	CORRANDA NÚMERO: 5
<p>Aquesta va per les dones que no us heu d'acollonir per tot el que digui el bisbe quan ell us vulgui vestir. Ensenyeu bon pit i cuixa i ara feu-me cas a mi: Cal passar del senyor bisbe per anar pel bon camí.</p>	
TEMÀTICA: Societat i Religió	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Aquesta és una corranda jocosa que recomana a les dones de no fer cas dels consells, hem de suposar que força conservadors, que el bisbe els pogués donar en qüestions de vestimenta. En aquell moment feia deu anys que Josep Maria Guix era el bisbe de Vic –lloc que ocuparia encara deu anys més, fins que hi renuncià l’any 2003– i just enmig d’aquests vint anys al capdavant de la diòcesi, el bisbe Guix publicava el seu Manual de <i>Doctrina Social de la Iglesia</i>.</p>	

ANY: 1993	CORRANDA NÚMERO: 6
<p>I l'alcalde què es pensava, que no parlàriem d'ell? Ara que no ens veu ni ens mira li polirem el clatell. Com és que a d'altres barris el local se'ls concedeix i que al barri de Santa Anna mai i mai li toca res?</p>	

ANY: 1993	CORRANDA NÚMERO: 14
<p>No volem acomiadar-nos sense tornar a reclamar el local que esperàvem per poder-hi assajar.</p> <p>Les promeses que ens heu fet des d'aquest ajuntaments no ens <i>a</i> les podem pas creure doncs se les emporta el vent.</p>	
TEMÀTICA: Història del barri	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Barri de Santa Anna	
<p>DESCRIPCIÓ: Per segon any consecutiu, la Xicalla reclama un local on assajar al seu barri, i a la corranda 6 es queixa que als altres barris de Vic sí que se'ls concedeixen peticions i se'ls construeixen centres cívics. Tot i la insistència, no va ser fins l'any 1995 que el Centre Cívic de Santa Anna es va construir, i fins aleshores la Xicalla es va veure obligada a assajar en garatges particulars.</p>	

ANY: 1993	CORRANDA NÚMERO: 7
<p>A la plaça <i>Mil·lionari</i> no sabem què hi han fotut enginyers de pont i rius la xaveta hi han perdut.</p> <p>Diuen que serà un illa per poder-hi passejar però quan vulguis arribar-hi la vida hi podràs deixar.</p>	
TEMÀTICA: Territori i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Aquesta corranda és un exemple del sentit comú del poble que a vegades sembla que falti als dirigents. El corrandista no s'explica com els enginyers que han dissenyat la suposada zona de passeig per a vianants –envoltada per dos carrils giratoris que distribueixen el trànsit de vehicles en aquell indret– no han previst cap accés per a vianants a la zona central de passeig.</p>	

D'altra banda, el joc de paraules que es fa substituint la paraula Mil·lenari (el nom de la plaça) per *Mil·lionari*, una conjunció entre “Mil·lenari” i “milionari”, que podria servir per fer palesa la quantitat de diners destinada a l'obra pública, així com l'elevat preu dels pisos de la zona.

ANY: 1993	CORRANDA NÚMERO: 8
<p>L'accés a la General l'han fet un xic complicat tot i que l'ajuntament una oferta ha ben trobat. Que <i>stops</i> i <i>cediu el pas</i> no els han pas estalviat però sempre veuràs que passa el qui és més espavilat.</p>	
TEMÀTICA: Territori i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
DESCRIPCIÓ: La nominació de la ciutat com a subseu olímpica va aportar-li rèdits urbanístics i d'infraestructures que continuaren després de la celebració de les proves, en aquest cas la remodelació de l'accés a la N-152, que segons diu la corranda, pecava d'un excés de senyalització tot i que molts vigatans devien ignorar-la.	

ANY: 1993	CORRANDA NÚMERO: 10
<p>Aquí a la nostra ciutat una nova moda hi ha quan et calgui agafar el cotxe ben lligat hauràs d'anar. La guàrdia municipal un espant et pot donar d'aquí a poc, molt aviat, a la ruïna pots estar.</p>	
TEMÀTICA: Societat	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
DESCRIPCIÓ: La corranda fa referència a una campanya endegada per la Guàrdia Urbana dirigida a assegurar l'ús del cinturó de seguretat a base de multar els infractors.	

ANY: 1993	CORRANDA NÚMERO: 12
<p>Si ets jove i no tens calés i ara et vols culturitzar l'Atlàntida té un programa però de descomptes no en fa. Ni carnets ni altres <i>mendanges</i> no serveixen per a res demanem que el de Cultura ho treballi encara més.</p>	
TEMÀTICA: Cultura	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: En aquesta corranda se'ns parla de l'antic teatre del carrer Sant Sebastià de Vic, l'Atlàntida, reobert el març de l'any 1991 en ser comprat per l'Ajuntament. La queixa que es fa és sobre els elevats preus de les entrades, i es demanà al regidor de Cultura, càrrec que llavors ocupava Xavier Solà, que intervingués en l'afer.</p>	

3.3. Corrandes de l'any 1994

ANY: 1994	CORRANDA NÚMERO: 5
<p>Els qui a Vic encara manen moltes peles s'han gastat allà al barri de Santa Anna amb el parc que hi han muntat. En canvi, el local social que tants cops ens han promès fins ara ni una pedrota encara no hi han estès.</p>	
ANY: 1994	CORRANDA NÚMERO: 11
<p>Allà al barri de Santa Anna teníem un gran merder perquè els cotxes se saltaven els senyals que hi ha al carrer. Per això han vingut els tècnics que tiren de la rifeta i que tot ho solucionen posant-hi una glorieta.</p>	

ANY: 1994	CORRANDA NÚMERO: 12
<p>Com que això tampoc funciona tal com ho havien tractat ara hi foten uns semàfors que et deixen enlluernat. I entre les fletxes del terra i tanta il·luminació com serà que més d'un dia no ens hi fotem un petó.</p>	
TEMÀTICA: Història del barri, Territori i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Barri de Santa Anna	
<p>DESCRIPCIÓ: Per tercer any consecutiu, la Xicalla torna a reclamar el seu esperat centre cívic amb un local on poder assajar, i així poder deixar de practicar en garatges particulars. Es queixa de la construcció d'un parc durant la renovació de la plaça de Santa Anna en comptes de la construcció del que fa tants anys que es demana. La renovació de la zona de Santa Anna va incloure també la construcció d'una rotonda per organitzar millor el trànsit, com explica la corrande 11, i també la incorporació de semàfors i nou enllumenat, com es veu a la corrande 12.</p>	

ANY: 1994	CORRANDA NÚMERO: 8
<p>La plaça del <i>Mil·lionari</i> per fi l'han ben acabat, la piscina ja està llesta i la gespa ja ha brotat. A sota de l'escultura podeu aprendre a nedar i des de la passarel·la els cotxes veureu voltar.</p>	
TEMÀTICA: Territori i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: L'any 1994 es van acabar les obres de la plaça del Mil·lenari, on es va construir entre l'espai de circulació dels vehicles, una suposada zona de passeig pels vianants, amb gespa, una font i bancs. El problema d'aquella zona era que no s'hi podia accedir perquè estava tota envoltada de carretera per on passaven els cotxes i no hi havia previst un pas per arribar-hi.</p>	

ANY: 1994	CORRANDA NÚMERO: 10
<p>Aquest any no cal parlar-ne de l'honrosa subvenció que l'Ajuntament atorga a tota associació.</p> <p>Ara un paper i ara un altre per omplir ben bé un bagul i així tanta paperassa us podreu ben fregar el cul.</p>	
TEMÀTICA: Societat	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
DESCRIPCIÓ: En aquesta corranda es fa una crítica a la gran quantitat de tràmits i documents que han d'omplir les associacions de Vic per poder accedir a les subvencions que concedeix l'Ajuntament.	

3.4. Corrandes de l'any 1995

ANY: 1995	CORRANDA NÚMERO: 4
<p>Només ens faltava aquesta un ambulatori nou que al Vic 2 volen posar-lo ja veureu quin enrenou.</p> <p>El primer client ja arriba: Senyor metge, ai quin mal! No es preocupi senyoreta prengui's dos paquets de sal.</p>	
TEMÀTICA: Territori i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
DESCRIPCIÓ: La modificació de la Llei d'Ordenació Sanitària de Catalunya de l'any 1995 va permetre que associacions de professionals sanitaris actuessin com a proveïdors del Servei Català de la Salut, portant a la creació de la primera Àrea Bàsica de Salut gestionada íntegrament per metges de Catalunya i també de l'estat espanyol. Aquest centre va ser l'Equip d'Assistència Primària Vic, SL, que es va inaugurar a Vic l'any 1996 a la zona del Vic 2, al passatge Pla del Remei.	

ANY: 1995	CORRANDA NÚMERO: 5
<p>Després de molt insistir per tenir un local social ja s'han començat les obres amb orgull descomunal. No sabem què en sortirà del que s'està construït però val més aquest tricorni que l'haver d'anar insistint.</p>	
TEMÀTICA: Territori i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Barri de Santa Anna	
DESCRIPCIÓ: Finalment, després de demanar any rere any un centre cívic al barri de Santa Anna per poder tenir un local per assajar, l'Ajuntament va decidir concedir-lo, i l'any següent, el 1996, es va inaugurar tot permetent a la Xicalla deixar d'assajar en garatges particulars.	

ANY: 1995	CORRANDA NÚMERO: 6
<p>Aquí a Vic ja tenim Mossos que no paren de voltar ja te'n pots anar allà on vulguis que allà els hauràs de trobar. Tot això està molt bé però hauràs de vigilar que algun dia no te'ls trobis mentre vagis a cagar.</p>	
TEMÀTICA: Societat	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
DESCRIPCIÓ: L'1 de desembre de 1994 es va iniciar a Vic el pla de desplegament dels Mossos d'Esquadra. El nou model policial per Catalunya, amb una implantació de vuit anys de durada, substituïria els agents del Cos Nacional de Policia i de la Guàrdia Civil als municipis catalans. La Generalitat de Catalunya va fixar la primera setmana de gener com a límit per completar el desplegament inicial de 147 Mossos a Osona. La policia nacional i la Guàrdia Civil tenien permís per quedar-se als seus llocs, però deixant d'exercir algunes funcions.	

ANY: 1995	CORRANDA NÚMERO: 7
<p>Ara ja tindrem local per poder anar a cantar però els de la Xicalla no parem de demanar. Sabem que hi ha eleccions i que us cal quedar molt bé baixeu-nos un cabrit guapo i segur que us votaré.</p>	
ANY: 1995	CORRANDA NÚMERO: 8
<p>Vigatans i vigatanes a votar tots hem d'anar que en tenim tota una colla que només volen manar. En Codina és cosa fina en Furriols i els esquirols en Serrat un caducat qui serà l'afortunat?</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
DESCRIPCIÓ: El 28 de maig de 1995 tindrien lloc les eleccions municipals. A la corranda 7 la Xicalla aprofita la situació per demanar un bon cabrit, i a la corranda 8 es fa una crida als habitants de Vic per anar a votar, i també es fa un repàs dels alcaldables que hi havia tot preguntant-se quin candidat seria l'escollit.	

3.5. Corrandes de l'any 1996

ANY: 1996	CORRANDA NÚMERO: 8
<p>A l'Eixample Morató hi heu muntat un bon merder <i>logrant</i> que els de les botigues s'escriassin pel carrer. Això us deixa les mans lliures als d'aquest ajuntament per <i>omplena</i>r tot el barri de llambordes i ciment.</p>	
TEMÀTICA: Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	

DESCRIPCIÓ: La corranda s'emmarca en un context de rehabilitació urbanística que es va iniciar al casc antic a principis dels anys vuitanta i continuà a l'Eixample Morató els anys noranta. Aquest barri al voltant de la Plaça dels Màrtirs havia arribat a un notable estat de degradació i la seva rehabilitació, que no va estar mancada de polèmica, es va negociar llargament entre l'alcaldia, els veïns i l'associació de comerciants. S'hi va fer una actuació en profunditat amb l'objectiu de donar la prioritat als vianants i enfortir el comerç del barri, actuació que no va culminar fins l'abril de 1997 amb un acte d'inauguració presidit per l'alcalde Jacint Codina.

ANY: 1996	CORRANDA NÚMERO: 9
<p>Aquest any el nostre alcalde no s'està ben bé de res i ens envia a tots nosaltres una colla de papers. Amb aquesta empaperada pretén convèncer a la gent que “ara sí que anem per feina” en aquest ajuntament.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: La corranda es refereix als informatius que publicà l'Ajuntament amb l'objectiu de donar a conèixer la tasca de govern realitzada pel Consistori. El lema “Anem per feina” és conegut perquè va ser el lema de la primera campanya electoral de Convergència i Unió a les eleccions generals de 1979, on aconseguí 8 diputats amb Jordi Pujol encapçalant la llista.</p>	

ANY: 1996	CORRANDA NÚMERO: 10
<p>Només en faltava un altre per travessar el riu petit que amb l'aigua més depurada es passeja per tot Vic. El pont de ferro i la via i el que feren els antics també el de la carretera i ara el del Blaqueig pel mig.</p>	

TEMÀTICA: Territori i Urbanisme
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic
DESCRIPCIÓ: L'abril de l'any 1996, amb el projecte de canalització del riu Mèder, es va inaugurar a Vic un nou pont per creuar-lo. El pont del Blanqueig va suposar un punt clau per seguir avançant en l'avinguda dels Països Catalans, la segona ronda de circumval·lació de la ciutat, ja que permeté enllaçar el carrer de les Flors amb el barri del Remei.

ANY: 1996	CORRANDA NÚMERO: 12
<p>De tots els locals socials que hi ha a la ciutat de Vic el del barri de Santa Anna de tots el més ben parit. Futbol, petanca i sardanes, també la nostra coral s'hi reuneixen sens recança tot i el fred descomunal.</p>	
TEMÀTICA: Història del barri	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Barri de Santa Anna	
DESCRIPCIÓ: Després d'un any de construcció, el centre cívic que la Xicalla havia demanat a l'Ajuntament durant molts anys pel barri de Santa Anna va inaugurar-se. La coral aprofita la corranda per elogiar-lo i també per demanar calefacció per l'edifici.	

ANY: 1996	CORRANDA NÚMERO: 16
<p>Bon amic senyor Codina m'hi jugo trenta papers que abans veuré un gos a missa que asfaltats tots els carrers. A Santa Anna encara queden vies dignes de figurar a la cursa africana de Granada a Dakar.</p>	
TEMÀTICA: Territori i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Barri de Santa Anna	

DESCRIPCIÓ: Crítica directa a l'alcalde de Vic Jacint Codina pel mal estat d'alguns carrers del barri de Santa Anna, que tot i haver-se fet l'any 1994 una renovació de la zona, encara es trobaven sense asfaltar.

ANY: 1996	CORRANDA NÚMERO: 18
<p>El Museu Episcopal ara el volen renovar aterrant-lo i ensorrant-lo i tornant-lo a edificar. Per això jo us aconsello que el deixeu tal com està, trastos cap al Seminari i el Museu triomfarà!</p>	
TEMÀTICA: Territori i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
DESCRIPCIÓ: Aquesta corranda fa referència a la polèmica originada amb motiu de la renovació del Museu Episcopal, que va generar molta oposició entre alguns arquitectes i veïns de la ciutat perquè eren contraris a la demolició de l'antic edifici.	

3.6. Corrandes de l'any 1997

ANY: 1997	CORRANDA NÚMERO: 1
<p>L'alcalde li va dir un dia: I si el posem aquí dalt? El Bisbe li responia: Au, no siguis animal. Tots plegats ara es barallen pel Museu Episcopal Déu n'hi do el sarau que es porten quatre verges i un missal.</p>	
TEMÀTICA: Territori i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
DESCRIPCIÓ: Aquesta és una corranda humorística que imagina les converses entre el bisbe de Vic Josep Maria Guix i l'alcalde Jacint Codina dins del marc del conveni de col·laboració signat l'any 1995 entre l'Ajuntament de Vic, el Bisbat de Vic i la Generalitat per tal de construir	

un nou Museu Episcopal. Hi va haver molta oposició a enderrocar l'edifici del Museu, la popular "Panissa", entre alguns veïns i fins i tot entre els propis arquitectes, però finalment l'edifici va ser enderrocat el novembre del mateix any.

ANY: 1997	CORRANDA NÚMERO: 2
<p>La Marieta està empipada ja no va a la font del Gat. L'ull viu ara el té ben borni i del soldat s'ha divorciat. I és que les fonts de la Plana semblen aigües d'un bassal i enlloc d'anar-hi amb un càntir hem d'anar-hi amb l'orinal.</p>	
TEMÀTICA: Territori i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
DESCRIPCIÓ: Corranda que fa palès el mal estat de les fonts de la ciutat de Vic, tot fent una sàtira a partir d'elements de la cançó popular "Baixant de la Font del Gat".	

ANY: 1997	CORRANDA NÚMERO: 3
<p>Nostra pista de Santa Anna els veïns no la van fer perquè quatre gamarussos ens la vagin fent malbé. Davant la passivitat dels burots de la ciutat no tindrem cap més sortida que muntar-hi un envelat.</p>	
TEMÀTICA: Societat	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Barri de Santa Anna	
DESCRIPCIÓ: La corranda denuncia l'abandonament que pateix el barri de Santa Anna per part de l'Ajuntament i recorda que la primera pista de la plaça va ser construïda pels mateixos veïns del barri, i si bé l'ajuntament en va pagar els materials, les porteries que van dur eren velles i les van haver de rascar, repintar i soldar. La Xicalla suggereix que si l'ajuntament continua sense controlar els malfactors que destrossen les instal·lacions els veïns potser podrien muntar un envelat i cobrar entrada.	

ANY: 1997	CORRANDA NÚMERO: 5
<p>Aquí al barri de Santa Anna no es vigilen els carrers, ni les places, ni la pista, l'Ajuntament no té calés.</p> <p>Concentrant la policia a la plaça i al passeig mentre el regidor s'ho mira embussat allà al Blanqueig.</p>	
ANY: 1997	CORRANDA NÚMERO: 6
<p>Que us penseu que no ho saben els burots i el regidor que aquí al barri de Santa Anna ens hi ve el bo i millor.</p> <p>Mentre deixin ben tranquil el centre de la ciutat ja els va bé que s'hi estiguin ens ho han ben encolomat.</p>	
ANY: 1997	CORRANDA NÚMERO: 14
<p>L'esperat pont del Blanqueig els <i>hi</i> ha quedat molt bé només hi ha un petit problema que no acaba d'anar bé.</p> <p>Des que hi ha sembrat semàfors sempre hi quedes encallat ja que abans no es posa verd la benzina s'ha acabat.</p>	
TEMÀTICA: Societat i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic i barri de Santa Anna	
<p>DESCRIPCIÓ: En aquesta corranda la Xicalla, sempre arrelada al barri de Santa Anna, insisteix en l'abandonament que pateix aquest barri perifèric comparat amb el centre de Vic. De retruc, introdueix un segon tema d'actualitat aquell any: el recentment construït pont del Blanqueig que enllaçava el tram del carrer de les Flors amb el barri del Remei. A la cruïlla de l'Avinguda dels Països Catalans amb la carretera de la Guixa es formaven constants col·lapses de trànsit a causa de tot l'equipament semafòric que s'hi va instal·lar i els veïns van demanar de substituir els semàfors per rotondes, cosa que no es produí fins l'any 2003. La corranda 14 també reproduïx el tema del pont del Blanqueig i dels col·lapses de trànsit.</p>	

La corranda 6 insisteix en el greuge comparatiu del barri de Santa Anna respecte del centre de Vic pel que fa a la vigilància.

ANY: 1997	CORRANDA NÚMERO: 15
<p>La gent de l'Ajuntament no tenen res gaire clar hi ha una palanca al Sucre i la via han d'enfonsar. No fan falta pas tants tècnics per fer un projecte com cal sense tanta paperassa l'haurien cagat igual.</p>	
TEMÀTICA: Territori i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: El març de 1996 el Partit Popular va guanyar les eleccions generals però sense majoria absoluta, i va necessitar el suport de Convergència i Unió (CiU). Dins de l'acord de suport de CiU al nou govern s'hi van pactar dues inversions ferroviàries a Catalunya, una d'elles el soterrament de la via del tren al seu pas per Vic. No va ser fins al juny de 1999 que es va signar un conveni entre l'Ajuntament de Vic, el Ministeri de Foment i Renfe per realitzar les obres i millores a la línia que van acabar el 2003 i van suposar entre altres millores l'anhelat soterrament –en realitat semi-soterrament– de la línia al seu pas per Vic. No és d'estranyar, per tant, que el 1997 la incertesa sobre com acabaria la qüestió amoïnés els vigatans tal com es reflecteix a la corranda.</p>	

ANY: 1997	CORRANDA NÚMERO: 21
<p>Allà a la plaça dels Màrtirs no sé pas què hi estan fent hi posen unes rajoles que hi queden prou malament. Hi ha posat unes faroles que són del segle que ve que semblen unes cassoles per poder cuinar-hi bé.</p>	
TEMÀTICA: Territori i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	

DESCRIPCIÓ: En un ple celebrat el mes de maig de 1996 l'Ajuntament de Vic aprovava, per a la remodelació urbanística de la Plaça dels Màrtirs, l'expedient per a la contractació en forma de subhasta de les obres corresponents al subministrament i la instal·lació de l'enllumenat públic, al moviment de terres i al subministrament del material de construcció, pedra i formigó mitjançant diferents subhastes públiques. La remodelació va respectar la font i els arbres però no va agradar al corrandista, que en critica les rajoles i els fanals.

ANY: 1997	CORRANDA NÚMERO: 23
<p>Estimat senyor Cervera truqueu allà a l'obrador i que vingui el senyor alcalde a escoltar aquesta cançó. Que deixi de fer la mona i que pari atenció amb aquestes grans corrandes hi fliparà d'emoció.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: La corranda està dedicada a l'alcalde Jacint Codina, que no anava a escoltar les caramelles i corrandes de la Xicalla els diumenges de Pasqua perquè a més d'alcalde feia de pastisser al forn Sant Miquel, de la Plaça Major de Vic. L'expressió "fer la mona", pren el sentit de fer el ximble i també el d'elaborar les mones de Pasqua a la pastisseria.</p>	

3.7. Corrandes de l'any 1998

ANY: 1998	CORRANDA NÚMERO: 4
<p>L'Ajuntament promociona des de ja fot un quant temps que els de Vic anem amb bici per viure molt més contents. I per donar bon exemple en Cervera no hi va mai i l'alcalde ja es passeja amb un Audi tope guai.</p>	

ANY: 1998	CORRANDA NÚMERO: 7
<p>És una idea brillant estimat senyor Cervera que els que a Vic van arribant voltin la ciutat sencera. Si voleu anar a Santa Anna no tingueu pas cap mania entreu per allà on vulgueu i així aprendreu geografia.</p>	
ANY: 1998	CORRANDA NÚMERO: 13
<p>A qui hem d'homenatjar en un dia tan nostrat és al qui ordena el trànsit en aquesta gran ciutat. Carrils bici i pintades i canvis de direccions ha estat la millor manera de tocar-nos els collons.</p>	
TEMÀTICA: Territori i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: A finals de l'any 1997 a la ciutat de Vic va començar a estructurar-se una xarxa de carrils bicicleta, que havia de permetre una bona connexió al centre de la ciutat i als principals equipaments municipals. Es van iniciar campanyes de promoció de l'ús de la bicicleta, sobretot a les escoles, però també per als desplaçaments al treball o als comerços.</p> <p>La corranda 4 retreu al tinent d'alcalde Xavier Cervera i a l'alcalde Jacint Codina que no participin en la campanya de promoció donant exemple, la 7 remarca al tinent d'alcalde la mala senyalització dels carrers al barri de Santa Anna, i la 13 es queixa dels canvis en la circulació causats per la introducció dels carrils bici.</p>	

3.8. Corrandes de l'any 1999

ANY: 1999	CORRANDA NÚMERO: 3
<p>Diuen que el nostre parc Balmes és un orinal gegant estornells, pardals i garses, tot el dia hi van cagant. Amb els nostres megacàntics fotran tots el camp volant si voleu solucionar-ho ja ens podeu anar llogant.</p>	
TEMÀTICA: Territori	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Corranda feta amb motiu de les nombroses actuacions ineficients realitzades per l'Ajuntament de Vic al Parc Balmes per reduir-ne la població d'aus. Les principals espècies que habitaven els parc eren els estornells i els pardals, que causaven greus problemes de brutícia i deixaven l'espai en males condicions per a l'ús dels ciutadans. Després d'intents de foragitar els ocells amb petards, bengales i altres tècniques, la Xicalla proposa provar-ho amb els seus cants si l'Ajuntament vol llogar la coral.</p>	

ANY: 1999	CORRANDA NÚMERO: 5
<p>Al Sucre hi ha dos locals plens d'homes i d'homenets: el gran Consell Comarcal i una casa de barrets. A tots dos s'hi entra pagant i després d'un temps d'espera uns et donen pel davant i els altres pel darrere.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: La corranda ens parla de la irònica semblança entre dos recintes aparentment tan diferents com són el Consell Comarcal i una casa de barrets, ubicats els dos a la zona del Sucre. Tot comparant el Consell Comarcal amb un prostíbul, s'aconsegueix ridiculitzar-lo.</p>	

ANY: 1999	CORRANDA NÚMERO: 7
<p>Els quatre mil milions del tren podríem aprofitar repartint-los amb mesura un tros per cada vigatà. Per cap ben bé tocarien 20.000 duros o un xic més que per omplir servirien les cistelles de diners.</p>	
TEMÀTICA: Territori i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
DESCRIPCIÓ: El maig de 1999 es va firmar un pacte amb el Ministeri de Foment per soterrar la via del tren de Vic. El projecte estava valorat en uns 5.000 milions de pessetes. La Xicalla proposa repartir els diners entre els ciutadans de Vic de manera que aquests omplin de diners les cistelles xicallaires.	

ANY: 1999	CORRANDA NÚMERO: 8
<p>Aquest any hi ha eleccions cal tenir-ho ben present per això si voleu que us voti cal que us hi feu de valent. Canvieu cabrit per vaca de gràcies, un cove ple, calés enlloc de promeses que això sí que ho sabeu fer.</p>	
ANY: 1999	CORRANDA NÚMERO: 9
<p>Quan arribi el mes de juny vindran les municipals i prometreu que si us voto m'arreglareu tots els mals. Per això ara us anuncio que jo només votaré a qui ens pagui una festassa i ens engreixi amb molt calé.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	

DESCRIPCIÓ: El 13 de juny de 1999 tindrien lloc les eleccions municipals a tots els municipis. Per això, la Xicalla aprofita per demanar favors als polítics afirmant que votarà als qui donin diners i altres béns a la coral.

ANY: 1999	CORRANDA NÚMERO: 16
<p>Un bombí és a un bombó com un collir és a ics. Que l'alcalde hi sigui o no ens refot a tots tres ics. Ell allà va fent anissos potser va fent el gandul mentrestant cantem felïços i a ell que el <i>donguin</i> pel ...</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Corranda basada en el passatemp publicat per la revista satírica <i>La Codorniz</i> en un dels molts intents de censurar-la en temps de la dictadura franquista, que feia així: "Regla de tres: bombín es a bombón como cojín es a X. Y nos importa tres X que nos cierran la edición". La Xicalla dedica la corranda a l'alcalde Jacint Codina, que no anava al balcó de l'ajuntament a escoltar les corrandes per quedar-se a treballar al forn de Sant Miquel, on feia de pastisser paral·lelament al seu càrrec a l'Ajuntament.</p>	

3.9. Corrandes de l'any 2000

ANY: 2000	CORRANDA NÚMERO: 1
<p>Si alguna cosa destaca a la gran ciutat de Vic és que té una bella plaça i un esplèndid casc antic. El col·legi d'arquitectes i el Museu Episcopal fan que cantin com <i>almejes</i> el cloquer i la Catedral.</p>	
TEMÀTICA: Territori i Urbanisme	

ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic

DESCRIPCIÓ: L'any 1995, amb la signatura d'un conveni de col·laboració institucional entre el Bisbat de Vic, l'Ajuntament de Vic i la Generalitat de Catalunya, es va iniciar una nova etapa pel Museu Episcopal, que va conduir a la construcció d'un nou edifici destinat exclusivament a usos museístics ubicat al costat del gran campanar romànic de la catedral, al mateix emplaçament que ocupava l'antic col·legi de Sant Josep. Els arquitectes, després d'analitzar l'estudi patològic de l'estat de conservació de l'antic col·legi de Sant Josep, varen proposar l'enderroc de l'antic edifici així que es va construir un museu de nova planta. Al número 2 de la mateixa plaça del bisbe Oliba s'instal·là la delegació d'Osona del Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya.

A ulls del corrandista l'estil arquitectònic d'aquests dos edificis potser no s'adapta prou bé a l'entorn, caracteritzat pels edificis de la Plaça i del conjunt del casc antic.

ANY: 2000

CORRANDA NÚMERO: 2

Per anar a peu cap al Sucre
un circuit ens van muntar
amb una gran passarel·la
que bufant fas tremolar.

Ara es veu que serà inútil
que l'hauran de traslladar,
foteu-la al Mil·lenari
aviam si algú pot travessar.

TEMÀTICA: Territori i Urbanisme

ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic

DESCRIPCIÓ: A principis dels anys noranta es va construir a la plaça del Mil·lenari una suposada zona de passeig per a vianants, envoltada per dos carrils giratoris pels vehicles, però no hi havia manera d'accedir-hi perquè per totes bandes hi circulaven cotxes i no s'havia previst cap pas de vianants per travessar. Amb motiu de les obres de soterrament de la via del tren, s'instal·là una passarel·la per poder arribar a la zona que anava del recinte del Sucre, però que al cap de poc es retirà. A la corranda es suggereix instal·lar-la a la plaça del Mil·lenari, per poder tenir finalment un pas cap a aquella zona. D'aquest fet ja se n'havia parlat l'any 1993, i actualment encara no s'ha resolt. La zona de passeig té fins i tot un cartell que indica les accions que no s'hi poden fer (passar amb bicicleta per la gespa, jugar a pilota, passejar el gos...).

ANY: 2000	CORRANDA NÚMERO: 3
<p>Ja fa temps que a Vic sobraven les places d'aparcament i ara han tret les de la Renfe per allò del soterrament.</p> <p>Calcem-nos tots les xiruques omplim fins dalt el sarró que dels pàrquings fins al centre hi tenim una excursió.</p>	
TEMÀTICA: Territori i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: El 5 de maig de 1999 es va aprovar per unanimitat en un ple municipal de l'Ajuntament de Vic firmar un conveni de col·laboració amb el Ministeri de Foment i l'empresa Renfe per soterrar la via del tren de la línia Barcelona-Puigcerdà a la zona de Vic. Cobrint la via del tren, s'eliminarà el fort impacte visual que causava, i també permetria créixer a la ciutat. A causa de les obres d'integració de la via del tren, les places de pàrquing que hi havia a l'antiga estació (molt propera al centre de la ciutat) no es van poder fer servir, i la gent va haver d'aparcar els cotxes més lluny, havent també de caminar més per arribar al centre.</p>	

ANY: 2000	CORRANDA NÚMERO: 8
<p>Va d'en Jaume Castañé que s'ha mostrat molt actiu no deixant que els del Punt Jove donin cap preservatiu.</p> <p>Aquest senyor no ho entén però cal fer a tothom content si globus té la canalla globus vol també el jovent.</p>	
TEMÀTICA: Societat i Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: La corranda fa referència a una campanya de xerrades sobre sexualitat que promogué el Punt Jove, un servei de la ciutat que organitza activitats que puguin resultar interessants i útils als jovent, i a la qual el regidor del Partit Popular Jaume Castañé s'oposà en alguns aspectes.</p>	

ANY: 2000	CORRANDA NÚMERO: 9
<p>Des d'abans del temps del sabre hi ha una dita que no enganya si deixeu anar la cabra se'n va sempre a la muntanya. És per això que aquí a la plaça avui no hi ha el qui més mana però serà a Sant Sebastià el proper cap de Setmana.</p>	
ANY: 2000	CORRANDA NÚMERO: 11
<p>Ens sap greu que el senyor alcalde avui tampoc sigui aquí que deixi de fer la mona per poder viure i gaudir. Si escoltés bé les corrandes alguna cosa aprendria doncs no en va les hem pensades per tots els de l'alcaldia.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Com és costum en els alcaldes, aquests només van al balcó de l'ajuntament per escoltar les caramelles un cop cada quatre anys, quan hi ha d'haver eleccions municipals. La corranda 9 ho retreu a Jacint Codina, alcalde de Vic, que no anava a escoltar les caramelles de la Xicalla però sí als aplecs de l'Ermida de Sant Sebastià, on els cantaires de Santa Eulàlia de Riuprimer cantaven caramelles i feien balls tradicionals. La corranda 11 fa un joc de paraules amb "fer la mona", que és una expressió que significa fer el ridícul, i pren també el sentit més literal de fer la mona de Pasqua, ja que Codina treballava a més de pastisser al Forn de Sant Miquel (i per això molts anys la Xicalla li anava a cantar corrandes a l'obrador, perquè així les sentís).</p>	

3.10. Corrandes de l'any 2001

ANY: 2001	CORRANDA NÚMERO: 4
<p>M'agraden molt tots els arbres però n'hi ha un que ja no tant des que ha arribat a la Plana amb aire espanyolitzant.</p> <p>Es disfressa d'Om autòcton però se li veu el llautó s'anomena Luis del Olmo el gran manipulador.</p>	
ANY: 2001	CORRANDA NÚMERO: 11
<p>A Vic hem donat exemple de ciutat d'integració hem fusionat les escoles museus, carrers i pudors.</p> <p>Però som de tot Catalunya els qui més ens superem integrant ràdios foranes i també vies de tren.</p>	
ANY: 2001	CORRANDA NÚMERO: 19
<p>Ara que a Vic es fan obres reformant parcs de valent per si hi volen posar arbres tenim un suggeriment.</p> <p>Plantin roures, pins o alzines, figueres o cirerers, però si us plau que no ens hi posin ni <i>Olmos</i> ni <i>Castanyers</i>.</p>	
TEMÀTICA: Mitjans de comunicació	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Després de 25 anys d'emetre exclusivament en català, l'emissora privada Ràdio Vic va ser adquirida pel grup Planeta en començar la temporada 2000-2001. Posteriorment la va traspasar a Onda Rambla, que va mantenir les emissions en català excepte en la franja matinal, la de major audiència. L'emissora va passar a emetre diàriament sis hores de <i>Protagonistas</i>, el programa realitzat i presentat pel periodista i locutor de ràdio Luis del Olmo a tot l'Estat.</p>	

Aquest fet va motivar la creació d'una plataforma que reclamava que Ràdio Vic, l'única emissora que emetia des de la ciutat, seguís emetent exclusivament en català. Es van llançar adhesius amb el lema "Torna Radio Vich?", es van convocar diverses manifestacions i un grup d'incontrolats fins i tot va fer pintades i va trencar vidres a l'edifici de l'emissora. L'acte més concorregut va ser la manifestació convocada el darrer 30 de juny, que es va convertir en un clam a favor de la llengua catalana. Es van recollir més de 5.000 signatures a favor de mantenir únicament el català a l'emissora.

A finals d'any 2000 també van començar unes obres de soterrament de la via del tren a Vic, que van obligar a fer un desviament provisional de l'estació (fent passar els trens per davant de la façana de l'estació) i una estació provisional a base de mòduls prefabricats instal·lada al costat de l'antiga. El soterrament de la via del tren va suposar un dels canvis urbanístics més importants per la ciutat, i va permetre comunicar el centre de Vic amb una zona de forta expansió ja que hi havia la universitat, el recinte firal del Sucre i la majoria d'instal·lacions esportives. La corranda 11 parla de la integració que es feu en algunes escoles tot fusionant-les, per així evitar que es formessin guetos. La corranda 19, a més de referir-se a Luis del Olmo, es refereix al regidor del Partit Popular Jaume Castañé.

ANY: 2001	CORRANDA NÚMERO: 6
<p>Tenim una bona idea per fer-ne un lloc de profit del nou pàrquing que es dissenya al Passeig de dalt a Vic. Que el facin molt i molt <i>fondo</i> amb un sot descomunal per llençar-hi l'edifici del Museu Episcopal.</p>	
TEMÀTICA: Territori i urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: L'any 2001 s'estava construint el projecte que la Generalitat va encarregar als arquitectes Federico Correa i Alfonso Milà: la construcció d'un nou edifici per al Museu situat al mateix emplaçament que ocupava l'antic. El projecte arquitectònic, d'acord amb el programa museològic, es va realitzar a mida de les col·leccions del Museu, donant prioritat a la contemplació de les obres mestres, així com a l'adequació lumínica i climàtica de les sales d'exposició. El dia 18 de maig de l'any 2002 el nou edifici del Museu Episcopal va obrir les</p>	

seves portes al públic. També s'estava fent el projecte d'un aparcament pel Passeig, que va acabar-se l'any 2004.

ANY: 2001	CORRANDA NÚMERO: 7
<p>Els de l'<i>Osona Cocina</i> que no es casen amb ningú el cervell varen trencar-se per fer en català el menú. Com que era molt <i>provinciano</i> el van fer en castellà i es varen passar per l'<i>anu</i> l'idioma català.</p>	
TEMÀTICA: Llengua	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Osona Cuina és un col·lectiu de restaurants que va néixer la tardor de 1998 amb l'objectiu de promocionar la comarca d'Osona a través de la cuina. L'any 1999 va promoure el primers Fòrum Gastronòmic a Vic, el primer congrés de gastronomia amb fira de tot l'estat espanyol. El primer Fòrum Gastronòmic s'inaugurà el dia 19 de febrer de 2001 i va acollir gairebé 300 congressistes procedents de la resta de l'estat i de diferents països europeus i sudamericans i va sumar més de 5000 visitants. Donat el caràcter internacional de l'esdeveniment els organitzadors devien optar per la llengua castellana en alguns àmbits del certamen i d'aquí el contingut de la corranda.</p>	

ANY: 2001	CORRANDA NÚMERO: 12
<p>El regidor d'Urbanisme una plaça ens ha parit al capdavall del parc Balmes que té la forma d'un pit. Només tenim ara el dubte que encara no hem entès és si abans de fer un projecte beu Rioja o Penedès.</p>	
TEMÀTICA: Territori i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	

DESCRIPCIÓ: La corranda remarca que la nova plaça situada a la punta del parc Jaume Balmes de Vic és molt estranya, i per això suggereix que l'autor del projecte estava embriac quan el dissenyava.

ANY: 2001	CORRANDA NÚMERO: 21
<p>Estimat senyor alcalde hem vingut a l'obrador ja que diumenge de Pasqua no sou mai dalt del balcó. Entre el forn i les pasteres la Xicalla vol cantar a qui remena les cireres les d'aquí i les d'allà.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Corranda dedicada a l'alcalde Jacint Codina i cantada a l'obrador del forn Sant Miquel, on Codina treballava a més d'exercir d'alcalde. "Remenar les cireres" pren dos sentits: les cireres de les mones de Pasqua que es feien al forn de l'alcalde ("les d'aquí", al forn), i el significat que té l'expressió en el sentit de manar ("les d'allà", a l'Ajuntament).</p>	

3.11. Corrandes de l'any 2002

ANY: 2002	CORRANDA NÚMERO: 2
<p>Tot mirant el temps com passa esperant-vos hem estat i amb les mans a la massa vet aquí us hem enxampat. Senyor alcalde sols voldríem que ens escoltéssiu cantar però és que teniu molta barra volem dir de les de pa.</p>	
ANY: 2002	CORRANDA NÚMERO: 13
<p>Com manen tots els preceptes per seguir la tradició Xicalla us canta corrandes i l'alcalde no hi és, no.</p>	

<p>Els polítics i els pallasos són oficis molt parells ells fan de Tortell Poltrona i en Poltrona fa tortells.</p>
TEMÀTICA: Política
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic
DESCRIPCIÓ: La corranda 2 va ser cantada a l'obrador del forn on treballava l'alcalde Jacint Codina, paral·lelament al seu càrrec polític. Codina es quedava els diumenges de Pasqua a treballar al forn familiar de Plaça, el Sant Miquel, i no anava a escoltar les caramelles i les corrandes més que quan hi havia d'haver eleccions municipals. La corranda 13 també es queixa de l'hàbit de l'alcalde a la primera estrofa, i a la segona compara pallasos i polítics a partir d'un joc de paraules amb el nom "Tortell Poltrona" del famós pallaso català.

ANY: 2002	CORRANDA NÚMERO: 3
<p>La construcció no s'atura a Osona no han parat a Vic dalt de la Codina un Castellnou hi han posat.</p> <p>La febre dels edificis no sembla aturar-se pas i ara a dalt del Pujol ens hi ha fotut un Mas.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic i Catalunya	
DESCRIPCIÓ: La corranda fa un joc de paraules amb el sentit que poden prendre els cognoms d'alguns polítics per descriure la situació política de Vic (primera estrofa) i de Catalunya (segona estrofa). Els polítics als que es refereix la corranda són Jacint Codina, alcalde de Vic, Enric Castellnou, president del Consell Comarcal d'Osona, Jordi Pujol, president de la Generalitat, i Artur Mas, conseller en cap de la Generalitat de Catalunya que succeiria Pujol com a cap de llista de CiU per les eleccions del 2003.	

ANY: 2002	CORRANDA NÚMERO: 8
<p>Ha arribat una epidèmia a la gran ciutat de Vic consisteix en talar arbres a cops de pala i de pic. Carretera Barcelona el Remei, la Catedral, i el de Medi Ambient que crida: “Llarga vida a l’asfalt!”.</p>	
TEMÀTICA: Territori i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
DESCRIPCIÓ: La corranda posa de manifest l’oposició d’alguns veïns a la tala d’arbres que va anar associada a les reformes urbanístiques realitzades en diferents punts de la ciutat.	

ANY: 2002	CORRANDA NÚMERO: 21
<p>Des de les terres de l’Ebre aigua al Sud no volen dar i nosaltres sols voldríem un <i>transvasse</i> proposar: l’aigua que baixa pel Gurri pel Mèder i pel Sorreig i si encara els hi fes falta l’aigua bruta del safareig.</p>	
TEMÀTICA: Territori	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic i estat espanyol	
DESCRIPCIÓ: Un dels temes més destacables del 2002 va ser el Pla Hidrològic Nacional, que proposava transvasar cada any 1050 hectòmetres cúbics d’aigua del riu Ebre en direcció als creixents regadius de València, Múrcia i Almeria, i l’àrea metropolitana de Barcelona. Aquesta intenció va causar molta oposició, i és per això que la Xicalla proposa irònicament oferir l’aigua dels rius osonencs Gurri, Mèder i Sorreig a les poblacions. Com que són rius amb un cabal molt reduït, també suggereix que es podria oferir l’aigua del safareig en cas que no en tinguessin prou.	

ANY: 2002	CORRANDA NÚMERO: 23
<p>Dos turistes l'altre dia passejant pel casc antic davant d'una plaça nova parlaven com ara us dic: “Com que Vic ha sigut sempre de pelleries bressol fan la capsa de sabates per les vambes d'en Gasol”.</p>	
TEMÀTICA: Urbanisme i Economia	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: La corranda comença donant testimoni dels canvis urbanístics que vivia el casc antic de la ciutat: una plaça nova amb forma de capsa de sabates que desentonava amb la imatge dels carrers del casc antic. La corranda informa també del passat adober de Vic, justament l'any que l'ajuntament va modificar el Pla General d'Ordenació Urbana (PGOU) al sector Adoberies. El pla proposava, dins la nova vialitat, l'enderrocament del primer edifici del carrer de les Adoberies i les antigues fàbriques de la part interior del mateix carrer, per tal d'eixamplar el vial que comunica amb el carrer de Prat d'en Galliners.</p>	

3.12. Corrandes de l'any 2003

ANY: 2003	CORRANDA NÚMERO: 4
<p>Aquest any està de moda un nou esport arriscat dels de risc o d'aventura més d'un ja s'hi ha quedat. Consisteix en anar en tren des de Vic a Puigcerdà guanya qui primer hi arriba sense mai descarrilar.</p>	
ANY: 2003	CORRANDA NÚMERO: 23
<p>Ja tenim estació nova de Madrid ens ve el <i>regal</i> sempre està ben ventilada ni que Vic fos tropical.</p>	

<p>Si vols emocions ben fortes a Port Aventura no cal anar el viatge més salvatge Barcelona-Puigcerdà.</p>	
ANY: 2003	CORRANDA NÚMERO: 35
<p>Tenim un petit problema amb els trens de Puigcerdà s'esgarrien de baixada descarrilen en pujar. Hem pensat la solució doncs amb Renfe no hi ha manera que ja des de Barcelona posin un tren cremallera.</p>	
ANY: 2003	CORRANDA NÚMERO: 37
<p>Els arquitectes de la Renfe ens han fet una estació que podria molt ben ser el <i>via crucis</i> del Senyor. A mi el que més m'agrada és allò de la ventilació obertures, forats i escales a l'hivern em fa il·lusió.</p>	
TEMÀTICA: Transports	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Des del mes de febrer de 2003 la línia de trens de Renfe Barcelona-Vic-Puigcerdà va patir diversos incidents, entre els quals hi va haver dos descarrilaments en un sol dia (d'un tren amb cinquanta viatgers a l'entrada de l'estació de Ribes de Freser, i una hora més tard a Ripoll del tren-taller que havia d'auxiliar el primer tren descarrilat) que afortunadament no van registrar cap ferit, averies, retards i nombroses interrupcions dels trajectes. En diverses ocasions, Renfe va haver d'oferir autobusos als usuaris perquè poguessin continuar els seus trajectes. Després de tots els incidents, el Ministeri de Foment va prometre invertir 322,57 milions d'euros en la línia. Les corrandes 23 (primera estrofa) i 37 es queixen de la nova estació de trens, que està molt mal construïda, de manera que quan faci fred els usuaris no se'n podran aïllar i hauran de patir les baixes temperatures, comparant el patiment amb el <i>via crucis</i>.</p>	

ANY: 2003	CORRANDA NÚMERO: 12
<p>Aquí al barri de Santa Anna els àlbers ens volen tallar diuen que fan venir al·lèrgies i sols fan que molestar. Però si parlem d'al·lèrgies i encara més de tallar al cap sols m'hi ve la pixa d'en George i de l'Aznar.</p>	
TEMÀTICA: Territori i Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic i Mundial	
<p>DESCRIPCIÓ: La primera estrofa de la corranda parla d'una acció que es va proposar al barri consistent en tallar els àlbers, uns tipus d'arbres, perquè les seves flors causaven moltes al·lèrgies a la primavera. A la segona estrofa es relacionen aquestes al·lèrgies amb les que simbòlicament causen George Bush, José María Aznar i Tony Blair (que en aquesta corranda no hi rimava però n'hi ha moltes altres que parlen del trio al complet, que no analitzarem perquè no fan referència a Vic o al barri), màxims mandataris d'Estat Units, Espanya i el Regne Unit, respectivament. Van prendre el nom de Trio de les Açores per la reunió que van mantenir a les illes el març de 2003 en decidir declarar la guerra a l'Irak, i van desencadenar una de les campanyes populars més massives contra la guerra.</p>	

ANY: 2003	CORRANDA NÚMERO: 15
<p>D'aquí a només quatre dies venen les eleccions per triar els nous alcaldes a totes les poblacions. Aquí a Vic proposaria un canvi ben radical i per alcalde votaria en Pere de la coral.</p>	
ANY: 2003	CORRANDA NÚMERO: 17
<p>Els de CiU ara xulegen que per Vic ells han fitxat la Lurdes Miquel atleta campiona de l'estat.</p>	

<p>Però a la CUP d'en Pep Comeres allà sí hi ha un <i>campeón</i> en Pere Casacuberta que va ser el millor del món.</p>	
ANY: 2003	CORRANDA NÚMERO: 21
<p>Estimat senyor alcalde volíem venir a l'obrador ja que Diumenge de Pasqua no sou mai dalt del balcó. Però després de vuit anys avui hem aconseguit que sigui el que més mana el que ens baixi el cabrit.</p>	
ANY: 2003	CORRANDA NÚMERO: 32
<p>Això sí que és un miracle i estranya és l'ocasió de poder veure l'alcalde que avui és dalt del balcó. Ja són fets tots els pastissos i estan apagats els forns no pas per les caramelles sinó per les eleccions.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: El 25 de maig tindrien lloc les eleccions municipals per escollir els alcaldes. A la corranda 15 es proposa en Pere Sellarès, director de la Xicalla, com a alcalde, insinuant que ho faria millor que alguns polítics. A la corranda 17, es parla de Convergència i Unió (CiU), que volia presumir d'una dels seus integrants, Lurdes Miquel, que va ser campiona estatal d'atletisme. La corranda remarca que si s'havia de parlar de campions, la Candidatura d'Unitat Popular (CUP) tenia a la seva llista de candidats l'excampió del món de cross, Pere Casacuberta.</p> <p>Les corrandes 21 i 32 estan dedicades a l'alcalde Jacint Codina, que per ocasió única va anar a escoltar les caramelles dalt del balcó, i no es va quedar treballar al forn de Sant Miquel com altres anys (i és per això que se li explica que se li volia anar a cantar a l'obrador del forn, com s'havia fet ja algunes vegades). El motiu, la Xicalla el deixa ben clar, per donar la imatge que li interessa a les tan properes eleccions.</p>	

ANY: 2003	CORRANDA NÚMERO:
<p>Maleïda aluminosi el teatre se'ns ha endut provocant una gran pèrdua d'espectacles collonuts. Farem la competència a Tàrrega si no es decideixen aviat. On posaran el teatre, en un camp o en un terrat?</p>	
TEMÀTICA: Cultura	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: El juny del 2002 es va descobrir que el teatre Atlàntida de Vic tenia aluminosi, i l'estructura estava prou degradada com per obligar a tancar-lo. Per treure pes a la situació, es suggereix fer la competència a la ciutat de Tàrrega, on es celebra anualment la Fira de Teatre al Carrer, el mercat internacional d'arts escèniques més important de l'Europa del sud.</p>	

ANY: 2003	CORRANDA NÚMERO: 28
<p>Fa poc Vic tenia classe però ha perdut la dignitat des que han arribat els ianquis i un McDonald's hi ha posat. Visca els fòrums gastronòmics i tastets de qualitat ni hamburgueses ni patates que això és menjar de gats.</p>	
TEMÀTICA: Cultura i Gastronomia	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: La corranda fa ressò de la construcció d'un restaurant de la cadena McDonald's en una ciutat com és Vic, que havia estat la seu del primer congrés de gastronomia amb fira creat el 1999, el Fòrum Gastronòmic, que es va convertir en sinònim de criteri, rigor, credibilitat, imatge i prestigi, i un model a seguir per la resta del món. En una ciutat amb una tradició gastronòmica així, un restaurant com va suposar el restaurant de menjar ràpid McDonald's hi desentonava molt.</p>	

3.13. Corrandes de l'any 2004

ANY: 2004	CORRANDA NÚMERO: 4
<p>Aquest any aquí a Vic han canviat el Mercat del Ram i en comptes de poti-poti hi ha hagut bestiar i aviram.</p> <p>Però parlant de bestiar hem trobat a faltar un animal en José María Aznar cal concurs de porc en canal.</p>	
TEMÀTICA: Cultura i política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: El 2004, es va canviar l'estil del Mercat del Ram. L'accés al recinte de més de 12.000 metres quadrats va ser gratuït per primera vegada en setze anys, i el mercat va tornar-se eminentment agrícola i ramader (on s'hi exposaren les últimes novetats en maquinària agrícola i una àmplia mostra de bestiar). A la segona estrofa de la corranda es fa referència al cap de l'estat espanyol, que no generava gaire simpatia.</p>	

ANY: 2004	CORRANDA NÚMERO: 5
<p>Aquest any aquí a Vic tenim un nou consistori amb algun <i>bitxo</i> molt <i>raro</i> digne de laboratori.</p> <p>Hi ha Pujols, naps i Ballanes i una regidora que ningú atura ella és la Lurdes Miquel que fot dos metres d'altura.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Amb les eleccions del 2003, es van renovar els càrrecs de l'Ajuntament. La corranda fa un repàs d'alguns que s'hi poden trobar, i dedica la segona estrofa a la regidora Lurdes Miquel, que havia estat campiona estatal d'atletisme i es destacava per la seva gran alçada.</p>	

ANY: 2004	CORRANDA NÚMERO: 8
<p>I parlant de nou teatre i de la seva ubicació la Xicalla proposaria una nova situació. Deixeu-vos del pla del Sucre i dels jardins d'en Tortadès i el poseu apretadet aquí a la plaça del Pes.</p>	
TEMÀTICA: Cultura	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Després d'haver de tancar el teatre Atlàntida de Vic perquè l'estructura estava afectada per aluminosi, es van començar a idear projectes per construir-ne un altre. En el moment de decidir la nova situació per l'espai, la Xicalla preferí tirar pel dret i va suggerir un lloc proper i més corrent com és la plaça del Pes, on hauria resultat impossible construir-hi el teatre, per instar a no donar tantes voltes al projecte i construir el teatre d'una vegada.</p>	

ANY: 2004	CORRANDA NÚMERO: 14
<p>Avui estem un xic tristos a Vic ja no hi ha el PP ara ja no ens podem fotre amb en Jaume Castañé. Canviem-lo per algú altre que és de mides molt estret i espera a la plataforma que el llencin com un coet.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Amb les eleccions municipals del 2003, el Partit Popular va perdre l'únic regidor que tenia a l'Ajuntament, i Plataforma per Catalunya va aconseguir entrar-hi amb un regidor, Josep Anglada, el líder del partit. A la primera corrande la Xicalla recorda Jaume Castañé, amb qui hi tenia una bona relació ja que per Pasqua el propi regidor escrivia corrandes sobre ell mateix perquè la coral les cantés. Ara que ja no hi seria, la Xicalla avisà Anglada, polític d'ideologia a la qual la coral s'oposa fortament, que faria corrandes sobre ell.</p>	

ANY: 2004	CORRANDA NÚMERO: 18
<p>Aquesta va pels turistes per aclarir el malentès que d'antics temples de Roma n'hi ha un i no pas més. On vivien els Montcada s'hi alça el Temple Romà i de la Catedral diuen que és el Temple d'en Romà.</p>	
TEMÀTICA: Religió	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: La corranda fa un joc de paraules amb “Temple” i “Romà”. Per una banda, a Vic hi ha el Temple Romà, que datant del segle II dC es va descobrir el 1882 després d'enderrocar el castell de Montcada. Per l'altra, hi ha la Catedral de Vic, on el 13 de juny del 2003 va ser-ne nomenat bisbe Romà Casanova, després que Josep Maria Guix presentés la seva renúncia en fer 75 anys, l'edat reglamentària de jubilació dels bisbes.</p>	

ANY: 2004	CORRANDA NÚMERO: 21
<p>Com que ja té el que volia i no és temps electoral pensàvem que el nostre alcalde ens tornaria a fotre el salt. Diuen que els solters no en tenen i es queden per vestir sants però en Codina ens posa banyes volem dir quan fa croissants.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Com és tradició en els alcaldes, només apareixen al balcó de l'ajuntament una vegada cada quatre anys coincidint amb l'any que hi ha d'haver eleccions municipals. Com que el 2003 n'hi va haver, l'alcalde reescollit de CiU Jacint Codina, no va acudir a la cantada, i va anar a treballar al forn familiar de Sant Miquel, a la Plaça Major, on tot i exercir d'alcalde continuà anant-hi a treballar.</p>	

ANY: 2004	CORRANDA NÚMERO: 22
<p>De tocar els ous amb impostos ja ho fa durant tot l'any però és amb els ous de Pasqua on hi posa més afany.</p> <p>I ha deixat que en Jordana vetlli per aquests malparits no vull pas dir els d'aquí fora jo parlava dels cabrits.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: A la primera estrofa es fa un joc de paraules al voltant de la paraula "ous". Per una banda, es refereix a com molestava l'alcalde amb els impostos que imposava, i per l'altra a la seva feina paral·lela al forn de Sant Miquel, on per Pasqua feia mones i també ous. Als dos primers versos de la segona estrofa, que es deuria cantar senyalant el balcó, sembla que es titlli de "malparits" els polítics que escolten les corrandes, però es resol l'acusació indicant que es referia als cabrits, que esperen al balcó per poder ser baixats amb un cistell al final de la cantada.</p>	

ANY: 2004	CORRANDA NÚMERO: 23
<p>De la Renfe arriben queixes a Vic ningú agafa el tren puix que hi ha l'estació nova això ara no s'entén.</p> <p>Però és que dins del cony d'andana el fred ens deixa glaçats i quan per fi el tren arriba ja estem tots ben congelats.</p>	
TEMÀTICA: Transports	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Ja l'any 2003 se'n va parlar a les corrandes, de la nova estació de trens de Vic. La mala construcció de l'edifici, amb molta ventilació, impossibilitava aïllar els usuaris de les baixes temperatures de l'hivern. A la corranda s'exagera la situació per poder-ho criticar.</p>	

3.14. Corrandes de l'any 2005

ANY: 2005	CORRANDA NÚMERO: 4
<p>Volem saludar l'alcalde del nostre ajuntament pensàvem que duria pastes però el saludem igualment.</p> <p>Aquest any senyor Codina fareu diners a grapats estalviant-vos a les coques tirar-hi el Sucre cremat.</p>	
TEMÀTICA: Territori i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: En aquesta corranda es juga amb el doble significat que pren "sucre cremat". Per una banda, és un element utilitzat pels pastissers (en aquest cas per l'alcalde Vic Jacint Codina, que tot i el seu càrrec polític treballava al negoci pastisser familiar a la Plaça Major de Vic). Per l'altra, fa referència a l'incendi que hi va haver al recinte firal El Sucre de Vic el desembre de l'any 2004, recinte que havia d'acollir el festival de la Infància "Festivic 2004".</p>	

ANY: 2005	CORRANDA NÚMERO: 5
<p>Del Passeig el famós pàrquing sembla que ja està acabat per fi ara el consistori ja s'ha tret un mal de cap.</p> <p>Però ara <i>dava</i> mal d'esquena de cames o de ronyons depenia de com ensopeguessis quan et foties contra els pilons.</p>	
ANY: 2005	CORRANDA NÚMERO: 25
<p>Amb les obres del Passeig soroll i pols a pilots demaneu-ho als veïns ja n'estan fins als pebrots.</p> <p>I ara que ja han acabat l'aparcament allà dalt voleu dir que no en fan un altre davant de la Catedral?</p>	

TEMÀTICA: Territori i Urbanisme
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic
DESCRIPCIÓ: Les corrandes fan ressò de les obres de dos anys i mig que es van fer a l'espai del Passeig de Vic, que van incloure la remodelació exterior del Passeig i la rambla del Carme i l'excavació d'un aparcament subterrani. La segona estrofa de la corranda 5 podria fer referència a dos fets: l'estretor de les places d'aparcament del pàrquing del Passeig, que podria causar xocs per part dels usuaris amb les columnes que les delimiten; o unes pilones invisibles col·locades als carrers de l'exterior, contra les quals van topar desenes de vigatans, molts dels quals van acabar en centres sanitaris. Les pilones, vista la seva perillositat, van ser retirades per l'Ajuntament al cap de poques setmanes.

ANY: 2005	CORRANDA NÚMERO: 8
<p>Aquesta va per l'Anglada per dir a tots els pagans que en hotels de cinc estrelles només hi vol catalans.</p> <p>El favor volem tornar-li tot dient-li adéu-siau ja que a vostè el portàriem a un hotel que hi ha a Spandau.</p>	
ANY: 2005	CORRANDA NÚMERO: 10
<p>Ara un cabrit voldríem i del color tant se val nosaltres no som racistes no tothom pot dir-ho igual.</p> <p>Així doncs, si us plau, baixeu-lo tant ens fa el seu color i si de cas baixeu l'Anglada la cabra de la legió.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
DESCRIPCIÓ: Les corrandes estan dedicades al líder del partit Plataforma per Catalunya (PxC) Josep Anglada. El partit d'Anglada és un partit d'extrema dreta, xenòfob i racista, idearis als quals la Xicalla s'oposa notablement. A la corranda 8 es suggereix enviar Anglada a un "hotel" d'Spandau, que és en realitat una presó alemanya on es van tancar els jerarques nazis	

després de la Segona Guerra Mundial. La corranda 10 qualifica Anglada de racista en la primera estrofa, i en la segona l'equipara a la cabra de la Legió Espanyola. La cabra és la mascota oficial del cos militar, i desfila juntament amb els legionaris. Així, és un animal que sembla una persona, que és amb què es vol comparar Anglada.

ANY: 2005	CORRANDA NÚMERO: 23
<p>Allà al barri de Santa Anna ara tenim ascensor per pujar al centre cívic <i>sens</i> trepitjar cap escaló. El problema és que fot mesos que sols hi és per fer bonic i que l'ascensor no tira ni de dia ni de nit.</p>	
TEMÀTICA: Territori i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Barri de Santa Anna	
DESCRIPCIÓ: La corranda reclama que l'ascensor del centre cívic del barri de Santa Anna (edifici on la coral assaja a la planta superior) sigui reparat, ja que es va instal·lar però no es podia fer servir perquè no funcionava.	

ANY: 2005	CORRANDA NÚMERO: 31
<p>A Vic hi ha molts problemes per trobar aparcament ja sigui en zona blava de franc o de pagament. Casa Caritat és un <i>nou</i> pàrquing seria dels bons, això segur, però com que és de pagament ara no hi aparca ningú.</p>	
TEMÀTICA: Territori i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
DESCRIPCIÓ: Des del moment que el govern municipal de Vic va convertir el pàrquing de la Casa Caritat en zona blava, la superfície d'aparcament va quedar deserta. Hi havia malestar entre els antics usuaris i els comerciants de la zona. En veure els resultats de l'acció, els	

responsables municipals van provar de reduir les tarifes i fer abonaments per a les persones que hi aparcaven habitualment, mesura que va satisfer parcialment els usuaris, però els comerciants insistiren que tot i no disminuir-se les seves vendes, el nombre de persones que passejava per aquella zona de la ciutat s'havia vist reduït.

ANY: 2005	CORRANDA NÚMERO: 32
<p>Estimat senyor Codina comença a ser habitual el venir a misses dites, s'ha de venir puntual.</p> <p>Els altres cors que hi havia han cantat d'allò més bé tot plegat per vendre mones això, alcalde, no es pot fer.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
DESCRIPCIÓ: La corranda retreu a l'excalcalde de Vic Jacint Codina que no arribi mai d'hora per escoltar les caramelles de Pasqua. Codina no arribava puntual perquè a part d'exercir d'alcalde, també treballava al forn de la Plaça Major, el negoci familiar.	

3.15. Corrandes de l'any 2006

ANY: 2006	CORRANDA NÚMERO: 4
<p>Que Vic ja sembla una selva està més que demostrat veient els futurs alcaldes que es presenten candidats.</p> <p>A l'obrador de l'alcalde de mones prou que n'hi ha i a Esquerra Republicana hi presenten en Tarzan.</p>	
TEMÀTICA: Política	

ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic

DESCRIPCIÓ: Per les eleccions municipals que tindrien lloc a Vic l'any següent, es fa una analogia entre l'alcalde del partit d'Esquerra Republicana (ERC), Àngel Andreu, i el personatge de pel·lícula d'animació Tarzan, analogia basada en l'aspecte alt i corpulent del polític (de fet, el nom de Tarzan no li va posar la Xicalla, sinó que ja se l'anomenava popularment així). La comparació es fa també entorn de la paraula "mones" i el doble sentit que pren. Per una banda, l'alcalde del moment Jacint Codina treballava al forn familiar de la Plaça Major de Vic i per tant per Pasqua feia mones. Per l'altra, mones es refereix als animals salvatges, i des d'aquí s'arriba a la figura de Tarzan, i en la primera estrofa és per això que es parla de la selva.

ANY: 2006	CORRANDA NÚMERO: 17
<p>Per amortitzar estructures que queden d'allò més lleig els proposem muntar un pònting a dalt del pont del Blanqueig.</p> <p>Que bonic que quedaria el batlle fent saltirons i si hi vol anar l'Anglada que el lliguin pels collons.</p>	
TEMÀTICA: Territori, Urbanisme i Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Amb la recent renovació del pont del Blanqueig a Vic, a la primera estrofa de la corranda es proposa, irònicament, aprofitar l'estructura adaptant l'espai per fer-hi pònting. A la segona estrofa s'imagina la situació si es dugués a terme la proposta, i s'aprofita per ridiculitzar Josep Anglada, líder del partit Plataforma per Catalunya (PxC) d'ideologia racista i xenòfoba, a la qual la Xicalla s'oposa totalment.</p>	

ANY: 2006	CORRANDA NÚMERO: 30
<p>Aquest any per anar a Santa Anna ens han fet un nou accés amb una megarotonda que ha costat molts de diners.</p>	

<p>I és que l'han canviat vegades de sentits i direccions ja no saps com agafar-la per no fer-hi infraccions.</p>	
ANY: 2006	CORRANDA NÚMERO: 49
<p>Allà al barri de Santa Anna pots anar per tot arreu fins i tot pots fer dreuera sempre i quan vagis a peu. Però si has d'agafar el cotxe moltes voltes has de fer ja pots tenir un GPS que no trobes el carrer.</p>	
TEMÀTICA: Territori i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Barri de Santa Anna	
<p>DESCRIPCIÓ: Corrandes referents a la poca claredat de les direccions de la rotonda que es va construir al barri de Santa Anna, que va comportar als veïns haver de fer recorreguts diferents per poder arribar on volguessin. La corranda 49 fins i tot conclou que per anar més ràpid és millor anar a peu.</p>	

ANY: 2006	CORRANDA NÚMERO: 32
<p>Després de quasi deu segles finalment es va acabar i la plaça Catedral sembla que ja es va endreçant. Ben mirat és una llàstima que en tenir-ho tot aixecat no s'hi enterressin els tècnics que tot allò han dissenyat.</p>	
TEMÀTICA: Territori	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: L'any 2004 a Vic es va iniciar una polèmica arran de la troballa, al mig de la plaça de la Catedral, de les restes de l'església de Santa Maria de la Rodona, una de les poques esglésies romàniques de planta rodona existents a Catalunya. La polèmica consistia en decidir si convenia mantenir les restes descobertes o be tapar-les per urbanitzar la plaça i col·locar un</p>	

cercle en el paviment per recordar el lloc on hi havia hagut l'església. En contra de tapar l'església s'aixecaren moltes veus, entre elles la del llavors director general de Patrimoni de la Generalitat Francesc Tarrats, que digué que "hauran de ser conservades, visibles i llegibles", i també de l'arqueòloga Imma Ollich. Finalment, es va optar per la idea defensada per l'arquitecte municipal Albert Vilarrasa, que deia que la plaça de la Catedral "ha de ser un espai d'ús continuat i no es pot hipotecar i tapar-ne tots els accessos. És impossible, donada la necessitat de mantenir-la oberta per el pas de vehicles". Així, totes les troballes van ser cobertes i el pas a la plaça obert de nou.

ANY: 2006	CORRANDA NÚMERO: 33
<p>L'any vinent hi ha eleccions i a Vic hi haurà caliu ens repetirà en Codina com a alcaldable de CiU? Si encara no ho té clar nosaltres li aconsellem que vingui a cantar amb nosaltres i que deixi ja l'harem.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Amb les futures eleccions municipals que tindrien lloc el maig de l'any 2007, la primera estrofa de la corranda es pregunta si Jacint Codina, l'alcalde del moment a Vic, tornarà a ser el candidat a l'alcaldia pel partit de Convergència i Unió (CiU). A la segona estrofa de la corranda, s'aprofita per convidar Codina a cantar amb la Xicalla, en cas que no tingui clar si presentar-se de nou al càrrec ja ocupat.</p>	

ANY: 2006	CORRANDA NÚMERO: 50
<p>Els polítics de la Plana ens parlen d'immigració i ja fa temps que treballen en accions d'integració. Vic ha obert les seves portes a cultures diferents si hi ha gent de totes ètnies Baltasar per què el pintem?</p>	

TEMÀTICA: Societat
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic
DESCRIPCIÓ: La corranda critica les polítiques d'integració i acollida de persones immigrants impulsades pel govern municipal aquell any, que tot i haver dut a terme la seva tasca en certs aspectes, no s'afavorí aquesta integració en una diada com és la de Reis, quan el paper de Baltasar o rei Negre no es va donar a una persona de pell fosca, sinó que es va utilitzar maquillatge per simular el personatge.

ANY: 2006	CORRANDA NÚMERO: 51
<p>A Madrid hi ha hagut batalla per l'Estatut i el finançament i ha quedat tot curt de mires som com al començament.</p> <p>Vaig anar-hi l'altre dia i varen dir-me a Madrid que amb les peles de la Grossa us ho financin els de Vic.</p>	
TEMÀTICA: Política i Societat	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: El 30 de setembre de 2005 es va aprovar al Parlament de Catalunya el nou Estatut d'Autonomia per 120 vots a favor dels partits CiU, PSC, ERC i ICV i 15 en contra del PPC. Després d'aprovar-lo a Catalunya, havia de ser admès a Madrid per les Corts espanyoles. A Madrid, l'Estatut va generar molta polèmica, però finalment es va aprovar amb nombroses modificacions introduïdes amb un suport del 54,8% dels diputats presents a la votació.</p> <p>La segona estrofa de la corranda es refereix al sorteig de la Grossa de Nadal, que va tocar el 2005 íntegrament a Vic. El número 20085, venut a l'administració número 3 del carrer Manlleu de Vic, va aportar 510 milions d'euros. No va ser la primera vegada que es repartís el primer premi del sorteig de Nadal a Vic; ja havia passat els anys 1972 i 1988.</p>	

3.16. Corrandes de l'any 2007

ANY: 2007	CORRANDA NÚMERO: 2
<p>“Camacus” van arribant atrets per molts pisos nous que un vigatà no pot tenir ni pagant un o més ous.</p> <p>Abans pel cel hi volaven els ocells i els pardals ara són els preus dels pisos que estan pels núvols més alts.</p>	
TEMÀTICA: Territori i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
DESCRIPCIÓ: La corranda critica els preus massa elevats dels habitatges de la ciutat de Vic, impossibles de pagar pels ciutadans de la ciutat, i que per això arriba gent de Barcelona (els anomenats “camacus” popularment) que sí que se’ls pot permetre.	

ANY: 2007	CORRANDA NÚMERO: 6
<p>Fa mesos que allà a Santa Anna sense pista ens hem quedat i tenim el parc enlaire amb tot empantanegat.</p> <p>Veient que l’obra s’allarga i que hi treballen quatre gats podrem jugar-hi a futbol quan ja siguem jubilats.</p>	
TEMÀTICA: Territori i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Barri de Santa Anna	
DESCRIPCIÓ: En aquesta corranda es critica la lentitud amb què procediren les obres per l’arranjament de la pista de Santa Anna i l’entorn del parc en general. El projecte s’havia presentat l’any 2005 i les obres feia molt que duraven i impedièn l’accés a l’espai públic i el seu ús corresponent per part dels usuaris habituals que, segons la corrande, hi jugaven a futbol.	

ANY: 2007	CORRANDA NÚMERO: 8
<p>Quin culebrot tan fantàstic han muntat la gent de CiU per trobar relleu a en Cinto han ben marejat la perdiu. Ni Arimanys ni Espadalers eren candidats com cal i al final s'han decantat per en Vila d'Abadal.</p>	
ANY: 2007	CORRANDA NÚMERO: 17
<p>Aquesta és l'última Pasqua que sortiu aquí al balcó a escoltar les caramelles fent gala de ser un senyor. Enyorarem el posat de l'alcalde pastisser ja que la vostra poltrona la cobeja un cavaller.</p>	
ANY: 2007	CORRANDA NÚMERO: 18
<p>Estimat senyor Codina li voldríem confessar que quan ja no sigui alcalde el trobarem a faltar. Amb la seva americana i el seu <i>look</i> habitual ha estat font d'inspiració per les corrandes de la coral.</p>	
ANY: 2007	CORRANDA NÚMERO: 28
<p>Aquesta va per l'alcalde que aquest any ja se'ns en va i aquí a aquesta balconada algun caleró caurà. Quan jo era petiteta ja em donava alguns diners i ara que ja sóc grandeta espero que me'n <i>dongui</i> més.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	

DESCRIPCIÓ: El 27 de maig de 2007 tindrien lloc les eleccions municipals, i a Vic el candidat a l'alcaldia del partit Convergència i Unió (CiU), escollit per rellevar l'alcaldia del moment Jacint Codina, va ser Josep Maria Vila d'Abadal, de Convergència. Altres possibles candidats, com indica la corrande 8, podrien haver estat Ramon Espadaler o Josep Arimany, però el que va rebre més suport va ser Vila d'Abadal. Les corrandes 17 i 18 es dirigeixen directament a l'alcaldia del moment Jacint Codina, que deixaria el seu càrrec amb les eleccions que tindrien lloc el maig. La coral li agraeix la seva imatge, que va servir per fer moltes corrandes, i també li diu que se l'enyorarà. Tot i això, a la corrande 28 la Xicalla no s'està de demanar diners a la balconada i en concret a l'alcaldia, ja que es tradició que en baixar el cabrit al mateix cistell hi baixi també alguna col·laboració de l'Ajuntament.

ANY: 2007	CORRANDA NÚMERO: 10
<p>És obligat que parlem del teatre nou de Vic un projecte de cargol que s'està allargant un xic. I si hem dit <i>lo</i> de cargol no és per la forma que té ja fa quinze anys i no agafa velocitat de creuer.</p>	
TEMÀTICA: Territori i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Després de tancar l'antic teatre Atlàntida de Vic perquè l'edifici tenia aluminosi, l'Ajuntament va començar a pensar en un projecte per crear un complex cultural amb teatre, auditori, pàrquing i que englobés l'Escola de Música, però l'any 2007 encara no havia avançat gens. A finals d'any sí que es va inaugurar un espai cultural, "La Central", rehabilitant l'edifici industrial que contenia els tallers de l'antiga Energia Elèctrica del Ter, però va ser un espai amb finalitats diferents de les proposades sobre el complex cultural descrit anteriorment, que no es va inaugurar fins l'any 2010 amb el nom també d'Atlàntida.</p>	

ANY: 2007	CORRANDA NÚMERO: 44
<p>El meu avi ja de jove sempre se n'ha recordat dels cops que el pobre Burgaya per batlle s'ha presentat. L'home s'ha guanyat la fama de ser l'etern candidat no sé pas si té projectes però sí que té voluntat.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Amb motiu de les eleccions municipals que tindrien lloc el maig del 2007, del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC) va ser candidat a l'alcaldia Josep Burgaya. Burgaya ja s'havia presentat anteriorment a les eleccions, i mai havia estat escollit quedant el seu partit sempre darrere de CiU.</p>	

ANY: 2007	CORRANDA NÚMERO: 48
<p>Endevina endevineta no sé si ho sabeu o no l'any que ve per caramelles qui presidirà el balcó? Demanem al futur batlle que al diumenge pasqual no ens faci com el d'ara i que vingui puntual.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: La corranda demana al futur alcalde de Vic, que s'escolliria en les eleccions que tindrien lloc un mes més tard, bones maneres per Pasqua, per poder així arribar a l'hora a escoltar les caramelles i les corrandes de la Xicalla.</p>	

3.17. Corrandes de l'any 2008

ANY: 2008	CORRANDA NÚMERO: 2
<p>L'urbanisme que hi ha a Vic és el mateix que a can Pixa s'enllesteixen disbarats com unir Vic i la Guixa. I posat a créixer a <i>fondo</i> proposem ara mateix aixecar pisos i cases fins a les portes de l'Eix.</p>	
TEMÀTICA: Territori i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Aquí la Xicalla es fa ressò del creixement de la ciutat que comporta la formació d'un continu urbà amb els municipis limítrofs. Al PAUM (Programa d'Actuació Urbanística Municipal), que va ser aprovat el juny de 2004 ja quedava projectada la unió de la trama urbana entre Vic i Sentfores, com a màxim exponent del creixement demogràfic i urbanístic que havia viscut la ciutat durant l'última dècada. El 2004 la ciutat comptava amb 36.571 habitants i el programa preveia, per l'any 2016, que podria arribar a tenir 50.000 habitants.</p> <p>El febrer de 2008 l'Ajuntament aprovava l'avanç del POUM (Pla d'Ordenació Urbanística Municipal), i el va sotmetre a informació pública durant un mes. El nou POUM preveia un increment "suau" de població fixat en poc més de 55.000 habitants i desestimava el tancament de la ciutat al sud, amb la nova variant de l'Eix Transversal.</p>	

ANY: 2008	CORRANDA NÚMERO: 4
<p>El Ter ja s'assembla al Mèder perquè va gairebé eixut i ni a Sau ni a Susqueda s'hi pot abeurar el cucut. Proposem per arreglar-ho mil <i>peperos</i> aplegar i que des de Tavertet plorin així el pantà s'omplirà.</p>	

ANY: 2008	CORRANDA NÚMERO: 39
<p>Proposo ‘nar a Sau un dia i per fer pujar el nivell ens hi pixem tots a l’hora com si fos un gran gibrell.</p> <p>Per la gent de Barcelona no cal pas que hi patiu que per ells és normal beure aigua amb gust de lleixiu.</p>	
ANY: 2008	CORRANDA NÚMERO: 54
<p>Si no neva i no hi ha pluja el pantà no s’omplirà ni portant aigua de l’Ebre d’Almeria o Puigcerdà.</p> <p>Si la cosa continua a Sau s’hi podrà muntar un parc temàtic per fer-hi el ral·li París-Dakar.</p>	
TEMÀTICA: Territori	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: L’any 2008 va marcar Catalunya amb la pitjor sequera ocorreguda en els últims setanta anys, un episodi que s’inicià l’abril del 2007 i que no va acabar fins a la derogació del Decret de Sequera la segona quinzena de gener del 2009. Les reserves d’aigua dels embassaments del Ter i el Llobregat arribaren al 20% de la seva capacitat. La corranda 4 proposa una solució relacionada amb els mals resultats a les eleccions municipals de l’any precedent del Partit Popular (PPC) a Vic, que a banda de no obtenir cap regidor a l’Ajuntament igualment com a les eleccions del 2003, va veure reduït el percentatge de vots d’un 4,8 a un 2,73%.</p>	

ANY: 2008	CORRANDA NÚMERO: 6
<p>Fa anys hi havia una dita per descriure moments llargs: “Això dura més que un discurs d’en Fidel Castro o d’en Marx”.</p> <p>Però ara en circula una altra que s’ha fet habitual a Vic els moments llargs duren com un ple municipal.</p>	

TEMÀTICA: Política
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic
DESCRIPCIÓ: El motiu de la corranda és un ple celebrat el 7 de març de 2008 que es va allargar des de dos quarts de dotze fins a dos quarts de vuit del vespre, amb una hora de descans per dinar. El ple es va allargar per les discrepàncies entre el govern i l'oposició i l'alcalde el va aturar després de renyar el regidor Josep Anglada perquè havia tret una capsa de galetes i una llauna de refresc, tal com informa la pàgina web de PxC.

ANY: 2008	CORRANDA NÚMERO: 13
<p>Sembla que el senyor batlle junt amb altres regidors no s'ho han rumiat pas gaire per a tenir sous millors.</p> <p>Va preguntar un periodista: “per què s’han pujat els sous?” la resposta va ser clara “perquè ens ha sortit dels ...”.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
DESCRIPCIÓ: Els sous dels polítics són un tema especialment sensible en moments de crisi i també quan no n'hi ha. En aquest cas sembla que batlle i els regidors no tingueren cap problema per apujar-se el sou, cosa que provocà força indignació entre els ciutadans. La corranda expressa aquesta indignació pel fet que en el ple extraordinari del 20 de desembre de 2007 l'Ajuntament va aprovar l'augment de dedicació i sou de cinc membres del govern municipal amb els vots en contra de la CUP i PxC, i l'abstenció d'ICV.	

ANY: 2008	CORRANDA NÚMERO: 15
<p>Ja diuen les males llengües que per tot volen fer mal el nom de Vic es canvia pel de Vila...d'Abadal.</p> <p>Això és una falòrnia i és una barbaritat però si en diuen “Solà City” quedarà més adequat.</p>	

TEMÀTICA: Política
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic
DESCRIPCIÓ: La corranda ve a tomb pel fet que en aquells moments Xavier Solà havia acaparat els càrrecs de tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Vic, el de regidor de Territori i Urbanisme i responsable de Cultura. Des de l'any 2000 fins a 2007, quan va entrar a l'Ajuntament de Vic, havia estat cap dels serveis jurídics de l'ACM (Associació Catalana de Municipis) i sembla que després d'entrar a l'Ajuntament de Vic la seva vinculació amb l'ACM va continuar mitjançant la direcció de la FPHP (Fundació Privada d'Habitatge Públic), tot i que Solà ho va amagar en aquell moment. Les maniobres de Solà per acumular poder, controlar els càrrecs i utilitzar la política per enriquir-se personalment estaven en la veu de molts vigatans, tot i que no va haver de respondre davant de la justícia fins l'any 2012, i a data d'avui es pot dir que n'ha sortit indemne.

ANY: 2008	CORRANDA NÚMERO: 18
<p>Ves per on el senyor batlle per la tele llença el clam de tornar a fer pagar entrada l'any que ve al Mercat del Ram.</p> <p>No sigueu tan egoista i no us vulgueu fer el viu ja sabeu qui us paga el pàrquing i els àpats allà al Caliu.</p>	
TEMÀTICA: Cultura	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
DESCRIPCIÓ: De cara a l'any següent, el 2009, l'Ajuntament de Vic va apostar per fer pagar entrada a alguns recintes del Mercat del Ram, com el recinte eqüestre, tal com ja s'havia fet en alguna altra edició. Amb un preu per entrar de tres euros, s'esperava arribar a un públic més professional i especialitzat. A la segona estrofa de la corranda es vol fer canviar l'alcalde Vila d'Abadal d'idea, tot recordant-li que el seu sou el paguen els impostos dels vigatans (sou utilitzat, entre d'altres coses, per pagar l'aparcament i les vetllades a El Caliu, restaurant situat al casc antic de Vic i freqüentat per Vila d'Abadal).	

ANY: 2008	CORRANDA NÚMERO: 21
<p>A l'estilista del batlle tots volem felicitar perquè el nou consistori ha sabut ben renovar. Si era el <i>look</i> d'en Codina el referent municipal ara a ningú se li escapa el <i>tupé</i> d'en d'Abadal.</p>	
ANY: 2008	CORRANDA NÚMERO: 48
<p>L'alcalde té una melena res a veure amb el d'abans que amb quatre cabells de pena espantava xics i grans. Seductor, <i>piju</i> i guaperes jo us suplico per pietat que d'aquesta pelussera me'n <i>dongueu</i> un bon grapat.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Les dues corrandes contrasten la imatge de l'anterior alcalde Jacint Codina – que havia renunciat a presentar-se com a candidat de CiU a causa de les dificultats per consensuar dins de la federació una llista per a les eleccions de maig de 2007– amb la imatge de qui el va substituir com a candidat, va guanyar les eleccions i per tant va ocupar l'alcaldia. La Xicalla centra la comparació en un aspecte superflu com són els cabells, aspecte que li serveix per il·lustrar les diferències perquè els dos personatges tenen una imatge ben oposada. L'escenificació de la corrande 48 va resultar molt efectiva, perquè l'encarregat de cantar-la davant de l'Ajuntament el diumenge de Pasqua, en arribar a l'últim vers, es va treure la barretina i va mostrar el cap sense cabells mentre acompanyava gestualment la seva súplica.</p>	

ANY: 2008	CORRANDA NÚMERO: 26
<p>Mira que en fa ja de dies que l'Atlàntida ha tancat culpa de l'aluminosi i ara just l'han aterrat. Esperem que el nou teatre vagi més ràpidament ja fa temps que dura i dura i només hi ha els fonaments.</p>	
TEMÀTICA: Cultura	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: L'any 2008 Vic no comptava amb cap escenari digne per fer-hi representacions teatrals o concerts perquè, tot i que l'Ajuntament havia comprat l'antic cinema Atlàntida l'any 1984 i l'any 1991 n'havia enllestit una remodelació que el convertí en teatre municipal, el nou teatre només va poder funcionar com a tal fins l'any 2002, quan va haver de tancar afectat d'aluminosi. La corranda il·lustra aquest parèntesi sense teatre a la ciutat a l'espera del moment de poder estrenar el nou teatre municipal que, en aquells moments era un projecte ambiciós que es va batejar com a complex cultural perquè havia de disposar d'espai per acollir l'Escola de Música, un teatre-auditori i una sala polivalent. Pressupostat en 26 milions d'euros estava previst acabar-lo a finals de 2009 però no es va arribar a inaugurar fins l'abril de 2010 amb el nom de L'Atlàntida, Centre d'Arts Escèniques d'Osona.</p>	

3.18. Corrandes de l'any 2009

ANY: 2009	CORRANDA NÚMERO: 1
<p>El nou fitxatge d'Esquerra ve del barri de Santa Anna suposo que ja sabeu que parlo d'en Joan Ballana. Escabellat i amb corbata i vestit sempre com cal va camí de fotre la feina a n'en Vila d'Abadal.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	

DESCRIPCIÓ: El març de l'any 2009, el partit Esquerra Republicana (ERC) de Vic va fitxar l'exregidor i exprimer secretari del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC) de Vic, Joan Ballana, que havia deixat el PSC l'any 2007 quan se li va obrir un expedient d'expulsió per desavinences amb la direcció local del partit. A la segona corranda s'exagera l'ascensió política de Ballana, tot suggerint que a aquest pas arribarà a alcalde.

ANY: 2009	CORRANDA NÚMERO: 2
<p>Hi ha un tio al consistori ben bé no sabem què hi fa surt sempre a totes les fotos si més no per figurar. També és l'ombra de l'alcalde ja sabeu qui cony és ell? Era amo de TVO: és en Sebastià Raurell.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: La corranda relata la incomprensió davant la figura de Sebastià Raurell a l'ajuntament. Raurell, periodista conegut com a exdirector i presentador de TVO, molt lligat durant diversos anys a la informació esportiva dels equips comarcals i dedicat en aquell moment a una empresa pròpia del món de la comunicació, va ser incorporat a l'equip de l'alcalde Josep Maria Vila d'Abadal l'any 2007, per aprofitar-ne l'experiència i el coneixement aconseguit durant les més de dues dècades que portava als diversos mitjans de comunicació.</p>	

ANY: 2009	CORRANDA NÚMERO: 7
<p>Ara fan una campanya per mirar de batejar el teatre nou de Vic que encara s'ha d'acabar. Poseu-li en nom d'un regidor que tot ho vol manejar que el nou complex s'anomeni teatre Xevi Solà.</p>	
TEMÀTICA: Política i Cultura	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	

DESCRIPCIÓ: La primera estrofa de la corranda fa referència al concurs que va promoure l'Ajuntament de Vic el gener del 2009 per triar el nom del nou complex cultural de la ciutat, el qual s'estava construint en aquell moment. La segona estrofa ho relaciona amb el regidor Xavier Solà, per insinuar que l'alcalde en funcions –Solà– volia acaparar molts càrrecs.

ANY: 2009	CORRANDA NÚMERO: 11
<p>Bon amic senyor Solà m'hi jugo trenta papers que abans veuré un gos a missa que asfaltats tots els carrers. Els del Remei estan que trinen ja n'estan fins als pebrots d'ensopegar a les voreres i perdre's a dins dels clots.</p>	
TEMÀTICA: Territori i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
DESCRIPCIÓ: La corranda retreu al regidor d'Urbanisme de l'Ajuntament de Vic, Xavier Solà, el mal estat d'alguns carrers de Vic, i la necessitat que tenen de ser asfaltats. Exagerant la situació, es relaten les inacabables obres d'urbanització i millora del barri del Remei de Vic.	

ANY: 2009	CORRANDA NÚMERO: 12
<p>L'Ajuntament ara reforma els centres cívic de la ciutat pagant a dissenyadores que venen modernitat. Amb dissenys i collonades i barreges de colors ja semblen cases de "pepes" falten els llums de neó.</p>	
ANY: 2009	CORRANDA NÚMERO: 25
<p>Després de fer amistats noves com a crític teatral l'Ignasi Janer es posa d'animador cultural.</p>	

<p>Animador, ho és força, sobretot en contra seu pel nyap que hi ha als centres cívics que no ho arregla ni Déu.</p>
TEMÀTICA: Cultura
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic
DESCRIPCIÓ: L'any 2009 els centres cívics de Vic es van redeclarar per donar-los un aire més modern. La corranda 12 explica el fet i el ridiculitza suggerint la semblança d'estil amb les cases de barrets. La corranda 25 retreu la nova decoració, que no és del gust de la Xicalla, al coordinador dels centres cívics de Vic, Ignasi Janer.

ANY: 2009	CORRANDA NÚMERO: 18
<p>La gent de la Diputació als ulls hi té una bena i sinó que li preguntin a la regidora Pena. Perquè van premiar un mercat que li diuen dels sentits però si faig servir l'olfacte fa pudor d'ous ben podrits.</p>	
TEMÀTICA: Cultura	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
DESCRIPCIÓ: El "Mercat dels Sentits" del barri Remei-Estadi de Vic va ser guardonat amb el premi <i>Impuls al mercat no sedentari</i> , que forma part dels Premis de comerç urbà i de proximitat organitzats per la Diputació de Barcelona. La regidora Dolors Pena, responsable de Mercats i de Turisme de l'Ajuntament de Vic, va assistir al lliurament de premis. A la corranda es juga amb el nom del mercat i un dels sentits, que és l'olfacte, per retratar la suposada mala olor del mercat.	

ANY: 2009	CORRANDA NÚMERO: 20
<p>Ara que parlem d'esports és ben cert el que ara us dic el guanyador de la copa va ser el Club Patí Vic.</p>	

<p>Però queda temporada i encara es pot guanyar lliga i copa d'Europa i ho tornarem a celebrar.</p>
TEMÀTICA: Esports
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic
DESCRIPCIÓ: La primera estrofa de la corranda relata la victòria de l'equip vigatà d'hoquei patins Club Patí Vic, que feia poc havia guanyat la Copa del Rei en la seva modalitat. A la segona estrofa s'anima l'equip a emportar-se encara més títols esportius.

ANY: 2009	CORRANDA NÚMERO: 23
<p>Jo corrandes faria però és que vaig molt lent em faig la pixa un "lio" i acabo sempre malament. Ben mirat això s'assembla als plens de l'Ajuntament que com rosaris d'aurora s'acaben darrerament.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
DESCRIPCIÓ: S'explica fent una comparació a partir d'un personatge que triga molt a fer corrandes la gran durada dels plens municipals de l'Ajuntament de Vic en aquella temporada, que l'any anterior havien registrat el ple més llarg de la història, amb una durada de set hores.	

ANY: 2009	CORRANDA NÚMERO: 37
<p>Magatzem ple de brutícia durant anys en vam patir d'una plaça que amb justícia se'n dirà Antoni Gaudí. Arqueòlegs i científics es plantegen conservar quatre pedres del neolític valga'm Déu quina por em fa.</p>	

TEMÀTICA: Territori i Urbanisme
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic
DESCRIPCIÓ: Durant l'any 2009 es va dur a terme una intervenció arqueològica a la plaça Antoni Gaudí de Vic, que va significar el treball previ al procés d'urbanització inclòs al Pla de barris del centre històric i de la Calla. Després de la intervenció arqueològica, s'organitzarien visites guiades per les restes trobades, per més tard passar a fer el projecte d'urbanització de l'espai públic, molt reclamat pels veïns de la zona.

3.19. Corrandes de l'any 2010

ANY: 2010	CORRANDA NÚMERO: 6
<p>Ara volem felicitar al senyor Vila d'Abadal va fent carrera política i ha pujat al lloc més alt. Això seu té un gran prestigi i què més es pot demanar que t'imitin al Polònia d'això sí que en pot <i>fardar</i>.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
DESCRIPCIÓ: Aprofitant l'ascens en la carrera política de l'alcalde de Vic Josep Maria Vila d'Abadal (que el portaria a diputat del Parlament de Catalunya el desembre del mateix any), la corranda el felicita per aconseguir el que considera el màxim prestigi per un polític: ser imitat al programa <i>Polònia</i> de TV3, un espai de sàtira política dirigit per Toni Solé.	

ANY: 2010	CORRANDA NÚMERO: 8
<p>Quina cara de satisfacció tenen els del consistori ja que d'aquí a uns dies inauguren l'auditori. Que és gran i majestuós res no s'hi ha escatimat té unes rajoles daurades que entre tots hem ben pagat.</p>	

ANY: 2010	CORRANDA NÚMERO: 28
<p>Si en el nou auditori Atlàntida li han posat és perquè no ens sorprengui per si mai ve un aiguat. El Mèder pot desbocar-se deixant-lo ben inundat fer teatre sota l'aigua pot ser una gran novetat.</p>	
TEMÀTICA: Cultura	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: L'abril del 2010 es va inaugurar un complex cultural, l'Atlàntida, consistent en teatre, auditori i escola de música, que va retornar a Vic un teatre després de vuit anys sense a causa del tancament de l'antiga Atlàntida per haver-s'hi detectat aluminosi. La corrande 8 n'eleva l'elegància i la grandiositat, però també en destaca el preu, que acabaran pagant els ciutadans. La corrande 28 justifica el nom que prengué el complex pel fet d'estar ubicat vora del riu Mèder, ja que en cas que aquest es desboqués –ironia basada en el poc cabal del riu–, s'inundaria i quedaria cobert d'aigua com el mític continent. Així, en aquestes condicions Vic podria innovar i crear una nova varietat de teatre.</p>	

ANY: 2010	CORRANDA NÚMERO: 18
<p>Prepareu-vos gent del poble ja tornen les eleccions i aquestes aus rapinyaires ens faran molts de petons. Per molt que ells puguin prometre i per més que els voteu mentre siguem part d'Espanya no ho arreglarà ni Déu.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: El 28 de novembre de 2010 es celebrarien les eleccions al Parlament de Catalunya. La corrande advertia al poble que els polítics (les “aus rapinyaires”) farien moltes promeses i moltes ofertes per aconseguir vots, però que perquè Catalunya anés bé, l'única solució favorable era la independència, opció sempre recolzada per la Xicalla.</p>	

ANY: 2010	CORRANDA NÚMERO: 26
<p>El cabrit del senyor Alcalde que mai ha estat millor dit ja que s'ha ofert per pagar-lo i per això estem agraïts. Que si fos pel de Cultura res baixava del balcó ni cabrit, cistell, ni corda aquest sí que... Déu n'hi do!</p>	
ANY: 2010	CORRANDA NÚMERO: 33
<p>Ara volem fer una crida als orfes de la ciutat entitats de la cultura hem quedat deseparats. L'IMAC era nostra guia i també el nostre <i>sostén</i> visca la promoció de la cultura se l'han carregat vilment.</p>	
TEMÀTICA: Cultura	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: A finals d'any 2009 es va aprovar en un Ple Municipal a Vic la dissolució de l'Institut Municipal d'Acció Cultural (IMAC), un organisme local encarregat de promoure festes i tradicions, a causa del replantejament de la política cultural de Vic i els seus organismes de gestió a partir de la posada en marxa del nou Complex Cultural, l'Atlàntida. A la corrandà 33, la Xicalla es lamenta per les entitats de cultura de la ciutat, que quedaren desprotegides i sense suport per assegurar la seva tasca. De fet, la continuïtat de la tradició de les caramelles del 2010 va perillar fins a l'últim moment perquè la regidoria de Cultura no la va voler subvencionar, i ho va acabar assumint l'alcaldia. Per això, a la corrandà 26 s'atribueix la propietat del cabrit que es baixa en acabar de cantar les caramelles a l'alcalde Josep Maria Vila d'Abadal, i es retreu a la regidoria de Cultura el poc suport a tradicions com són les caramelles.</p>	

ANY: 2010	CORRANDA NÚMERO: 27
<p>I parlant del de Cultura a l'Orfeó ha deixat contents en reformar els Trinitaris per usos polivalents. Si hi volien fer teatre l'escenari els hi ha cardat i pel so allà no afinen ni els nens de Montserrat</p>	
TEMÀTICA: Cultura	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: El març del 2010 es va inaugurar a Vic l'Orfeó després de ser restaurat. L'Orfeó representà un nou espai cultural que acolliria les activitats del Vicjove –servei juvenil de l'Ajuntament de Vic– i les de l'Orfeó Vigatà –entitat coral de la ciutat. L'espai de l'Orfeó es situà al carrer de Sant Pere, a l'antiga església dels Trinitaris, convent i església de monges agustinianes utilitzat fins el moment com a auditori de l'Orfeó Vigatà per a representacions teatrals com els Pastorets interpretats pel grup de teatre de l'entitat. La corranda recalca que les obres fetes per reformar l'espai van acabar amb un escenari amb molt males condicions: la sonoritat de l'espai no era gens bona, i no hi havia ni teló ni equip de so.</p>	

ANY: 2010	CORRANDA NÚMERO: 40
<p>Com és costum a l'alcaldia en anys que no hi ha eleccions aquest any el senyor alcalde no ens ha sortit al balcó. Ves qui sap on deu ser ara jo crec que deu ser al barber senyor Rafús prengui exemple vostè ha de ser el proper.</p>	
ANY: 2010	CORRANDA NÚMERO: 41
<p>En altres legislatures el balcó estava conill de regidors més no l'alcalde que de mones feia un munt.</p>	

Enguany el balcó fa pena
i cap excusa és prou
en Jacint feia ous de Pasqua
el d'avui es toca els ous.

TEMÀTICA: Política

ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic

DESCRIPCIÓ: Com passa tres anys de cada quatre, l'alcalde no es presenta al balcó de l'ajuntament per escoltar les caramelles, i només ho fa quan hi ha d'haver eleccions municipals i necessita donar certa imatge per captar votants. La corranda 40 ho critica, i per fer sàtira, suposa que l'alcalde no s'ha presentat al balcó perquè és al barber, i aprofita per recomanar que faci el mateix a Josep Rafús, regidor de l'Ajuntament, a causa del seu aspecte: llarga cabellera i una barba abundant. La corranda 41, a partir d'una comparació mitjançant la paraula "ous", recorda que l'alcalde anterior tampoc es presentava al balcó, però que a diferència de l'alcalde actual, Josep Maria Vila d'Abadal, ell tenia excusa: Jacint Codina, tot i la seva carrera política, els caps de setmana continuava treballant al Forn de Sant Miquel de la Plaça Major de Vic, negoci familiar.

ANY: 2010

CORRANDA NÚMERO: 42

Ja va triomfar a La Sexta
és que és un intel·lectual
fent política seriosa
aquest home sí que val.
És costum en alguns pobles
llençar un burro pel balcó
nosaltres suggeriríem
adaptar la tradició.

TEMÀTICA: Política

ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic

DESCRIPCIÓ: En aquesta corranda, d'ironia pura, es fa una crítica a Josep Anglada, líder de Plataforma per Catalunya (PxC), partit xenòfob d'extrema dreta. El suposat triomf al canal de televisió La Sexta, va tenir lloc el març de 2010 amb l'aparició del polític al programa "Salvados", de Jordi Évole, on va quedar retratada la seva conducta racista i les seves opinions. Amb una ideologia que la Xicalla no aprova de cap manera, es fa una analogia entre tradicions d'algunes poblacions de penjar un ruc del balcó –com es fa a Solsona per Carnaval amb un ruc

de cartró—, i l'opció d'adaptar la pràctica també a Vic, qualificant Anglada de “burro” en el sentit intel·lectual, i suggerint penjar-lo del balcó, des d'on els polítics de l'ajuntament escolten les caramelles.

3.20. Corrandes de l'any 2011

ANY: 2011	CORRANDA NÚMERO: 4
<p>Ja fa uns dies celebràvem que Vic s'ha agermanat amb els de Torredonjimeno però encara no hem acabat.</p> <p>Apunteu-vos a l'agenda sembla que està assegurat agermanar-nos el 2040 amb Pequín o bé Rabbat!</p>	
TEMÀTICA: Societat	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: L'abril de 2010 la ciutat de Vic es va agermanar amb el municipi de Torredonjimeno, de la província espanyola de Jaén. El motiu de l'agermanament va ser la gran quantitat de ciutadans provinents de la localitat andalusa que es van establir a la capital d'Osona durant les primeres onades migratòries de l'estat espanyol. La segona estrofa de la corranda fa referència a les onades migratòries del moment cap a Vic, ja que seguint l'exemple de Torredonjimeno seria convenient que al cap d'uns anys es commemorés l'arribada de xinesos i marroquins amb un agermanament amb les capitals de cada país.</p>	

ANY: 2011	CORRANDA NÚMERO: 6
<p>Sabem que al balcó hi ha crisi a veure què és el que baixem! Si els cabrits no són ben guapos pel maig no us votarem.</p> <p>Però a Vic hi ha un personatge i m'hi ben jugo la pell que jo mai el votaria ni que ens baixés un vedell!</p>	

ANY: 2011	CORRANDA NÚMERO: 22
<p>Un avís per les escoles sobretot les llars d'infants PxC busca sang jove per anar-se renovant.</p> <p>I és que quan algú dels membres en sap més que els de P3 l'Anglada ja s'acollona i els fa fora sense més.</p>	
ANY: 2011	CORRANDA NÚMERO: 32
<p>Per molts anys senyor Anglada per fi ha entrat al Parlament ho vaig veure a l'escrutini per allà al quaranta per cent.</p> <p>Llavors vaig tancar la tele però no dubto que hagi entrat quina llàstima seria que així no hagués estat.</p>	
ANY: 2011	CORRANDA NÚMERO: 33
<p>Senyor Anglada enhorabona per aquest llibre que ara ha tret fent gala de gran cultura i intel·lecte prominent.</p> <p>Tot i això hi ha qui opina que vostè no l'ha escrit. Déu meu quina bajanada simplement no l'ha llegit.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Les corrandes fan una crítica d'allò més irònica a Josep Anglada i al seu partit d'extrema dreta, populista i xenòfob: Plataforma per Catalunya (PxC), d'ideologia a la qual la Xicalla s'oposa. A la corrande 6 s'assegura que per més que Anglada els concedís, no se'l votaria de cap manera. A la corrande 22 es retrata la composició del partit de PxC que interessa a Anglada. A la corrande 32 se'l felicita perquè s'està quasi segur que va entrar al Parlament de Catalunya en les eleccions del 2010 –cosa que no va arribar a passar–, ja que quan s'havia escrutat el quaranta per cent dels vots, PxC en tenia una bona part. La corrande acaba amb una lamentació irònica per si això no hagués passat, perquè el cantaire de la corrande afirma que</p>	

no va acabar de mirar els resultats de les eleccions. A la corranda 33 es felicita també irònicament el líder de Plataforma per la publicació del llibre *Sin mordaza y sin velos*, on queden retratades les idees del seu partit. Davant d'algunes opinions de gent que creia que ell no n'era l'autor, la corranda assegura als oients que ja podien estar segurs que sí, que les barbaritats que s'hi deien només podien ser obra seva.

ANY: 2011	CORRANDA NÚMERO: 8
<p>Des d'aquí el nostre homenatge a un mite de la ciutat que amb simpatia i traça tants llibres ha il·lustrat.</p> <p>Fa uns dies li donaven de Vic la medalla d'or però per la coral Xicalla la Pilarín és un tresor.</p>	
ANY: 2011	CORRANDA NÚMERO: 20
<p>Si a Vic hi ha un personatge que s'estimen tots els nins aquest no pot ser cap altre que l'estimada Pilarín.</p> <p>Amb la seva bona feina i també amb el seu gran cor ningú més podia rebre de Vic la medalla d'or.</p>	
TEMÀTICA: Cultura	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic – Barri de Santa Anna	
<p>DESCRIPCIÓ: El 8 d'abril de 2011 va ser concedida a la il·lustradora Pilarín Bayés la màxima condecoració que atorga l'Ajuntament de Vic: la medalla d'or de la ciutat. L'acte, molt concorregut, va reunir familiars, amics, editors i autoritats. Per a la coral Xicalla, Pilarín Bayés representa un personatge de molta estima pel fet d'habitar al mateix barri –el barri de Santa Anna de Vic– i per haver realitzat diverses il·lustracions per la Xicalla, com són la portada del vintè cançoner o la portada del llibre de corrandes publicat per la coral.</p>	

ANY: 2011	CORRANDA NÚMERO: 21
<p>Fent d'advocat de l'SGAE i cultura de ciutat ves per on fitxen en Xevi per la Generalitat. Secretari de Cultura i segon d'en Mascarell a veure si a la propera fem corrandes al Parc Güell.</p>	
ANY: 2011	CORRANDA NÚMERO: 40
<p>L'alcalde té poca feina la gent diu que és molt valent mireu-lo com es complica anant també al Parlament. Però què dir del gran Solà home culte i competent que per poder viatjar-hi s'ha tornat sòcio-vergent.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: A finals de l'any 2010, Francesc Xavier Solà –“Xevi” a la corrande–, fins el moment primer tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Vic i amb competències en Cultura i Urbanisme dins el consistori des del 2007, va ser nomenat secretari general de Cultura de la Generalitat. La corrande 21 relaciona satíricament el trasllat del càrrec de Solà a Barcelona amb les cantades de corrandes, que a causa del nomenament també s'haurien de realitzar a la capital catalana.</p>	

ANY: 2011	CORRANDA NÚMERO: 24
<p>Això és una meravella i queda tot molt bonic les ratlles blanques i verdes que ens han pintat per tot Vic. Però quan veig el preu del pàrquing que t'hi deixes mig ronyó sembla que pintin les ratlles en Tàpies o en Barceló.</p>	

TEMÀTICA: Territori i Urbanisme
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic
DESCRIPCIÓ: El 2010 va ser any d'estrenar aparcaments a Vic, com van ser el de l'Atlàntida, el del barri del Remei o el de la Rambla. La corranda critica el cost elevat dels aparcaments, i irònicament l'atribueix al fet que els pintors de l'interior dels pàrquings van ser grans artistes, com Antoni Tàpies o Miquel Barceló.

ANY: 2011	CORRANDA NÚMERO: 27
<p>Pel que fa a la independència en Duran, líder d'Unió, perquè li donà la gana sembla que va dir que no. Cosa totalment contrària va fer en Vila d'Abadal doncs que hi posin el <i>melenes</i> i que fotin fora el calb.</p>	
ANY: 2011	CORRANDA NÚMERO: 29
<p>Senyor Duran no s'enfadi amb en Vila d'Abadal en el fons entre vosaltres hi ha una "unió" descomunal. En el fons és pura enveja per el tema de cabells senyor Rafús tranquil·litzis que a vostè no el coneix.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: A principis de 2011 el partit d'Unió Democràtica de Catalunya (UDC) va viure un debat intern protagonitzat per l'alcalde de Vic i diputat d'Unió Josep Maria Vila d'Abadal. Vila d'Abadal va manifestar en una entrevista al diari Ara que opinava que UDC hauria de defensar la independència de Catalunya per ser fidel als seus orígens, i que la posició antiindependentista del líder del partit, Josep Antoni Duran i Lleida, era exagerada. També va suggerir que Duran i Lleida hauria de deixar pas a una nova direcció, ja que portant trenta anys al capdavant del partit anava en contra del pluralisme.</p>	

La Xicalla, de posició independentista, defensa Vila d'Abadal en la corranda 27, tot fent una contraposició entre l'alcalde de Vic i el líder d'Unió basant-se en l'abundància de la cabellera. A la corranda 29 trobem un joc de paraules a partir del nom del partit, "Unió", i també la ironia basada en el tema dels cabells. Presenta la disputa d'UDC a causa de l'enveja de Duran i Lleida de la cabellera abundant de Vila d'Abadal. Com que el regidor Josep Rafús –posseïdor d'una cabellera encara més rica que la de l'alcalde– era al balcó escoltant les corrandes, se'l tranquil·litza tot recordant-li que no es coneixen amb Duran i Lleida.

ANY: 2011	CORRANDA NÚMERO: 30
<p>Heus aquí el senyor Burgaya un polític com no n'hi ha per enèsima vegada es torna a presentar.</p> <p>No hauria de presentar-se això opina molta gent jo crec que té molta classe ni en Montilla perd com ell.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: El 2011 va ser any d'eleccions municipals, les quals van tenir lloc el 22 de maig. A Vic, per tercera vegada, el cap de llista del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC) va ser Josep Burgaya. La corranda constata la pèrdua de regidors del PSC a Vic des que Burgaya n'encapçalà la llista electoral: de cinc regidors el 2003 a quatre el 2007. De fet, la corranda és una predicció dels mals resultats que s'obtidrien en les eleccions del 2011: la pèrdua de dos dels quatre regidors, que va portar Burgaya a renunciar entrar a l'Ajuntament de Vic tot desvinculant-se de tots els càrrecs orgànics del partit. Aquesta pèrdua progressiva de regidors va ser encara més gran, en proporció, que la pèrdua de diputats al parlament de Catalunya del partit, liderat fins el desembre de 2011 per José Montilla, i és per aquest motiu que es fa servir com a comparació.</p>	

ANY: 2011	CORRANDA NÚMERO: 31
<p>Abans no teníem teatre però alguna obra es “nava” fent en els teatrets de barri i en sales polivalents.</p> <p>I ara que tenim teatre no hi podem pas entrar per aconseguir una entrada ens haurem d'hipotecar.</p>	
ANY: 2011	CORRANDA NÚMERO: 34
<p>Per Granollers passejava l'auditori vaig trobar per divuit euros l'entrada una òpera es feia allà.</p> <p>De fet això ja em sonava a Vic ja l'havien fet no hi hagueren massa canvis aquí van doblar-ne el preu.</p>	
TEMÀTICA: Cultura	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
DESCRIPCIÓ: Les corrandes fan referència als elevadíssims preus de les entrades del complex cultural inaugurat el 2010 a Vic: l'Atlàntida. La corrande 31 els exagera dient que per poder comprar una entrada seria necessari hipotecar-se, i la corrande 34 compara els preus d'una mateixa obra feta a Vic i a Granollers.	

ANY: 2011	CORRANDA NÚMERO: 37a
<p>Es veu que la Dolors Pena l'any Balma va celebrar organitzant una ruta del filòsof vigatà.</p> <p>La idea era prou bona però tingué un inconvenient que ni per dues visites s'hi va apuntar prou gent.</p>	
ANY: 2011	CORRANDA NÚMERO: 37b

El punt clau de la visita
era el Museu de la Pell
hi havia el barret de Balmes
i unes maletes que eren d'ell.
També hi havia exposada
la navalla d'afaitar.
Per veure eixa porqueria
qui cony s'hi ha d'anar a apuntar?

TEMÀTICA: Cultura

ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic

DESCRIPCIÓ: L'any 2010 es va commemorar a Vic el bicentenari del naixement de Jaume Balmes, filòsof vigatà del segle XIX. Per fer-ho, la regidora de Turisme de l'Ajuntament, Dolors Pena, amb la col·laboració del Bisbat i del Museu de l'Art de la Pell, va organitzar diverses activitats entorn de la figura de Balmes, com un seguit d'exposicions al Museu de l'Art de la Pell. Les corrandes relaten el poc èxit que va aconseguir Pena, i l'atribueixen al fet que al museu s'hi exposaren possessions de Balmes que la gent preferí no veure, com la seva navalla d'afaitar –qualificada de “porqueria”.

ANY: 2011

CORRANDA NÚMERO: 39

Us saludo senyor alcalde
no ens veiem de fa quatre anys
quan curiosament hi havia
eleccions municipals.
Que no vingui a les nostres
i vagi a Sant Sebastià,
això sí que es fer la mona
i no el que feia el d'abans.

TEMÀTICA: Política

ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic

DESCRIPCIÓ: Com és costum en els alcaldes, aquests només apareixen al balcó de l'ajuntament per escoltar les caramelles un cop cada quatre anys, quan els interessa donar bona imatge perquè hi haurà eleccions municipals. La corranda ho retreu a Vila d'Abadal, alcalde de Vic, que a part de no anar a escoltar les caramelles cap dels anys anteriors, assistia als aplecs de l'Ermida de Sant Sebastià, on els cantaires de Santa Eulàlia de Riuprimer cantaven caramelles i feien balls tradicionals.

3.21. Corrandes de l'any 2012

ANY: 2012	CORRANDA NÚMERO: 2
<p>L'exregidor d'urbanisme que és un trompa titulat va fer pisos a la Serra que ningú havia demanat. Ventilats i amb bona vista, d'estil "búnquer albanès" ideals pels "sense sostre" i per treure alguns calés.</p>	
ANY: 2012	CORRANDA NÚMERO: 19
<p>Falta algú a la balconada que tots coneixem prou bé no parlo del senyor alcalde però és d'eixa a casa també. Un filantrop fora mida i honradesa exemplar res no li passa factura és el gran Xavier Solà.</p>	
TEMÀTICA: Política i Urbanisme	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: El tema d'aquesta corrande és el cas dels pisos de la Serra de Sanferm, un dels afers pels quals Xavier Solà i Jaume Matas hagueren de respondre davant de la Fiscalia Anticorrupció un any més tard. La Fundació Privada d'Habitatge Públic, dirigida per Xavier Solà, va promoure la construcció d'uns pisos de protecció oficial a la Serra de Sanferm, que van costar 630.000 euros a l'Associació Catalana de Municipis (ACM). Les obres van començar però van quedar aturades al cap de poc temps de manera que els pisos no es van arribar a construir perquè l'edificació es va aturar el març de 2011 havent-se construït només els garatges i la planta baixa, d'aquí la comparació amb els búnquers albanesos, aquella mena de bolets de formigó que Enver Hoxha va escampar per tot Albània. Des de bon principi els veïns ja van criticar les obres per manca de viabilitat. La corrande 19 insisteix en el tema dels negocis poc clars i les motivacions de Xavier Solà.</p>	

ANY: 2012	CORRANDA NÚMERO: 20
<p>A la UGT d'Osona hi mana el senyor Poch no vull dir que poc hi mani sinó que senyor, ho és poc. Escridassant com un verro: Tothom a la vaga general! i si no la fas et foto la pancarta a l'engonal.</p>	
TEMÀTICA: Societat i Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: La Xicalla dedica aquesta corranda al secretari general de la Unió General de Treballadors (UGT) a Osona, Cesc Poch, qui va justificar l'actuació dels piquets informatius durant la jornada de vaga general del 29 de març de 2012, que van tallar la C-17 en sentit Vic a crits de 'Vaga general, ni un pas enrere'. Segons el secretari general Cesc Poch, l'actuació es va dur a terme perquè "es tracta de l'eix d'accés principal a la comarca i com a mostra de protesta". La corranda no dubta a qualificar de poc ortodoxos els mètodes utilitzats: més que no pas informatius, són coactius.</p>	

ANY: 2012	CORRANDA NÚMERO: 21
<p>Hi ha aire d'independència amb en Vila d'Abadal, l'Assemblea Catalana, i a l'Òmnium Cultural. Però amics, aquí a Osona, l'Espadaler hi posa fre tot volent que això vingui més lent que un cargol "Bover".</p>	
TEMÀTICA: Política i Independència	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: El context polític que descriu la corranda és el de proliferació de la voluntat independentista: el posicionament clarament a favor de l'alcalde Vila d'Abadal, l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) i Òmnium Cultural. El 24 de setembre de 2011, s'havia presentat a Vic, en un acte multitudinari a l'Atlàntida, la secció territorial de l'ANC Osona per la</p>	

Independència. El contrapunt el posa el sector oficialista del partit d'Unió Democràtica de Catalunya (UDC), que compta a la comarca amb el llavors diputat Ramon Espadaler, home fidel a Duran i Lleida contrari a l'independentisme. La corranda també fa referència amb un joc de paraules a la presidenta de la secció local d'UDC a Vic, Maria Carme Bover.

ANY: 2012	CORRANDA NÚMERO: 22
<p>Mare de Déu quines hòsties es foten pel campanar defensors del patrimoni i el que l'ha hagut d'arreglar. Que si ara aquesta pedra no és com l'original poseu-hi peces de Lego i tindrem fama mundial.</p>	
TEMÀTICA: Territori, Urbanisme i Patrimoni	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Des del mes de juny de 2008 i com a conseqüència d'unes pluges reiterades de primavera, el campanar de la catedral de Vic va haver de ser protegit en tot el seu perímetre mitjançant una tanca a la seva base amb la finalitat d'evitar perills ocasionats per la caiguda de petits fragments dels carreus laterals de la façana nord afectada per problemes d'exfoliació de la pedra. El mes de febrer de 2012 van acabar les obres de rehabilitació del campanar de la catedral, unes obres que havien durat més de mig any i que van tenir un pressupost de 435.000 euros, finançats pel programa Romànic Obert. Es van reforçar i fixar els carreus externs dels murs del cloquer, es van substituir les columnetes dels finestrals romànics, es va sanejar la coberta, les teules, i els elements de forja que sustenten la campana dels quarts i s'hi va instal·lar un parallamps. Tot i les reformes, l'acabat final de l'obra no va satisfer el Grup de Defensa del Patrimoni de Vic i Osona (GDP).</p>	

ANY: 2012	CORRANDA NÚMERO: 24
<p>Hi ha turisme gastronòmic i turisme cultural ara Vic fa una proposta que és del tot original.</p> <p>Com que les llistes d'espera per passar per l'hospital són tan llargues que es podria fer turisme de malalt.</p>	
TEMÀTICA: Sanitat	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic i tot Catalunya	
<p>DESCRIPCIÓ: La corranda ironitza amb la situació cada vegada més deteriorada de la Sanitat Pública a causa de les retallades del govern, i concretament amb les llistes d'espera per ser atès a l'Hospital de Vic, que han arribat a ser tan llargues que, segons el corrandista, obliguen els malalts a estar-se prou temps esperant com per aprofitar-lo fent turisme a la ciutat.</p>	

ANY: 2012	CORRANDA NÚMERO: 31
<p>Felicitem a l'alcalde aquest any apunta alt d'en Duran vol la cadira i d'Unió ser al capdavant.</p> <p>Però vigili senyor batlle que no li prenguin el pèl abans de ser tan manaire en Duran tenia cabells.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: En aquest cas la corranda dona testimoni de la disputa pel lideratge d'UDC que protagonitzà l'alcalde de Vic Josep Maria Vila d'Abadal, qui a principis de 2012 recollia avals per presentar una candidatura que pretenia "transformar el partit per tornar-lo als orígens en l'àmbit nacional". Vila d'Abadal s'havia mostrat obertament independentista i havia demanat públicament a Duran, en una entrevista al diari <i>Ara</i>, que abandonés la direcció del partit i deixés pas a una altra persona després de trenta anys al capdavant de la formació demòcratacristiana.</p>	

La segona part de la corranda fa palesa una diferència en la imatge dels dos polític i és que la imatge de Duran i Lleida ve associada a una manca de cabells, mentre que una cabellera força llarga caracteritza la imatge del polític vigatà.

ANY: 2012	CORRANDA NÚMERO: 32
<p>Té el meu suport, senyor Anglada, amb la causa amb el seu fill amb l'amor que traspua no es mereix tal llepafils.</p> <p>Desolats tots estaríem amb l'ordre d'allunyament no podria dormir a casa ni entrar a l'ajuntament.</p>	
ANY: 2012	CORRANDA NÚMERO: 42
<p>Senyor Anglada un missatge d'un gran polític <i>Model</i> suposo que ho endevina d'en Josep Paré parlem.</p> <p>Abans sols es preocupava de guanyar les eleccions però ara ha d'anar amb compte que no li caigui el sabó.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: La corranda 32 es refereix al fet que Josep Anglada, líder de Plataforma per Catalunya (PxC), va haver de comparèixer al Jutjat Penal de Vic per haver agredit el seu fill, de 26 anys, durant una discussió a casa seva el 2008. Durant la vista pare i fill es van negar a declarar, i això va obligar a llegir la declaració que va fer el fill durant la instrucció. En ella, el fill, aleshores de 22 anys, explicava que el seu pare l'havia agredit físicament i psicològicament des de petit, així com a la seva mare i a la seva germana. La Fiscalia demanava una pena de 10 mesos de presó i una ordre d'allunyament d'un any, fet que hauria impedit que el regidor assistís als plens de Vic perquè el seu domicili es troba molt a prop de l'ajuntament. Finalment el fill va retirar la denúncia i a més es va saber que el fill no vivia al domicili del pare sinó amb uns</p>	

oncles, de manera que l'ordre d'allunyament tampoc no hauria impedit que el regidor entrés a l'Ajuntament.

La corranda 42 fa referència a una altra compareixença davant la justícia d'un regidor de la PxC, Josep Paré i Subirana. Paré es va apropiari de 53.000 euros d'un amic seu que li havia confiat l'administració dels seus comptes i per aquest fet va haver d'anar a la presó el novembre de 2011. Els casos de regidors de la PxC que havien de comparèixer davant la Justícia no s'acabaven aquí: Anglada i Joan Carles Fuentes havien hagut d'anar a judici també per haver repartit un pamflet racista durant la campanya de les eleccions municipals de 2007. Joan Carles Fuentes va ser condemnat a un any i mig de presó i va ser inhabilitat per tenir càrrecs públics, però Anglada va ser absolt per falta de proves.

Veient la llista de temes de PxC relacionats amb la justícia el corrandista aconsella Josep Anglada que vigili que no li caigui el sabó, perquè li fa falta netejar tanta brutícia.

3.22. Corrandes de l'any 2013

ANY: 2013	CORRANDA NÚMERO: 1
<p>En el groc no, senyor Alcalde, que no són pas cap envàs, en el blau no cal que hi pensi i al marró no hi caben pas. Senyor Batlle quin dilema i el dubte l'està estressant on collons llençar podria l'Espadaler i en Duran.</p>	
ANY: 2013	CORRANDA NÚMERO: 3
<p>Tant en Farrés com l'alcalde enfadats amb direcció fent un cop de puny a taula ambdós han deixat Unió. Senyor Farrés ara escolti cal mantenir l'actitud no es tregui pas la perruca o creuran que ha recaigut.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	

DESCRIPCIÓ: Aquestes corrandes fan referència al fet que l'alcalde de Vic Josep Maria Vila d'Abadal va abandonar Unió Democràtica de Catalunya (UDC) a finals de 2012 a causa de la diferència d'opinions amb el líder del partit, Josep Antoni Duran i Lleida, d'idees allunyades a l'independentisme. La corranda 1 recomana a Vila d'Abadal que s'allunyi de Duran i Lleida i de Ramon Espadaler i Parcerisas, actual conseller d'Interior de la Generalitat de Catalunya, membre d'UDC resident a Vic. La corranda 3 ens parla de la cessació en el partit d'UDC de també Xavier Farrés, expresident d'UDC a Osona. Per fer sàtira, es relaciona la perruca, que es refereix a la manca de cabells de Duran i Lleida, líder d'UDC, amb el fet de pertànyer al partit.

ANY: 2013	CORRANDA NÚMERO: 34
<p>El teatre de l'Atlàntida és un complex bestial però també les entrades costen un bon dineral.</p> <p>El seu gerent en Lluís Vila no les deu poder pagar; és que només l'hi vaig veure quan el van inaugurar.</p>	
TEMÀTICA: Cultura	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Aquí se'ns parla de l'Atlàntida, inaugurada el 2010 a Vic, un complex cultural que aplegà teatre, auditori i una escola de música. Es fa una crítica als preus de les entrades, massa excessius, posant com a exemple el gerent del complex tot donant a entendre que de tan cares que eren les entrades només va poder anar a la inauguració.</p>	

ANY: 2013	CORRANDA NÚMERO: 35
<p>Icona d'independència declarà Vic sobirà i ens penjà una estelada al balcó, quin goig que fà.</p> <p>Però la Llanos Malalluna pels collons el penjarà si no hi ha la <i>rojigualda</i> quan el vingui a visitar.</p>	

TEMÀTICA: Política

ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic

DESCRIPCIÓ: Després de deixar el partit d'Unió, l'alcalde de Vic Josep Maria Vila d'Abadal va decidir-se a penjar la senyera estelada al balcó de l'ajuntament. La corranda recorda els escàndols del moment relacionats amb les banderes als ajuntaments: la delegada del Govern d'Espanya a Catalunya, María de los Llanos de Luna – a la corranda “Malalluna” per la semblança al nom real i per la seva actitud – exigia a tots els ajuntaments catalans que onegessin tant la bandera catalana com l'espanyola (la *rojigualda*) per complir amb la Llei de Banderes. A partir d'aquí van sorgir diverses accions d'alguns ajuntaments per respectar la llei i evitar la sanció que suposa no fer-ho tot marcant una posició independentista, com a Agramunt (Urgell), on es van penjar al balcó les 27 banderes dels països que en aquell moment formaven part de la Unió Europea, o a Gallifa (Vallès Occidental) on es va col·locar a l'ajuntament una diminuta bandera espanyola comprada, tot fomentant l'estalvi, per dos euros en un quiosc de la Rambla.

ANY: 2013

CORRANDA NÚMERO: 36

Si un ajuntament té deute
Vic ha trobat solució
cal obrir un servei de cites
i oferir algun regidor.
En Ballana ja s'oferta
a la web per cita exprés
solteres vinga afanyeu-vos
que en Joan López ve després.

TEMÀTICA: Economia

ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic

DESCRIPCIÓ: La corranda relata la situació de deute del moment de molts ajuntaments. Irònicament, ofereix una solució a la situació consistent en crear un servei de cites en línia proposant els regidors de l'ajuntament. Insta les dones sense parella de Vic a participar en la proposta, dient-los que si no s'apressen només quedaran els regidors de més edat. Per fer referència a això, comunica que després del regidor d'Esquerra Republicana (ERC) Joan Ballana i González –que en el moment tenia uns quaranta anys–, li tocava al regidor d'ERC Joan López i Carol –que tenia vint anys més que Ballana.

ANY: 2013	CORRANDA NÚMERO: 37
<p>En Rafús vol ser alcalde i va dient a tort i a dret que si no és primer de llista deixarà el càrrec de pet. Però Josep no t'hi capfiquis no t'has pas de preocupar que amb la barba i la melena la CUP et voldrà fitxar.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Sàtira basada en l'analogia entre l'aspecte de Josep Rafús i Isern, de Convergència i Unió (CiU), quart tinent d'alcalde i regidor de l'Ajuntament de Vic, i l'aspecte "alternatiu" amb què es retratava els membres de la Candidatura d'Unitat Popular (CUP). Així, s'oferia consol a Rafús en cas de no aconseguir arribar a alcalde tot dient-li que la CUP el rebria de bon grat al seu partit gràcies a la seva imatge.</p>	

ANY: 2013	CORRANDA NÚMERO: 38
<p>Vic ara està de moda bonic lloc per visitar independència i cultura i també molt bon menjar. Però en tota la comarca no hi ha llits per tant viatger i per això han muntat un càmping allà al carrer Verdaguer.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: La corranda parla de l'acampada d'indignats al carrer Verdaguer. Els manifestants del moviment, originat arran de les eleccions municipals del 22 de maig de 2011, demanaven una "democràcia real", requerint que la població no votés els partits polítics majoritaris (els quals responsabilitzaven, juntament amb els banquers, de la crisi present en tota la societat). Després d'una presentació d'algunes característiques de Vic motiu de visita</p>	

turística, es justifica la presència del “càmping” (la zona d’acampada del moviment indignat) amb la falta de llocs on passar la nit pels turistes.

ANY: 2013	CORRANDA NÚMERO: 39
<p>En dues coses s'assemblen aquest batlle i l'anterior la primera és que per Pasqua no apareixen pel balcó. La segona és que els ous toquen de manera força igual un toca els ous de Pasqua i l'altre al natural.</p>	
ANY: 2013	CORRANDA NÚMERO: 62
<p>Aquest any a la balconada hi ha algun altre regidor, però com tres de cada quatre l'alcalde no és al balcó. Tal com va ara la cosa quan l'alcalde és d'excursió hi ha la tinent d'alcalde és qui li porta el timó.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Les dues corrandes fan referència al fet que generalment l'alcalde només apareix al balcó de l'ajuntament per escoltar les corrandes un cop cada quatre anys, quan hi ha d'haver eleccions municipals i li interessa donar bona imatge. En la corrande 39, després d'anunciar-ho en la primera estrofa com a característica comuna entre l'alcalde del moment – Josep Maria Vila d'Abadal–, i l'anterior –Jacint Codina–, en la segona estrofa també es compara els dos alcaldes a partir de la frase “tocar els ous”. Codina tocava els de Pasqua, ja que exercint d'alcalde i un cop retirat, va continuar treballant de pastisser en el negoci familiar al Forn de Sant Miquel de la Plaça Major. Vila d'Abadal els tocava en el sentit de molestar, com a generalitat que fan els polítics. Com constata la corrande 62, en lloc de l'alcalde, el 2013 hi va comparèixer Anna Erra, primera tinenta d'alcalde i regidora de l'Ajuntament de Vic.</p>	

ANY: 2013	CORRANDA NÚMERO: 40
<p>Voldríem una estelada a les rotondes de Vic ves per on, no hi ha manera no ens deixa, aquí, l'amic. Si no podem, senyor batlle, l'avisó com bon veí potser se'n trobarà una allà Sant Joan del Galí.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Després de moltes peticions per part de ciutadans de Vic, l'Ajuntament va acceptar col·locar banderes estelades a les rotondes de la ciutat, i fins va dir que les pagaria. Al cap de poc, però, se'n va fer enrere. És per això que a la corranda es fa un avís a Vila d'Abadal, tot dient-li que si no permet el que va prometre, potser toparà amb una estelada al Mas de Sant Joan del Galí (Osona), propietat de Vila d'Abadal.</p>	

ANY: 2013	CORRANDA NÚMERO: 41
<p>Ara els de Plataforma comprar volen nous amics donant diners de l'erari a alguns barris de Vic. I les associacions diuen que els diners els donaran a una entitat solidària per ajudar l'immigrant.</p>	
TEMÀTICA: Política	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Per guanyar simpatitzants, Plataforma per Catalunya (PxC) amb Josep Anglada al capdavant va donar suport als pressupostos de l'Ajuntament de Vic del 2013 a canvi que l'equip de govern, format per ERC i CiU, acceptés unes condicions proposades per Anglada: la reducció del sou de l'alcalde en un 15%, que se suprimeixin 60.000 euros de projectes participatius, 20.000 euros destinats a promocionar Vic com a ciutat Unesco de la gastronomia, 7.600 euros de la quota de pagament de la Federació de Municipis de Catalunya, i destinar prop de 100.000 euros a entitats com la biblioteca, l'escola d'adults, l'Escola de</p>	

Normalització Lingüística, la Guàrdia Urbana, les festes dels barris i la festa major, entre d'altres. Després d'això, PxC va començar una campanya d'enviament de cartes a alguns barris de Vic en les quals es comunicava als ciutadans que barris i entitats rebrien unes quantitats de diners concedides per Plataforma. Com a resposta a l'acció, algunes de les entitats van rebutjar les subvencions pel fet de ser provinents de la negociació d'una formació xenòfoba. Per exemple, l'associació de veïns de la Serra de Sanferm de Vic va donar els 479,85 euros concedits per PxC a l'associació Horts Solidaris –entitat beneficiària dedicada a gestionar la concessió d'horts per a persones necessitades que en poguessin treure aliments per a la seva subsistència.

ANY: 2013	CORRANDA NÚMERO: 42
<p>A l'ajuntament demanen per a la Festa Major a la gent fer banderoles per penjar a l'exterior. El material pot ser llana, tela, patchwork o cordons; i si no sabeu com fer-ho poseu calces i mitjons.</p>	
TEMÀTICA: Cultura	
ÀMBIT GEOGRÀFIC: Ciutat de Vic	
<p>DESCRIPCIÓ: Amb motiu de la celebració de la Festa Major de Vic de l'any 2013, es va fer una crida a la gent de Vic per participar en l'elaboració de les banderoles identificatives de la festa a partir de diversos materials, de manera que la iniciativa no parlés d'edats, gènere o capacitat econòmica. La corranda anima la població a fabricar-les, i dóna idees extravagants sobre com fer les banderoles a qui no estigui inspirat.</p>	

4. La història

Després d'analitzar la totalitat de les corrandes referides a la ciutat de Vic i extreure'n la informació que aportava dades sobre la història de la ciutat, s'ha pogut fer una síntesi any per any dels esdeveniments que van causar més impacte en la societat.

4.1. Història de Vic a partir de les corrandes de la coral Xicalla (1991-2013)

El 26 de maig de 1991 es van celebrar eleccions a tots els municipis. A Vic, l'alcalde escollit va ser Pere Girbau, de Convergència i Unió (CiU). Tres dies més tard, el 29 de maig, ETA va atemptar a Vic contra la caserna de la Guàrdia Civil. A partir de l'atemptat la societat vigatana va prendre una consciència anticaserne notable, que va portar a crear la Coordinadora Anticaserne de Vic i a organitzar manifestacions i campanyes de protesta. L'antiga caserna ja estava ubicada al costat d'una escola, i mentre el Ministeri d'Interior decidia on havia de situar-se el nou edifici, la Guàrdia Civil es va instal·lar al costat de l'escola Dr. Joaquim Salarich, acció que va generar encara més polèmica. El 5 de desembre de 1991 es va inaugurar un aparcament al subsòl de la Plaça Major, que també s'havia hagut d'enfrontar a una forta oposició de la Plataforma Anti-Pàrquing, que volia preservar l'espai de la Plaça de l'impacte visual que causaria l'aparcament. Els equipaments públics del barri de Santa Anna es trobaven en molt mal estat, i en comptes de renovar-ne la pista de futbol o arreglar-ne les fonts, s'hi va construir un bloc de pisos que desentonava amb l'estètica del barri. A més, la societat destacava per la deixadesa respecte dels animals de companyia, de manera que contribuïa a l'embrutiment dels espais públics.

El gener de 1992 va adquirir-se una grua municipal i es van instal·lar radars a les carreteres. Es començà a parlar d'immigració i, com feia ja anys, també es reclamava la independència per Catalunya.

Amb motiu dels Jocs Olímpics que es celebrarien a Barcelona, es van executar moltes obres públiques, que van comportar una millora en les comunicacions per carretera amb el desdoblament de la carretera N-152 i de les variants de Mollet, del Purgatori de Ripoll, amb els accessos corresponents.

El Gremi d'Hostaleria d'Osona convocà un concurs per crear un plat típic per la comarca d'Osona que servís de reclam turístic. El plat guanyador va ser l'almosta, però no va tenir gaire èxit.

El 1993 es va inaugurar el pont de la Campsa, que creuava la via del tren des de l'Avinguda del Mercat fins a l'Avinguda dels Països Catalans. També es feren obres a la plaça del Mil·lenari, però no despertaven molta simpatia entre els vigatans perquè, tot i suposadament haver-hi una zona de passeig pels vianants, el nou espai no estava pensat per poder-hi accedir a peu.

Les protestes contra la nova ubicació de la caserna de la Guàrdia Civil continuaren, però no serviren de res ja que actualment la caserna continua al costat de l'escola Dr. Joaquim Salarich. Per la seva banda, la Guàrdia Urbana va iniciar una campanya de multes per assegurar l'ús del cinturó de seguretat.

El 1994 es van acabar les obres de la plaça del Mil·lenari sense solucionar el problema que s'havia fet ja evident de poder arribar a la zona de passeig. A la plaça de Santa Anna s'hi va fer una renovació general, construint-hi un nou parc i organitzant el trànsit amb una rotonda, semàfors i nova senyalització.

L'1 de desembre de 1994 va començar a Vic el desplegament dels Mossos d'Esquadra, que hauria de substituir en els següents vuit anys els agents del Cos Nacional de Policia i la Guàrdia Civil.

El 28 de maig de 1995 van tenir lloc les eleccions municipals, i Jacint Codina (CiU) va ser escollit alcalde de Vic.

El 1995 es va modificar la Llei d'Ordenació Sanitària de Catalunya permetent que associacions de professionals sanitaris actuessin com a proveïdors del Servei Català de la Salut. Així, el 1996 es va crear a Vic una Àrea Bàsica de Salut gestionada només per metges: l'Equip d'Assistència Primària Vic, que va ser la primera ABS de Catalunya i de l'estat espanyol a gestionar-se d'aquesta manera. A Santa Anna es van començar les obres per construir el centre cívic del barri.

L'abril de 1996 es va inaugurar un nou pont a Vic per creuar el Mèder, ja que s'estava duent a terme un projecte de canalització d'aquest riu. El pont del Blaqueig va enllaçar el carrer de les Flors amb el barri del Remei, ampliant la segona ronda de circumval·lació de la ciutat, l'avinguda dels Països Catalans. Al maig es va aprovar un pla de remodelació urbanística de la Plaça dels Màrtirs. Aquell mateix any també es va inaugurar el centre cívic del barri de Santa Anna. També es parlava de renovar el Museu Episcopal de Vic enderrocant el vell edifici, projecte que va generar molta polèmica entre alguns veïns i entre els propis arquitectes del projecte.

L'abril de 1997 Jacint Codina va inaugurar el renovat Eixample Morató, que es trobava en estat de degradació i havia estat necessari rehabilitar-lo tot i l'oposició d'alguns veïns i comerciants

de la zona. Al novembre es va enderrocar l'edifici del vell Museu Episcopal, conegut com "la Panissa", dins del projecte de renovació de l'espai. També es començava a preparar el projecte de soterrament de la via del tren al seu pas per Vic.

Mentre l'Ajuntament destinava recursos al centre de Vic, el barri de Santa Anna quedava oblidat: encara hi havia carrers sense asfaltar i contínuament es produïen destrosses de l'equipament públic.

L'octubre de 1997 es van organitzar les primeres jornades públiques sota el lema "Els arbres i la Ciutat", que pretenien conscienciar els ciutadans sobre el desenvolupament sostenible i posar els fonaments a una nova política mediambiental.

L'any 1998 es van dur a terme nombroses actuacions per reduir el nombre d'aus que habitaven el parc Balmes de Vic i que hi causaven greus problemes de brutícia impeding-ne l'ús als ciutadans, totes sense resultats.

El maig de 1999 es va firmar un pacte amb el Ministeri de Foment per fer el soterrament de la via del tren a Vic, projecte valorat en uns 5.000 milions de pessetes. El 13 de juny van tenir lloc les eleccions municipals, i l'alcalde escollit va ser de nou Jacint Codina.

L'any 2000 la delegació d'Osona del Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya s'instal·là a la plaça del bisbe Oliba. Aquell mateix any el grup Planeta va adquirir l'emissora privada Ràdio Vic, que va acabar traspasant a Onda Rambla. L'emissora va començar a emetre sis hores diàries d'un programa en castellà presentat per Luis del Olmo, fet que va generar molta oposició perquè es volia que la ràdio emetés únicament en català. Es van organitzar manifestacions i recollides de firmes, i fins hi va haver grups incontrolats que van fer pintades i trencaren vidres de l'edifici de l'emissora. A finals d'any es van iniciar les obres de soterrament de la via del tren.

El 2001 es va començar a idear el projecte de construcció d'un nou edifici pel Museu Episcopal per part dels arquitectes Federico Correa i Alfonso Milà. També es va començar a fer el projecte d'un aparcament al Passeig. Durant l'any 2002 es van fer reformes urbanístiques a diversos punts de la ciutat, que van comportar la tala d'arbres en molts sectors amb l'oposició d'alguns veïns. Al barri de Santa Anna també es van talar els àlbers perquè provocaven al·lèrgies. El 18 de maig es va inaugurar el nou edifici del Museu Episcopal. Al juny es va descobrir que el teatre Atlàntida tenia aluminosi, i el nivell de degradació de l'estructura va obligar a tancar-lo.

Des del mes de febrer de 2003 la línia de trens Barcelona-Vic-Puigcerdà va patir una sèrie d'incidents, entre els quals dos descarrilaments en un sol dia. Es va construir una nova estació

de trens, que no va ser gaire ben rebuda pels ciutadans perquè la seva estructura no permetia aïllar l'interior de les baixes temperatures de l'hivern.

El 25 de maig van tenir lloc les eleccions municipals, i el candidat escollit alcalde va ser altra vegada Jacint Codina. El Partit Popular va perdre l'únic regidor que tenia a l'Ajuntament, Jaume Castañé, i Plataforma per Catalunya, partit xenòfob i racista que fa servir mètodes populistes per guanyar vots, va entrar-hi amb el líder del partit, Josep Anglada.

El 13 de juny el bisbe de la Catedral de Vic Josep Maria Guix va renunciar al seu càrrec, i el seu lloc el va ocupar Romà Casanova.

El Mercat del Ram de l'any 2004 va tenir entrada gratuïta al recinte d'exposicions per primera vegada en setze anys, i es va tornar principalment agrícola i ramader. Al juny es va aprovar el Programa d'Actuació Urbanística Municipal, on quedava projectada la unió de la trama urbana entre Vic i Sentfores. El desembre de l'any 2004, poc abans d'obrir el recinte del Sucre, que havia d'acollir el festival de la Infància "Festivic 2004", s'hi va originar un incendi que es va propagar ràpidament per la zona destruint-ne l'espai.

Aquell any, es va descobrir que al mig de la plaça de la Catedral hi havia les restes d'una de les poques esglésies romàniques de planta rodona existents a Catalunya, la de Santa Maria de la Rodona. Es va produir un llarg debat perquè no se sabia si conservar les restes destapades habilitant l'espai pel pas com es pogués, o si tapar-les de nou. Les restes es van mantenir descobertes durant molt temps a l'espera d'una decisió. A finals d'any la ciutat de Vic comptava amb una població propera als 37.000 habitants.

El 2005 es va acabar la remodelació del Passeig de Vic amb un aparcament subterrani i de la rambla del Carme. El govern municipal va convertir el pàrquing de la Casa Caritat en aparcament de zona blava, acció que va generar una forta oposició dels usuaris habituals i dels comerciants de la zona, que van forçar els responsables municipals a reduir les tarifes i fer abonaments. El desembre de 2005, el sorteig de la Grossa de Nadal va tocar íntegrament a Vic, i va aportar 510 milions d'euros als afortunats. Al barri de Santa Anna es va aprovar un projecte de renovació de la pista de futbol i de l'entorn del parc en general.

L'any 2006 es va fer una renovació del pont del Blanqueig, i també al barri de Santa Anna s'hi va construir una rotonda per organitzar la circulació de vehicles. A la plaça de la Catedral es va resoldre la polèmica de l'església de la Rodona cobrint les restes de nou.

El 2007, les obres al parc de Santa Anna encara no havien acabat, i impedièren l'accés dels ciutadans a l'espai públic de la zona. El 27 de maig van tenir lloc les eleccions municipals, i el

nou alcalde de Vic va ser Josep Maria Vila d'Abadal, de CiU. A finals d'any es va inaugurar un espai cultural, "La Central", a l'antic edifici industrial de la fàbrica Energia Elèctrica del Ter. També es parlava d'un nou teatre per substituir l'Atlàntida. El 20 de desembre es va aprovar la pujada de sous de l'alcalde i dels regidors en un ple extraordinari, amb vots en contra de la CUP i PxC i abstenció d'ICV, fet que va provocar la indignació ciutadana.

El febrer de 2008, es va aprovar a l'Ajuntament l'avanç del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal, que preveia un increment de la població en 55.000 habitants.

El gener de 2009 es va iniciar un concurs promogut per l'Ajuntament de Vic per escollir el nom del nou complex cultural que es construiria a Vic. Al barri del Remei es dugueren a terme unes obres d'urbanització i millora del barri, i també es redecoraren tots els centres cívics de la ciutat.

Aquell any es va decidir que l'entrada a alguns dels recintes del Mercat del Ram s'hauria de pagar, cosa que va causar polèmica entre els vigatans, i la Diputació de Barcelona va premiar amb el guardó *Impuls al mercat no sedentari* el "Mercat dels Sentits" del barri Remei-Estadi de Vic.

A la plaça Antoni Gaudí s'hi va dur a terme una intervenció arqueològica dins del procés d'urbanització inclòs al Pla de barris del centre històric i de la Calla. El Club Patí Vic d'hoquei patins va guanyar la Copa del Rei. A finals d'any, es va aprovar en un ple municipal la dissolució de l'Institut Municipal d'Acció Cultural, organisme que promovia festes i tradicions. Per aquest motiu, la continuïtat de la cantada de caramelles de Pasqua de l'any següent va veure's en perill, i va ser l'alcaldia qui va acabar assumint el cost dels cabrits que es donen cada any a les coral participants a la cantada, quan fins aleshores se n'havia encarregat la regidoria de Cultura.

El març del 2010 es va inaugurar el teatre de l'Orfeó al carrer de Sant Pere després d'haver estat restaurat, i va representar un espai per acollir les activitats del Vicjove. A l'abril es va inaugurar l'Atlàntida, el nou complex cultural que englobà teatre, auditori i escola de música, i que va retornar un teatre a Vic després de vuit anys sense des del tancament de l'antiga Atlàntida. El mateix abril la ciutat de Vic es va agermanar amb el municipi de Torredonjimeno (de la província espanyola de Jaén), amb motiu del gran nombre de persones que havien emigrat d'aquella localitat durant les primeres onades migratòries de l'estat espanyol.

Durant l'any es van inaugurar diversos aparcaments, com el del complex Atlàntida, el del barri del Remei o el de la Rambla. L'any 2010 es va celebrar a Vic el bicentenari del naixement del filòsof Jaume Balmes, i des de la regidoria de Turisme, amb la col·laboració del Bisbat i del Museu de l'Art de la Pell, s'organitzaren un seguit d'exposicions sobre la figura de Balmes.

El 8 d'abril de 2011 la il·lustradora Pilarín Bayés va rebre la medalla d'or de la ciutat de Vic, la màxima condecoració que atorga l'Ajuntament. A principis d'any l'alcalde de Vic Vila d'Abadal va manifestar idees independentistes, contràries a la ideologia del líder del partit Unió Democràtica de Catalunya (UDC), on pertanyia, en una entrevista al diari Ara. També va suggerir que el líder d'UDC, Josep Antoni Duran i Lleida, hauria de deixar el càrrec a algú altre després de portar-hi més de trenta anys. El 22 de maig van tenir lloc les eleccions municipals, i Vila d'Abadal va ser reescollit.

En començar l'any 2011 a la Serra de Sanferm feia tres mesos que s'havia iniciat la construcció d'uns habitatges socials promoguts per la Fundació Privada d'Habitatge Públic vinculada a l'Associació Catalana de Municipis. Molts veïns ja havien comprat el seu pis quan al mes de març les obres es van aturar i ja no es van reprendre mai més. El director de la Fundació responsable era Xavier Solà, i el cas dels pisos de la Serra va ser només un de tants en què Solà va utilitzar el seu càrrec per enriquir-se. L'Associació Catalana de Municipis va pagar factures per un total de 630.000 euros per aquests pisos.

El 29 de març els sindicats van convocar una vaga general a tot el país en defensa dels drets laborals i socials. A Vic destacà el secretari general de la Unió General de Treballadors Cesc Poch pels seus mètodes poc subtils a l'hora de convèncer els treballadors.

Vic participà activament en la creixent manifestació a favor de la independència de Catalunya, amb un alcalde clarament posicionat a favor de la independència, la secció territorial de l'Assemblea Nacional Catalana i la tasca d'Òmnium Cultural, però també amb polítics contraris com ara Ramon Espadaler.

El mes de febrer de 2012 van acabar les obres de rehabilitació del campanar de la Catedral, que havien durat més de mig any i que van tenir un pressupost de 435.000 euros, finançats pel programa Romànic Obert. Es van reforçar i fixar els carreus externs dels murs del cloquer, es van substituir les columnetes dels finestrals romànics, es va sanejar la coberta, les teules, i els elements de forja que sustenten la campana dels quarts i s'hi va instal·lar un parallamps. Tot i les reformes, l'acabat final de l'obra no va satisfer el Grup de Defensa del Patrimoni de Vic i Osona.

La crisi econòmica va obligar el govern a fer retallades fins i tot en Sanitat i els vigatans van poder presenciar com s'allargaven les llistes d'espera de l'hospital.

L'alcalde de Vic, Josep Maria Vila d'Abadal, va intentar disputar el lideratge del partit a Josep Antoni Duran i Lleida, i va presentar una candidatura per fer-li front.

El líder de Plataforma per Catalunya, Josep Anglada va haver de comparèixer al jutjat de Vic perquè el seu fill l'havia denunciat per agressions i, juntament amb el regidor de Plataforma Joan Carles Fuentes, al Jutjat de Manresa per haver repartit un pamflet racista durant la campanya de les eleccions municipals de 2007. Joan Carles Fuentes va ser condemnat però Anglada no per falta de proves.

L'any 2012 Vila d'Abadal, d'ideologia clarament independentista, es va distingir per marcar diferències amb el líder del seu partit polític, Duran i Lleida. L'afer es convertí en una crisi interna que comportà que Vila d'Abadal abandonés el partit juntament amb el que havia estat president d'Unió a Osona, Xavier Farrés, mentre que el també vigatà Ramon Espadaler es mantingué fidel a Duran.

Al setembre el Consistori es decidí a penjar una estelada al balcó de l'Ajuntament desafiant la delegada del govern d'Espanya a Catalunya Maria de los Llanos de Luna, qui havia emprès accions legals contra altres ajuntaments que havien penjat també l'estelada. La decisió de penjar l'estelada comptava amb el recolzament de bona part de la població i era una demanda que ja feia temps que havia arribat a l'Ajuntament, així com una altra més minoritària que no va prosperar i que consistia a posar estelades a totes les rotondes de la ciutat.

Essent temps de crisi, el problema del deute també afectà l'Ajuntament de Vic, però la crisi la patiren sobretot els ciutadans i arreu del país es va veure créixer el moviment d'indignats denunciant l'entesa entre els partits polítics i els banquers. A Vic, un grup d'activistes indignats s'instal·laren durant un temps al carrer Verdaguer.

La crisi que vivia el país era una oportunitat per recuperar valors com l'estalvi i el reciclatge, i l'Ajuntament de Vic s'apuntà a aquesta filosofia amb la idea que, per decorar els carrers per la Festa Major, els veïns confeccionessin les banderoles amb materials diversos.

Pel que fa a la cultura, el Centre d'Arts Escèniques l'Atlàntida va seguir en funcionament, però els preus de les entrades no eren gaire accessibles.

Conclusions

El propòsit d'aquest treball ha estat l'elaboració d'una història de la ciutat de Vic a partir de la informació que es pot extreure de les corrandes de temàtica local cantades per la Xicalla entre els anys 1992 i 2013, que són la totalitat d'anys d'activitat corrandística de la coral.

N'ha resultat un resum d'història de la ciutat de Vic que va de la Pasqua de l'any 1991 a la de l'any 2013 passada pel filtre de la visió xicallaire, presa com a exemple de l'impacte que han tingut els esdeveniments en la societat. Tot això, partint de la premissa que els temes que han causat repercussió en els xicallaires són els que han merescut una corrande o més, i els temes que no apareixen en cap corrande no han merescut tanta atenció, i per tant han causat menys impacte.

La història resultant parla sobretot dels fets més rellevants esdevinguts en el transcurs de cada any, però no són només fets puntuals (per exemple, la inauguració d'un nou equipament cultural) sinó més aviat del procés que ha portat a aquell fet puntual (com les queixes dels veïns per les obres) o bé en jutgen el resultat un cop acabat (com ara que l'edifici trenqui l'estètica del barri).

Quan observem els temes que tracten les corrandes, veiem que la política n'ocupa bona part. Sobretot es fa èmfasi en la figura de l'alcalde i del regidor de Cultura (perquè és l'interlocutor amb qui tracta la coral per temes relacionats amb la seva activitat). Puntualment, apareixen referències als resultats electorals, i més recentment als sous de l'equip de govern. Més sovint, es troben corrandes dedicades a casos de regidors que han tingut problemes amb la justícia o que han realitzat actuacions poc clares (per exemple, els casos dels regidors de Plataforma per Catalunya). També apareixen fets de transcendència de país protagonitzats per personatges de la política municipal.

Moltes corrandes simplement deixen constància dels esdeveniments de l'actualitat de qualsevol temàtica (com ara l'incendi del Sucre, la Copa del Rei d'hoquei patins aconseguida pel Club Patí Vic, l'invent de l'almosta, el premi de la Grossa de Nadal...), però la majoria es fan ressò de llargues polèmiques viscudes a la ciutat o bé expressen greuges, queixes i reclamacions dels ciutadans. Sovint es qüestionen decisions preses per l'autoritat competent (per exemple, canvis en la senyalització dels carrers, la tala d'arbres...).

També apareixen corrandes que reflecteixen fets d'àmbit general que afecten també la ciutat de Vic (la vaga general, el moviment dels indignats, les retallades, la crisi...).

Poques corrandes tracten d'aspectes de la vida quotidiana (com el comportament incívic d'alguns veïns), i encara menys de personatges públics de la ciutat. En aquest últim apartat, trobem dues corrandes dedicades a Pilarín Bayés, que reflecteixen la molt bona relació i la gran disposició a col·laborar amb la coral de la popular il·lustradora, resident al barri de Santa Anna.

Des d'un punt de vista temporal, aquesta història de Vic elaborada a partir de les corrandes, correspon als anys finals del segle XX i als primers del segle XXI. Es podria dir que és una història de Vic que il·lustra el canvi de segle i de mil·lenni. Es tracta d'una història basada en les corrandes publicades aquells anys, i és possible que la coral en cantés d'altres més atrevides i esmolades, però que no s'arribessin a publicar per no ultrapassar massa els límits de la correcció. Lamentablement, els límits temporals no han permès recollir corrandes no publicades a partir de testimonis orals d'excantaires, però és una investigació que no descarto realitzar en un futur.

A més de l'objectiu de realitzar aquesta història de Vic, inicialment també m'havia proposat objectius de caràcter secundari, però no menys importants. Personalment, considerava prioritari dedicar els meus esforços a un tema del meu interès que em resultés engrescador, i així ha estat. L'elaboració del treball ha estat molt interessant, i m'ha portat a cercar informació de nombrosos temes molt diferents, de manera que he fet moltes descobertes en una gran diversitat d'àmbits.

Amb la realització del treball he assolit un altre objectiu que m'havia plantejat en començar aquest treball: aprofundir en el coneixement del gènere popular de la corrandes. Així, he conegut estils de corrandes diferents del cantat per la coral Xicalla, i m'he acostat a la tècnica de composició de les corrandes, a l'ús fet d'aquestes lletres i a la seva rebuda per part de la societat.

El treball m'ha portat a conèixer encara més la coral Xicalla, i he pogut apreciar l'esforç de totes les persones que la van aixecar i l'han continuat mantenint tot i les dificultats. Aquest esforç ha estat sempre acompanyat per la dedicació dels veïns del barri de Santa Anna, que van lluitar i treballar amb il·lusió per fer del barri un lloc millor per a les generacions posteriors.

L'elaboració d'aquest treball m'ha servit per adquirir nous coneixements sobre la ciutat de Vic en general: els espais de la ciutat i la seva història; el funcionament d'aspectes diversos com la

política, l'urbanisme i la mobilitat; i sobre personatges populars.

Finalment, espero que aquest nou bagatge de coneixements em serveixi la propera temporada de caramelles per iniciar-me en la composició de corrandes.

Bibliografia

A finals de segle, p. 167. Vic: El 9 Nou, 1995

ASSOCIACIÓ CULTURAL LA PALANCA. *La palanca*, núm. 265, 2004, p. 31. [en línia].
<<http://www.lapalanca.cat/pdfs/04abril.pdf>>

CAÑELLAS, Miquel S. *Vic, cròniques urbanes: de l'antic raval d'Ausona a la ciutat del nou mil·lenni*. Vic: Josep Costa i Ramisa, 2002

CASTELLANOS, Eva; MARTÍ, Cinta; QUERALT, M. Carme; SALVADÓ, Roc; i VIDAL, Joan Francesc. *La jota cantada improvisada a les terres de l'Ebre*. Revista d'etnologia de Catalunya, núm. 35, 2010, p. 217-220.

CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA. *Cançoners 2009* [en línia].
<<http://docs.cec.cat/public/canconer2009.pdf>>

CID, Josep Sebastià. "Corrandes de l'Ebre (1)", dins *Miscel·lània del Centre d'Estudis Comarcal de la Ribera d'Ebre*, 1987, p. 52-66.

CORAL XICALLA (entitat). *Cançoners 2004-2005, Cançoners 2005-2006, Cançoners 2006-2007, Cançoners 2007-2008, Cançoners 2008-2009, Cançoners 2009-2010, Cançoners 2010-2011, Cançoners 2012-2013*.

CORAL XICALLA (entitat). *Coral Xicalla (1980-2000): 20 anys*. Vic: 2000.

De Rams a Pasqua [CD]. Vic: Diari El 9 Nou, 1996. 67 min.

FIGUEROLA, Jordi i CORAL XICALLA (entitat). *Coral Xicalla corrandes: 15 anys d'història a través de cants satírics (1992-2006)*. Vic: Gràfiques Bassols, 2007.

MACIÀ, Miquel. *Vic: de l'opulència a la crisi*. La Garriga: Nel·la, 2009.

PUJOL, Francesc i AMADES, Joan. *Cançoners populars de Catalunya*. Primer volum: *Diccionari de la dansa, dels entremesos i dels instruments de música i sonadors*, 1936, p. 204.

ROCAFIGUERA, Francesc de. *Nomenclàtor: els noms dels carrers de Vic*. Vic: Ajuntament de Vic, 2012.

SURINYACH, Miquel. *Pla especial de protecció del patrimoni arquitectònic i natural de Vic, sector fora muralles*. Barcelona : Generalitat de Catalunya, Departament de Política Territorial i Obres Públiques, Direcció General d'Urbanisme, 1985.

Vic.cat, revista informativa de l'Ajuntament de Vic, núm. 9, 2010, p. 16-17.

Pàgines web consultades

Pàgines consultades per la història de la coral Xicalla

Arxiu del diari El País:

http://elpais.com/diario/1991/08/19/espana/682552810_850215.html

Blog de grups musicals i cantants de la comarca d'Osona:

<http://bellesgloriesosona.blogspot.com.es/2013/09/escac-i-mat.html>

Blog de l'Associació de Veïns del barri de Santa Anna:

<http://barrisantaanna.blogspot.com>

Blog del programa "La Terrassa", de 9TV:

http://laterrassael9tv.blogspot.com.es/2008_03_01_archive.html

Diari digital Nació Digital:

<http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/26213/llengua/afilada/coral/xicalla>

<http://www.naciodigital.cat/osona/galeria/2294/pagina1/cantada/caramelles/vic>

Diari digital Vilaweb:

<http://www.vilaweb.cat/noticia/679900/20030425/25e-aniversari-caramelles-barri-santa-anna-vic.html>

<http://www.vilaweb.cat/noticia/3190216/20081216/josep-baucells-fina-angles-estrenen-laleixar-cantata-nit-nits.html>

Hemeroteca del diari ABC:

<http://hemeroteca.abc.es/nav/Navigate.exe/hemeroteca/madrid/abc/1985/05/07/038.html>

Hemeroteca del diari La Vanguardia:

<http://hemeroteca.lavanguardia.com/preview/1991/08/20/pagina-17/33481974/pdf.html>

<http://hemeroteca.lavanguardia.com/preview/1985/05/06/pagina-12/32855348/pdf.html>

Pàgina de l'Ajuntament de Vic:

http://www.vic.cat/uploads/Edu_Fitxers/Exposicio_Santa%20Anna.pdf

<http://www.vic.cat/uploads/Banners1/nitsdestiu.pdf>

<http://www.vic.cat/news/el-colb7legi-pare-coll-inaugura-l2019olivera-de-la>

Pàgina de la Federació Catalana d'Entitats Corals:

<http://www.fcec.cat/diversos/info.html>

Pàgina del Secretariat de Corals Infantils de Catalunya:

<http://www.scic.cat/>

Pàgines consultades per la descripció de les corrandes

Articles de l'espai festes.org basat en les festes i tradicions dels Països Catalans:

<http://www.festes.org/articles.php?id=1053>

<http://www.festes.org/articles.php?id=982>

Blog "La glosa a l'escola":

<http://www.blocs.xtec.cat/glosa>

Catàleg del Patrimoni Festiu de Catalunya de la Generalitat:

<http://patrimonifestiu.cultura.gencat.cat/Cicles-festius/Elements-singulars/La-jota>

Document de la Coordinadora d'Associacions per la Llengua Catalana sobre els glosadors dels Països Catalans:

<http://www.cal.cat/Backend/Upload/Nuclis/Document/3Gq7+tJeWuYGQ4Xc0UC9Yg==.pdf>

Pàgina del Centre d'Interpretació de la Jota de les Terres de l'Ebre:

<http://www.lajota.cat/ambits/jotacantada>

Programes de l'emissora de ràdio Fes ta festa sobre el cant improvisat:

http://festafesta.net/?page_id=7187

Programa del Museu Etnològic de Barcelona sobre les cançons de pandero (a Youtube):

http://www.youtube.com/watch?v=bDQdWg9sJ_A

Programa de Televisió de Catalunya sobre els garrotins (a Youtube):

<http://www.youtube.com/watch?v=fp3XJKarmYM>

Programa d'Esplugues Televisió sobre les cançons de pandero (a Youtube):

<http://www.youtube.com/watch?v=98T7t03Kk-E>

Pàgines consultades per l'anàlisi de corrandes

Any 1992

Wordpress "N-152":

<http://nacional152.wordpress.com/2012/09/ La transformaci3n de la C-17>

Pàgina de la Generalitat de Catalunya:

<http://blocs.gencat.cat/blocs/AppPHP/territori/tag/c-17/>

Any 1993

Diari digital El Periódico:

http://archivo.elperiodico.com/ed/19930903/viernes/pag_008.html

Diari digital Nació Digital:

<http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/14733/mor/bisbe/josep/maria/guix>

Pàgina de l'Enciclopèdia Catalana:

<http://www.enciclopedia.cat/enciclop%C3%A8dies/gran-enciclop%C3%A8dia-catalana/EC-GEC-0241879.xml#.Ur4LSfVAR74>

Any 1995

Diari digital El País:

http://elpais.com/diario/1994/12/02/espana/786322815_850215.html

Pàgina del Col·legi Oficial de Metges de Barcelona:

<http://www.comb.cat/cat/actualitat/publicacions/sic/sic92/sic07.htm>

Pàgina de l'Equip d'Assistència Primària de Vic:

<http://www.eapvic.com>

Any 1996

Pàgina de la Diputació de Barcelona:

http://www.diba.cat/documents/153833/160414/comerc-fitxers-IISimposi-ponencies-aparcament_Vic_Ignasi_Puig-ppt.ppt

Pàgina de l'Ajuntament de Vic:

<http://www.vic.cat/AuditoriaAmbiental/activitat653.htm>

Blog sobre Convergència i Unió:

<http://trabajodelciu.blogspot.com.es/2011/11/historia-de-ciu.html>

Any 1997

Diari digital El País:

http://elpais.com/diario/1999/05/06/catalunya/925952848_850215.html

Diari digital Vilaweb:

<http://www.vilaweb.cat/noticia/697051/20030523/darrer-ple-vic-aprovar-rotondes-pont-blanqueig.html>

Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC):

<http://www20.gencat.cat/portal/site/portaldogc/menuitem.c973d2fc58aa0083e4492d92b0c0e1a0/?vgnextoid=485946a6e5dfe210VgnVCM1000000b0c1e0aRCRD&appInstanceName=default&action=fitxa&documentId=130892>

<http://www20.gencat.cat/portal/site/portaldogc/menuitem.c973d2fc58aa0083e4492d92b0c0e1a0/?vgnextoid=485946a6e5dfe210VgnVCM1000000b0c1e0aRCRD&appInstanceName=default&action=fitxa&documentId=126841>

<http://www20.gencat.cat/portal/site/portaldogc/menuitem.c973d2fc58aa0083e4492d92b0c0e1a0/?vgnextoid=485946a6e5dfe210VgnVCM1000000b0c1e0aRCRD&appInstanceName=default&action=fitxa&documentId=126840>

<http://www20.gencat.cat/portal/site/portaldogc/menuitem.c973d2fc58aa0083e4492d92b0c0e1a0/?vgnextoid=485946a6e5dfe210VgnVCM1000000b0c1e0aRCRD&appInstanceName=default&action=fitxa&documentId=130899>

<http://www20.gencat.cat/portal/site/portaldogc/menuitem.c973d2fc58aa0083e4492d92b0c0e1a0/?vgnextoid=485946a6e5dfe210VgnVCM1000000b0c1e0aRCRD&appInstanceName=default&action=fitxa&documentId=130898>

Pàgina de l'Ajuntament de Vic:

http://www.vic.cat/uploads/Edu_Fitxers/Exposicio_Santa%20Anna.pdf

http://www.vic.cat/viure-a-vic/urbanisme/planejament/pla-dordenacio-urbanistica-municipal-poum/documentacio-escrita/catalog-de-bens-protégits/CATALEG-BENS-PROTEGITS_VOLUM%2002_TEXT-REFOS_VIC.pdf

Pàgina de la revista Foc Nou:

<http://www.focnou.cat/laeto/2009/200906/bioguix.pdf>

Pàgina de l'Observatori de projectes i debats territorials de Catalunya de la Societat Catalana d'Ordenació del Territori:

http://territori.scot.cat/cat/notices/ferrocarril_llinia_vic_puigcerda_2003_445.php Pàgina de Revistes Catalanes amb Accés Obert (RACO):

<http://www.raco.cat/index.php/ausa/article/viewFile/16515/16356>

Pàgina d'Iniciativa per Catalunya Verds:

http://www.iniciativa.cat/media/news/27755/Fites_m_s_importants_lluita_pel_soterrament.pdf

Any 1998

Pàgina de l'Ajuntament de Vic:

<http://www.vic.cat/AuditoriaAmbiental/sintesi.htm>

Any 1999

Diari digital El País:

http://elpais.com/diario/1999/05/06/catalunya/925952848_850215.html

Diari digital Vilaweb:

<http://www.vilaweb.cat/noticia/898925/20040927/noticia.html>

Pàgina de l'Ajuntament de Vic:

<http://www.vic.cat/AuditoriaAmbiental/activitat662.htm>

<http://www.vic.cat/AuditoriaAmbiental/activitat663.htm>

Pàgina de Televisió de Catalunya:

http://www.tv3.cat/eleccions99/municipals/m_08298.htm

Any 2000

Diari digital El País:

http://elpais.com/diario/1999/05/06/catalunya/925952848_850215.html

http://elpais.com/diario/2001/04/09/catalunya/986778450_850215.html

Diari digital Vilaweb:

<http://www.vilaweb.cat/noticia/638089/20030128/integracio-linia-tren-vic-sacabara-maig.pdf>

Pàgina del Museu Episcopal de Vic:

http://www.museuepiscopalvic.com/museu_historia.asp?s=12

Pàgina del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya:

<http://www.coac.net/Barcelona/>

<http://web-pre.coac.net/en/el-coac/history>

Any 2001

Diari digital El 9 Nou:

http://www.el9nou.cat/noticies_o_0_/32403/osona_cuina_remunta

Diari digital Vilaweb:

<http://www.vilaweb.cat/noticia/571437/20020927/fiasco-projecte-luis-olmo-forca-grup-planeta-vendre-radio-vic.html>

<http://www.vilaweb.cat/noticia/1154882/20001114/entrat-funcionament-lestacio-provisional-trens.html>

Pàgina del Bisbat de Vic:

http://www.bisbatvic.com/documents/Full08_12_13_Vic.pdf

Pàgina del congrés de gastronomia Fòrum Gastronòmic:

<http://www.forumgastronomic.com/>

Pàgina del Museu Episcopal de Vic:

http://www.museuepiscopalvic.com/museu_historia.asp?s=12

Portal de comunicació La Xarxa:

<http://www.laxarxa.com/noticia/i-protagonistas-i-deixa-d-emetre-s-per-radio-vic>

<http://www.laxarxa.com/noticia/mes-de-42-000-persones-ja-han-visitat-el-nou-museu-episcopal>

Portal de cuina A fuego lento:

<http://www.afuegolento.com/?s=noticiasyopinion&p=detallesNoticia&id=2286>

Portal de cuina Osona Cuina:

<http://www.osonacuina.com/>

Any 2002

Diari digital Osona Comarca:

http://www.osonacomarca.com/index.php/weblog/comments/si_no_es_salven_les_adoberies_ser_noms_per_ignorncia/

Pàgina de la comunitat virtual agroalimentària i del món rural:

http://www.ruralcat.net/web/guest/noticia/-/journal_content/2002/10136/90864/el-nombre-de-visitants-del-mercat-del-ram-de-vic-creix-un-38-per-cent

Pàgina de la Societat Catalana d'Ordenació del Territori:

http://territori.scot.cat/cat/notices/transformaciO_urbana_del_barri_de_les_adoberies_vic_2007_372.php

Any 2003

Diari digital El País:

http://elpais.com/diario/2003/05/01/catalunya/1051751245_850215.html

http://elpais.com/diario/2003/07/23/catalunya/1058922439_850215.html

Diari digital La Vanguardia:

<http://www.lavanguardia.com/vida/20030523/51262775355/un-tren-de-la-linea-barcelona-puigcerda-se-averia-en-manlleu.html>

Diari digital Vilaweb:

<http://www.vilaweb.cat/noticia/790402/20031224/restablert-servei-linia-ferroviaria-barcelona-puigcerda-caiguda-arbre-via.html>

<http://www.vilaweb.cat/noticia/681396/20030423/noticia.html>

<http://www.vilaweb.cat/noticia/521829/20020601/noticia.html>

Estadístiques de la Federació Catalana d'Atletisme:

<http://www.fcatletisme.cat/Historials/catalans-cnatsesp.pdf>

Pàgina de l'Ajuntament de Vic:

http://www.vic.cat/uploads/Edu_Fitxers/Exposicio_Santa%20Anna.pdf

Pàgina del congrés de gastronomia Fòrum Gastronòmic:

<http://www.forumgastronomic.com/?idm=ca&web=po>

Portal de promoció, divulgació i publicitat del patrimoni arquitectònic, festiu i etnològic de Catalunya:

http://www.festacatalunya.cat/articles-mostra-1851-cat-fira_tyrrega_teatre_al_carrer.htm

Portal de comunicació La Xarxa:

<http://www.laxarxa.com/noticia/la-linia-de-tren-barcelona-puigcerda-avariada-de-nou>

Proposta de millora del corredor ferroviari Vic-Ripoll:

<http://upcommons.upc.edu/pfc/bitstream/2099.1/6455/7/06.pdf>

Any 2004

Portal de notícies de TV3 i Catalunya Ràdio 324:

<http://www.324.cat/noticia/62378/osona/El-Mercat-del-Ram-de-Vic-espera-superar-els-35000-visitants>

<http://www.324.cat/noticia/45686/osona/Roma-Casanova-esdeve-avui-bisbe-de-Vic-enmig-de-la-protesta-dalguns-collectius-eclesiastics>

Portal de cultura sobre Catalunya:

http://cultura.catalunya.com/ca/detall.php?id=17_16003_402&menuId=103

Any 2005

Blog de biografies del Tercer Reich

<http://biografiesdeltercerreich.blog.cat/1878/01/01/la-presos-de-spandau-1878-1987/>

Diari digital Vilaweb:

<http://www.vilaweb.cat/noticia/940115/20041230/incendi-crema-recinte-firal-sucre-vic-acollia-festival-infancia-festivic-2004.pdf>

<http://www.vilaweb.cat/noticia/1103900/20000327/dilluns-sadjudicaran-obres-parquing-passeig-vic.html>

<http://www.vilaweb.cat/noticia/1244757/20050415/noticia.html>

Portal de consulta de totes les notes de premsa emeses pels departaments de la Generalitat de Catalunya:

http://premsa.gencat.cat/pres_fsvp/AppJava/notapremsavw/detall.do?id=70748&idioma=0&departament=46&canal=47

Portal de notícies de TV3 i Catalunya Ràdio 324:

<http://www.324.cat/noticia/56800/osona/El-nou-parquing-del-passeig-de-Vic-estara-enllestit-abans-de-lestiu>

<http://www.324.cat/noticia/82162//Un-incendi-destrueix-una-nau-del-recinte-del-Sucre-de-Vic-on-es-fa-el-Festival-de-la-Infancia>

Revista digital El Ter:

<http://www.elter.net/opinio/65/amorosir-el-passeig-de-vic->

Any 2006

Diari digital El Mundo:

<http://www.elmundo.es/elmundo/2005/09/30/espana/1128051192.html>

<http://www.elmundo.es/elmundo/2006/03/30/espana/1143723811.html>

Diari digital Nació Digital:

<http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/21666/angel/andreu/exalcaldable/erc/vic/plega/partit>

Diari digital Vilaweb:

<http://www.vilaweb.cat/noticia/1723218/20060131/noticia.html>

<http://documents.vilaweb.com/vwestatut.pdf>

Hemeroteca del diari digital e-notícies:

<http://hemeroteca.e-noticies.com/edicio-1848/actualitat/dimiteix-lalcaldable-derc-a-vic-pels-mals-resultats-24324.html>

Pàgina del Sindicat de treballador de l'ensenyament:

<http://www.sindicat.net/n.php?n=4867>

Pàgina de la Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona:

http://www.cambrabcn.org/c/document_library/get_file?uuid=299413cb-bf2f-4798-86fa-5da0f94c7567&groupId=1533402

Portal de notícies de TV3 i Catalunya Ràdio 324:

<http://www.324.cat/noticia/106066/altres/El-20085-la-Grossa-mes-grossa-de-la-historia-porta-la-sort-a-Vic>

Portal de consulta de totes les notes de premsa emeses pels departaments de la Generalitat de Catalunya:

http://premsa.gencat.cat/pres_fsvp/AppJava/notapremsavw/detall.do?id=70748&idioma=0&departament=46&canal=47

Portal d'anàlisi crítica del tractament informatiu dels mitjans de comunicació:

<http://www.contrastant.net/ves/EPCestatut.htm>

Any 2007

Diari digital Vilaweb:

<http://www.vilaweb.cat/noticia/3890067/20110523/vic-pugen-ciu-pxc-cup-baixen-psc-erc-icv-apareix.html>

<http://www.vilaweb.cat/noticia/2614268/20071102/noticia.html>

Pàgina de l'Observatori de projectes i debats territorials de Catalunya de la Societat Catalana d'Ordenació del Territori:

http://territori.scot.cat/cat/notices/programa_de_barris_i_Arees_urbanes_d_atenciO_especial_887.php

Revista digital MésOsona:

<http://mesosona.cat/?seccio=noticies&accio=veure&id=1450>

Any 2008

Diari digital El 9 Nou:

http://www.el9nou.cat/noticies_o_0_/12534/undefined

Diari digital El País:

http://ccaa.elpais.com/ccaa/2012/03/06/catalunya/1331068780_194896.html

Diari digital La Vanguardia:

<http://www.lavanguardia.com/vida/20131210/54396035256/fiscal-quiere-que-matas-y-sola-sean-juzgados-por-un-jurado-por-malversacion.html>

Diari digital Nació Digital:

<http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/6254/ple/municipal/vic/creixera/amb/moderacio/sera/ciutat/policentrica>

Diari digital Vilaweb:

<http://www.vilaweb.cat/noticia/2675123/20071221/lajuntament-vic-aprova-pessupost-44411185-euros-2008.html>

<http://www.vilaweb.cat/noticia/2328766/20070325/direccio-nacional-dudc-nomenara-candidat-ciu-lalcaldia-vic.pdf>

<http://www.vilaweb.cat/ep/ultima-hora/pg/7/2316343/20070316/lalcalde-vic-jacint-codina-anuncia-oficialment-opta-reeleccio.html>

Pàgina de l'Ajuntament de Vic:

<http://www.vic.cat/bustia-ciudadana/1759>

Portal de notícies de TV3 i Catalunya Ràdio 324:

<http://www.324.cat/noticia/2204635/politica/Jutjaran-dos-exresponsables-de-IACM-per-apropiar-se-suposadament-dun-milio-deuros-de-lentitat>

<http://www.324.cat/noticia/638447/teatre/Vic-inaugura-un-complex-cultural-que-aplega-teatre-auditori-i-una-escola-de-musica>

<http://www.324.cat/noticia/14090/altres/El-Teatre-Atlantida-de-Vic-te-aluminosi>

Revista digital El Ter:

<http://www.elter.net/noticia/179/les-obres-del-nou-complex-cultural-de-vic-avancen-al-ritme-previst>

<http://www.elter.net/opinio/109/atlantida-sense-cinema>

<http://www.elter.net/noticia/12392/milers-persones-visiten-mercat-del-ram-vic>

Pàgina de la Generalitat de Catalunya:

http://www20.gencat.cat/docs/dmah/Home/Ambits%20dactuacio/Empresa%20i%20avaluacio%20ambiental/Avaluacio%20de%20plans%20i%20dinfraestructures/Banc%20de%20dades%20davaluacio%20ambiental/Historic%20de%20plans%20i%20programes/Documents%20de%20referencia/Barcelona/documents/08044_vic.pdf

Pàgina de Plataforma per Catalunya:

<http://www.pxcatalunya.com/es/noticias/287/07-03-2008-osona-comarca-6-03-2008-pag-8-vic-viu-el-ple-mes-llarg-i-avorrit-de-la-historia.html>

Pàgina de l'Observatori de projectes i debats territorials de Catalunya de la Societat Catalana d'Ordenació del Territori:

http://territori.scot.cat/cat/notices/2010/10/2008_1_rsquo_any_de_la_sequera_2729.php

Pàgina de l'Agència Catalana Alternativa de Notícies:

<http://noticies.sirius.cat/2012/04/xavier-sola-ciu-va-ocultar-lajuntament.html>

Pàgina de l'Agència Catalana de l'Aigua:

<http://aca-web.gencat.cat/aca/sequera/ca/inici.jsp>

Any 2009

Diari digital El Punt Avui:

<http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/24-puntdivers/4-divers/256361--erc-de-vic-fitxa-joan-ballana-exregidor-i-exprimer-secretari-del-psc-de-la-capital-osonenca-.html>

Diari digital Vilaweb:

<http://www.vilaweb.cat/noticia/3450510/20090130/lajuntament-vic-promou-concurs-triar-nom-complex-cultural-ciutat.html>

Diari digital Osona Comarca:

<http://www.osonacomarca.com/index.php/weblog/2009/03/>

Diari digital Nació Digital:

<http://www.naciodigital.cat/osona/?accio=veure&id=12946&seccio=noticies>

<http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/2620/candidatura/ciu/vic/incorpora/al/periodista/sebastian-raurell/al/seu/equip>

<http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/13950/quin/nom/tindra/futur/complex/cultural/vic>

<http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/11723/obres/comarca/recull/imatges>

<http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/14902/finalitzen/excavacions/placa/gaudi/vic>

Pàgina de Joan Ballana, regidor de l'Ajuntament de Vic:

<http://joanballana.cat/>

Pàgina de l'Ajuntament de Vic:

<http://www.vic.cat/uploads/Banners1/viccat3.pdf>

Pàgina del Partit dels Socialistes de Catalunya de Vic:

<http://vic.socialistes.cat/noticia/la-diputacio-premia-el-mercat-dels-sentits-del-remei-i-l-estadi-de-vic>

Revista digital El Ter:

<http://www.elter.net/noticia/3173/function.file-get-contents>

<http://www.elter.net/noticia/4228/sobren-les-inscripcions-als-cursos-dels-centres-civics-vic>

Portal de comunicació La Xarxa:

<http://www.laxarxa.com/noticia/les-obres-del-carrer-del-remei-desenterren-les-restes-de-l-antic-pont-gotic-de-vic>

Intervenció arqueològica a la Plaça Gaudí de Vic a Youtube (imatges de 9TV):

<http://www.youtube.com/watch?v=qPQHmW4fs70>

Any 2010

Diari digital El 9 Nou:

<http://el9tv.xiptv.cat/la-terrasa/capitol/la-terrasa-10>

http://www.el9nou.cat/noticies_o_0/12310/les_corrandes_xicalla_critiquen_l_absencia_l_alcalde_vic_balco

Diari digital Vilaweb:

<http://www.vilaweb.cat/noticia/3651790/20091105/noticia.html>

Pàgina de l'Ajuntament de Vic:

<http://www.vic.cat/news/vic-congela-taxes-i-impostos-per-al-2010>

<http://www.vic.cat/grups/Noticies/detall.php?e=1578>

<http://www.vic.cat/grups/Noticies/detall.php?e=1585>

Portal de notícies de TV3 i Catalunya Ràdio 324:

<http://www.324.cat/noticia/638447/teatre/Vic-inaugura-un-complex-cultural-que-afegeix-teatre-auditori-i-una-escola-de-musica>

Reportatge del programa Salvados sobre Josep Anglada a Youtube:

<http://www.youtube.com/watch?v=gBGNt479Euc>

<http://www.youtube.com/watch?v=vYxcMe3i-z4>

<http://www.youtube.com/watch?v=OGWozzFj4bE>

Any 2011

Blog de la colla castellera dels Sagals d'Osona:

<http://farcintfaixa.blogspot.com.es/2010/04/sagals-dosona-toreredonjimeno-jaen-el.html>

Diari digital Ara:

http://www.ara.cat/especials/eleccions22m/BURGAYA-PSC-VIC-AJUNTAMENT-RENUNCIA_0_487751996.html

Diari digital El 9 Nou:

http://www.el9nou.cat/noticies_o_0/13945/undefined

Diari digital El Periódico:

<http://www.elperiodico.com/es/noticias/politica/psc-consagra-pere-navarro-como-nuevo-lider-1274484>

Diari digital El Punt Avui:

http://www.elpuntavui.cat/canals/politica/eleccions-municipals-2011/resultats-eleccions-municipals-2011/8298-vic/9024-osona/998_509_8-barcelona.html

Diari digital Nació Digital:

<http://www.naciodigital.cat/osona/galeria/1602/aplec/sant/sebastia>

Diari digital Osona Comarca:

<http://www.osonacomarca.com/index.php/weblog/2010/09/>

Diari digital Vilaweb:

<http://www.vilaweb.cat/noticia/3870246/20110407/pilarin-bayes-rebra-divendres-medalla-dor-ciutat-vic.html>

<http://www.vilaweb.cat/noticia/3809264/20101111/anglada-presenta-sin-mordaza-y-sin-velos-sabadell.html>

Pàgina de l'Ajuntament de Vic:

<http://www.vic.cat/news/pilarin-bayes-rep-la-medalla-d2019or-de-la-ciutat-de-vic>

<http://www.vic.cat/news/el-nou-parquing-public-l2019atlantida-entra-en>

<http://www.vic.cat/news/vic-estrena-119-places-d2019aparcament-public-al>

Pàgina de la Generalitat de Catalunya:

<http://www20.gencat.cat/portal/site/governacio/menuitem.63e92cc14170819e8e629e30b0c0e1a0/?vgnnextoid=a6403861af73e210VgnVCM1000008d0c1e0aRCRD>

<http://www20.gencat.cat/portal/site/governacio/menuitem.188cc2c34a4b942f8e629e30b0c0e1>

a0/?vgnextoid=7f5fe4f76bc87110VgnVCM1000000b0c1e0aRCRD&vgnnextchannel=7f5fe4f76bc87110VgnVCM1000000b0c1e0aRCRD&vgnnextfmt=default

Pàgina del Partit dels Socialistes de Catalunya de Vic:

<http://vic.socialistes.cat/noticia/josep-burgaya-sera-el-candidat-per-vic-2>

<http://vic.socialistes.cat/noticia/unanimitat-en-la-reeleccio-de-josep-burgaya-com-a-candidat-del-psc-a-lalcaldia-de-vic-2>

Pàgina del portal català del sector de la cultura Cultura 21:

<http://cultura21.comunicacio21.cat/2010/12/28/xavier-sola-es-perfila-com-a-nou-secretari-general-de-cultura/>

<http://cultura21.comunicacio21.cat/2010/12/29/tresserras-i-mascarell-coincideixen-en-que-a-la-cultura-hi-ha-poc-marge-per-a-la-politica-de-partit/>

Pàgina de Televisió de Catalunya:

<http://www.tv3.cat/actualitat/284640/Pilarin-Bayes-rebra-la-Medalla-dor-de-la-ciutat-de-Vic>

http://www.tv3.cat/eleccions99/municipals/m_08298.htm

Portal de promoció, divulgació i publicitat del patrimoni arquitectònic, festiu i etnològic de Catalunya:

http://www.festacatalunya.cat/articles-mostra-4070-cat-aplec_de_sant_sebastia_a_santa_eulalia_de_riuprimer.htm

Any 2012

Diari digital Ara:

http://www.ara.cat/politica/Vila_d-Abadal-disputara-lideratge-Unio-Du-ran_0_651534957.html

http://www.ara.cat/cultura/Xavier_Sola_0_685131638.html

http://www.ara.cat/politica/ACM-Anticorrupcio-Josep_Maria_Matas-Xavier_Sola_0_872312909.html

Diari digital El 9 Nou:

http://www.el9nou.cat/noticies_o_0_/21066/regidor_pxc_josep_pare_ingressa_preso_per_ca
s

http://www.el9nou.cat/noticies_o_0_/21088/jutjat_penal_manresa_condemna_joan_carles_fuentes_pero

Diari digital El Periódico:

<http://www.elperiodico.cat/ca/noticias/politica/kill-danglada-retira-acusacio-agressio-contra-seu-pare-1237102>

Diari digital Nació Digital:

<http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/30649/carme/bover/escollida/nova/presidenta/unio/vic>

Portal de notícies de TV3 i Catalunya Ràdio 324:

<http://www.324.cat/noticia/1670373/osona/Els-piquets-dUGT-dOsona-tallen-la-C-17-al-seu-pas-per-Malla>

<http://www.324.cat/noticia/2204635/politica/Jutjaran-dos-exresponsables-de-IACM-per-apropriar-se-suposadament-dun-milio-deuros-de-lentitat>

Pàgina del Grup de Defensa del Patrimoni de Vic:

<http://gdpvic.blogspot.com.es>

Any 2013

Diari digital El 9 Nou:

http://www.el9nou.cat/noticies_o_0_/32294/els_veins_serradesentferm_entreguen_els_diners_%E2%80%98subvencio%E2%80%99_pxc

Diari digital Nació Digital:

<http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/39352/joan/ballana/ja/20/dels/avals/necessaris/presentar-se/candidat/vic>

<http://www.naciodigital.cat/noticia/43911/unio/independentista/agafa/cos/organitza/sector>

<http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/34847/ciu/erc/aproven/presupostos/vic/amb/suport/pxc>

Diari digital Vilaweb:

<http://www.vilaweb.cat/noticia/4090149/20130301/proposen-engalanar-ciutat-vic-banderoles-festa-major.html>

<http://www.vilaweb.cat/noticia/3992451/20120307/llanos-luna-atia-guerra-banderes.html>

<http://www.vilaweb.cat/noticia/4129774/20130627/lajuntament-dagramunt-penja-totes-banderes-ue-complir-llei-espanyola.html>

<http://www.vilaweb.cat/noticia/4073006/20130111/lajuntament-gallifa-respon-lestat-posant-minibandera-espanyola.html>

Pàgina de l'Ajuntament de Vic:

<http://www.vic.cat/ajuntament/organs-de-govern/regidors>

Pàgina de la Fundació Relleu:

<http://www.relleu.cat/revista/95-gener-marc-2008/entrevista-a-jacint-codina-i-pujols>

Pàgina de Plataforma per Catalunya:

<http://www.pxcatalunya.com/noticies-municipals/vic/1787/vic-25-02-2013-pxc-engega-una-campanya-d-informacio-als-ciutadans-de-vic.html>

<http://www.pxcatalunya.com/noticies-municipals/vic/1684/vic-17-12-2012-els-pressupostos-de-vic-tiren-endavant-gracies-a-plataforma-per-catalunya-pxc.html>

ANNEXOS

Índex d'annexos

Annex 1: Entrevistes	III
A1.1. Entrevista a Pere Sellarès, exdirector de la coral Xicalla	III
A1.2. Entrevista a Roser Pugès, directora de la coral Xicalla	IX
A1.3. Entrevista a Josep Maria Miró, corrandista de la coral Xicalla	XVII
Annex 2: Partitures	XXIII
A2.1. Cànon “Els xicallaires”	XXIII
Annex 3: Altres documents de suport	XXIV
A3.1. Exemple de programa del concert de Nadal amb el dibuix guanyador del concurs a la portada.....	XXIV
A3.2. Exemples de corrandes d’agraïment als comerços.....	XXV
A3.3. Gràfics anuals de percentatge de corrandes locals respecte del total	XXVII
A3.4. Pamflet de la manifestació del desembre de l’any 1991 en contra de la ubicació de la caserna de la Guàrdia Civil	XXXI
A3.5. Retall de premsa de la cantata <i>Història de Catalunya amb cançons</i>	XXXII
A3.6. Evolució de les obres de l’aparcament de la Plaça Major	XXXIII
A3.7. Retall de premsa sobre el taller de corrandes amb Jaume Arnella	XXXIV

Annex 1: Entrevistes

A1.1. Entrevista a Pere Sellarès, exdirector de la coral Xicalla

L'entrevista va ser realitzada via correu electrònic el desembre de l'any 2013.

1. Quan, com i per què la Xicalla va incorporar les corrandes al seu repertori de Pasqua?

Quan? Les primeres corrandes que jo tinc són les del 1992.

Com? Per iniciativa personal meva per tal de fer un concert caramellaire més llarg i amb un altre al·licient.

Per què? Per riure'ns de la realitat que ens envolta ironitzant i denunciant, amb barrila inclosa, els esdeveniments polítics i socials del moment que vivíem.

2. D'on surt la corranda del "Gira-li i tomba-li"? Per què es va escollir aquesta en concret? Se sap d'alguna altra coral que l'hagi adoptat?

D'on surt? Segurament del Seminari de Vic que és on hi havia més estudi musical de la ciutat. Fou en Joaquim Maideu qui me la va passar amb una lletra feta a posta per ell mateix.

Per què? Doncs potser perquè no s'havia sentit mai i era tota una novetat. Estava ben harmonitzada i amb un text molt correcte per tal que servís d'exemple per a futures lletres corrandaires.

Se sap d'alguna altra coral que l'hagi adoptat? Ara farà una colla d'anys, cinc o sis, que la Guida em va comentar que a Santa Eulàlia de Riuprimer també cantaven aquesta cançó per les corrandes. Cal dir que com que es tracta d'una versió popular, hi ha certes variacions tant en la música com en el ritme.

3. Qui feia les corrandes els primers anys?

Les feia jo mateix amb col·laboració dels membres de la junta del barri que hi aportaven moltes idees. Els de l'equip de direcció i acció, amb en Jordi Sunyer i la seva dona la Dolors Ballana, decidíem quines cantaríem i quines no.

Tota aquesta moguda va anar animant a d'altres a fer-ne de pròpies i amb molt encert les coses van anar canviant de mans. Actualment el mestre corrandaire és en Josep Maria Miró.

4. La temàtica de les corrandes inicials amb la de les actuals és molt diferent?

Desgraciadament i en general s'ha de dir que no.

Podríem cantar la primera del 1992 i encara seria plenament vigent.

Les coses no canvien tan de pressa.

Llegeix i jutja:

CORRANDES 92

*Els estrangers que hi ha a Vic
cal que aprenguin català
i comprar-se una senyera
si és que es volen integrar.
Catalunya , el nostre poble,
té ànsies de llibertat
tots volem la independència
tenir el nostre propi estat.*

5. L'àmbit geogràfic que engloben les corrandes s'ha ampliat?

Es va anar ampliant de mica en mica. Sempre hi havia al·lusions a fets o persones de caire general o de país. Tractàvem tots els tòpics: política, religió, futbol, barri, etc.

6. El recorregut caramellaire era el mateix (dissabtes anar voltant pel centre i entrant a les botigues i diumenge sota el balcó de l'ajuntament)?

Res d'això. Cantàvem al barri, passejant pels carrers. Més tard i per no fatigar els cantaires instauràrem el Concert de caramelles, que el fèiem a la pista de futbol de Santa Anna.

Al cap d'un temps l'Ajuntament s'hi va ficar i ens convidà a anar a Plaça amb el ganxo de recollir uns cabrits. Hi anàrem.

També hi afegírem anar a cantar al final de la missa el dissabte de glòria a la parròquia de Lurdes.

Al cap d'un temps els més grans i els pares cantaires recorrien alguns bars de la ciutat el dissabte al vespre després d'haver cantat a la sortida de missa dels de la Catedral.

També, i per fer més diners encara, anàrem a cantar el dissabte al matí al mercat setmanal.

Era un canvi constant.

7. Cada any la Xicalla celebrava la Cabritada. El cabrit de la festa l'havia donat l'Ajuntament, com actualment?

A final de cada curs la Xicalla muntava una festa per a tots els cantaires. Consistia a anar a un lloc concret i fer un dinar. Ho pagàvem amb els diners que es feien a les caramelles.

Quan varen arribar els cabrits de l'Ajuntament, a la festa li vàrem posar nom: la Cabritada.

Els cabrits eren l'esquer per anar a cantar a Plaça i d'alguna manera apoderar-se de les caramelles que fèiem al barri.

La Xicalla va inaugurar aquesta activitat i se'n va servir intel·ligentment.

8. Per què es va deixar de participar al concurs de caramelles de Sant Julià de Vilatorça?

Va ser una decisió de l'equip que portàvem la Xicalla. Feia mots anys que hi participàvem i quedàvem sempre molt ben posicionats.

Gairebé sempre els primers. És el que passava. Això va començar a dur mal rotllo i nosaltres no estàvem per aquestes coses. El Cant Coral era més important que les Caramelles. Així de clar.

Per altra banda els organitzadors no les tenien totes i les bases del concurs anaven com anaven. Finalment instauraren dos grups: el dels petits i el dels adults. Nosaltres els teníem tots en un sol grup.

Això també va desencadenar la decisió de no anar-hi més.

9. A l'hora de cantar les caramelles, ha canviat d'alguna manera la tradició xicallaire respecte dels seus inicis?

Crec sincerament que no. Perquè les Caramelles eren una part de les activitats que fèiem i no precisament la més important.

És cert que les Caramelles ens aportaven diners suficients per poder anar a Barcelona o a on fos de Catalunya a fer la trobada anual del SCIC (Secretariat de les Corals Infantils de Catalunya), on s'hi aplegaven uns sis mil nens i nenes.

10. Molts cantaires i directors de la Xicalla han acabat tenint certa reputació en el món de la música (com per exemple: Joan Ribé o Jordi Sunyer). Creus que la Xicalla va potenciar-ho, en més o menys nivell?

Totalment i de manera plenament conscient.

La Coral Xicalla ha estat per al barri de Santa Anna i per a la ciutat de Vic un embrió musical per a tots els nens i nenes.

A la celebració del desè aniversari de la fundació de la Coral ja hi havia 35 alumnes a l'Escola de Música que procedien de la Coral.

Aquesta xifra ha anat augmentant al llarg de la vida de la Xicalla.

Al cap del temps tots els de la coral Xicalla estaven “matriculats” a l'Emvic (Escola de Música de Vic) actual.

Els directors de l'última etapa de la coral ja eren excantaires de la mateixa. Ens autoalimentàvem amb tècnica i musicalitat.

Molts directors: Pere Sellarès, Miqui Serrat, Sira Puig, Xevi Solà, Montse Triola, Jordi Roca, Guida Sellarès, Jordi Sunyer, Fina Comas, Roser Pugès, Immaculada Tubau i potser algun altre.

Com a músics sorgits de la Coral:

*Jordi Sunyer, guitarrista i director

*Roser Pugès, pianista i directora

*Jordi Comas, oboïsta

*Guida Sellarès, acordionista i directora

*Quico Pugès, violoncel·lista

Marta Pugès, pianista

*Fina Comas, pianista i directora

Eulàlia Sellarès, clarinetista

*Joan Ribé, pianista

Abel Miró, organista

Jan Mas, fagotista

Joan Paré, pianista

*Pere Freixa, violinista

*Enric Figuerola, trompetista

David Montpeyó, violinista

Marta Montpeyó, flautista (flauta travessera)

etc.

Una llista que no s'acaba.

Els asteriscats s'hi guanyen més o menys la vida, amb l'instrument.

Altres xicallaires també van anar a tocar amb els Grallers.

A1.2. Entrevista a Roser Pugès, directora de la coral Xicalla

L'entrevista va ser realitzada presencialment a casa de la Roser Pugès i al local d'assaig de la coral Xicalla, de les 11h a les 14h del dia 28 de desembre de 2013.

1. Quan i com van ser els primers contactes amb la coral Xicalla?

Els primers contactes van ser gràcies a una veïna cap a l'any 1983. Aquí al barri, com que era molt tranquil i encara ara bastant, tots els nens sortien al carrer a jugar després d'escola i els caps de setmana. Els dissabtes, sortint a jugar, em vaig trobar que no hi havia cap nen, i un dia vaig veure una nena amb qui jugava sempre i la vaig seguir cap a on anava, a la coral. La coral, de fet, era el garatge d'uns veïns on hi havia un centenar de nens, tots els del barri, asseguts on podien, a terra o en un sofà vell pel que tothom es barallava. A partir d'aquell dia, que em va agradar, vaig dir als meus pares que hi volia anar i des de llavors que hi he estat cada any excepte un, que va ser l'any que em va tocar plegar del grup de grans perquè ja tenia disset anys. Ho vaig trobar a faltar molt. Quan vaig tenir els divuit anys, com que havia fet cursos de direcció, en Pere Sellarès em va venir a buscar per si volia dirigir, i evidentment vaig dir que sí.

2. Deu anys de coral assajant sense piano ni cap altre suport musical...

Sí, però de fet t'hi acostumes. El piano és un recurs, però a vegades quan el tens t'hi recolzes massa. Una coral infantil pot cantar sense piano, és clar que en aquell temps érem molts i podíem fer moltes veus. A la meva època més de cent... Quan fèiem fotografies de grup mai no hi cabíem tots.

3. Com ha canviat l'estructura d'un curs xicallaire al llarg dels anys?

Els primers anys no fèiem Cap de Setmana Cantant, sinó que es feien colònies a l'estiu durant les vacances, i duraven tres o quatre dies. Es feien a l'estiu perquè érem molta colla, i al necessitar que ens acompanyessin molts adults era difícil trobar unes dates dins del curs escolar que anessin bé a tothom. De fet, aquests anys, estem parlant de molt als inicis de la coral, el

cur s'acabava a finals de juliol i no amb el curs escolar, perquè hi havia les festes del barri i s'hi anava a cantar. Poc més tard, les colònies es van passar a principi de curs, i és quan se'n va dir Cap de Setmana Cantant.

El que s'ha intentat que hi hagués sempre ha estat l'intercanvi amb altres corals, que potser els últims anys ha fallat una mica per falta de gent o per falta de temps organitzatiu, no perquè no es volgués, ja que és una de les activitats en què la Xicalla creu més.

Les caramelles, evidentment, també s'han mantingut cada any, i és que són la base de la Xicalla, que va començar sent el Grup de Caramellaires de Santa Anna.

El concert de Nadal també s'ha fet cada any, quasi sempre a Lurdes, cap a trenta anys. Es va deixar de fer allà per un malentès amb la parròquia, que els va saber greu que no hi anéssim un any i ja no ens hi van convidar més. També per Nadal des de l'any 88 que es fa un concurs de dibuix entre els cantaires, i el dibuix que s'escollia sortia al programa del concert de Nadal.

Per fer diners per poder pagar activitats com les colònies de l'estiu, la Xicalla venia loteria de Nadal de les entitats del barri, loteria per Pasqua en què es rifaven els cabrits i la mona de Pasqua (que la regalaven cada any els pastissers de l'Estadi, que tenien fills a la coral). Abans, però, un altre dels actes que feia la Xicalla per guanyar diners per Pasqua era el "Rata show". Es tenia com una mena de petita plaça de toros amb tot de porxos i un número a sobre de cada obertura. Llavors, es venien números a la gent i es posava un conill d'índies al centre de la placeta. Tothom cridava perquè el conill entrés a l'obertura que duia el número del seu tiquet, i a qui li tocava se li donava una panera, botifarra o altres coses de menjar.

Una altra característica de la coral que trobo important és el cançoner. Va sorgir a finals dels anys vuitanta i es va donar a cada nen i nena a final de curs. Abans, el que es feia a les colònies de final de curs era donar un obsequi a cada cantaire, que moltes vegades havia estat de la torneria de Torelló: un ninot de fusta, una maquineta, uns llapis... amb "Coral Xicalla" estampat. Però llavors va sorgir la idea del cançoner, i des de llavors que s'ha fet i cada vegada és més gruixut i més ben presentat.

La Cabritada, també, que va anar evolucionant. En un principi, es feia durant un dia en un lloc a l'aire lliure on es dinava i es feia festa i concert. A partir de potser el quinzè aniversari, es va començar a fer en forma d'acampada en tendes, però al cap d'uns anys es va haver de deixar de fer i tornar al format inicial perquè era molt difícil trobar llocs on deixessin acampar. Fins i tot trobar llocs on ens donin permís per fer el dinar la Cabritada és difícil.

Una altra cosa que s'ha fet sempre és participar en les activitats del SCIC: el Juguem Cantant dels petits i els tipus de trobades que hi hagués de mitjans i grans.

4. Hi ha hagut diversos tipus de trobades del SCIC?

Sí, el SCIC també ha anat canviant. Antigament, es feia la trobada comarcal, que era com el Juguem Cantant. Les corals es preparaven un repertori i s'ajuntaven per cantar-ho junts. Després, trobades generals que es van anar a fent cada cinc anys. A les generals s'ajunten totes les corals federades per fer un gran concert. Últimament s'han fet a Barcelona, però inicialment també a altres localitats. La primera es va fer a Manresa, per exemple. També a Vic, però a les primeres la Xicalla no hi va participar perquè encara no existia. La primera on va anar la coral va ser la de la cantata *El bruel de l'estany*, que es va fer al Palau d'Esports de Barcelona. Llavors també van sorgir les trobades taller, que és una variant de les trobades comarcals on es conviden diferents directors i hi ha un repertori per nivells i tipologia, i cada cor tria el que vol preparar durant el curs, i a la trobada ho podrà treballar amb directors convidats, que ensenyen i proposen noves maneres d'enfocar la peça. Com a cantaire, el que era més divertit trobava, després de treballar el repertori al matí, eren els tallers sorpresa que preparaven els directors, i cadascú es podia apuntar al que li fes més gràcia. Podies trobar tallers d'audició, de tocar instruments, de coreografies... També es van organitzar trobades d'intercanvi, que servien per relacionar cantaires de diverses corals. Més tard també es van introduir els caps de setmana cantant, que nosaltres ja els havíem inventat feia temps, i consistien en anar en una casa de colònies amb més d'una altra coral. El problema era que els cantaires d'unes corals no es relacionaven gaire amb els d'altres perquè ja tenien amb ells tota la seva colla. És per això que la Xicalla continua apostant per l'intercanvi tradicional, en què cada cantaire va a casa d'un altre i s'acaben forjant llaços molt importants. Un altre tipus de trobada va ser la del "Pont de cançons", que es va fer a partir de la creació de l'Auditori de Barcelona. El SCIC volia un lloc de qualitat on fer cantar els nens, tant per l'acústica com per la predisposició del públic a anar a escoltar el concert i també dels propis cantaires, així que es va fer un conveni amb l'Auditori per poder-hi anar a cantar. També es va anar ampliant, fent concerts a l'auditori Atlàntida, a l'auditori de Girona, al de Lleida... L'any passat va sorgir una nova trobada, que va consistir en cantar les mateixes peces en diferents llocs emblemàtics de Catalunya, i nosaltres vam anar a Sant Pere de Casserres.

5. Com ha canviat l'uniforme xicallaire? I els logotips?

Inicialment, l'Associació de Veïns de Santa Anna va fer logotips amb una mateix model per totes les entitats del barri. Eren com una mena d'escut amb la senyera, i segons a què es dedicava cada una hi havia un dibuix representatiu. La Xicalla una clau de sol, el grup de petanca unes boles, els geganters el cap del Nicolau i de la Maria (els gegants de Santa Anna), que encara es fa servir.

Abans que comencés jo, i suposo que a partir de l'any vuitanta, les nenes anaven amb faldilla prisada escocesa, un jersei blau marí amb coll de pic, un jersei de coll alt de color cru i mitges també de color cru. Els nens duïen el mateix però amb pantalons. L'any que vaig començar jo ja havia canviat, i el jersei en comptes de ser blau marí era blau cel (horrorós, era molt més maco el blau marí). Això a l'hivern, però a l'estiu anàvem amb una samarreta blanca.

Després, pel desè aniversari, com que en David Sunyer havia començat a fer disseny, ens va fer un logotip d'una semifusa per simular les quatre barres de la senyera, i també es va aprofitar per canviar el vestuari. Es van fer samarretes blanques de màniga curta amb el logo i dessuadores de tres colors: verd turquesa, lila i gris. Anys més tard, es va fer un únic model de color gris.

Pel 25è aniversari es va haver de canviar el logotip perquè no anava bé per digitalitzar-lo i poder-lo estampar, i se'n va fer un a partir de la idea del que hi havia. Llavors també es van fer samarretes de màniga llarga negres i samarretes de màniga curta de tres colors per dividir els grups: verdes pels petits, grogues pels mitjans i taronges pels grans. Després vam veure que es podia comparar amb les fruites, que comencen verdes i van madurant tot canviant el color i arribant a taronges, però la tria de colors de les samarretes no es va pas fer pensant en això, la idea va sorgir després.

6. I el cor Inquiet?

Va ser un cor que va sorgir a partir del vintè aniversari de la coral, quan es van reunir excantaires per cantar. A molta gent li va agradar l'experiència, i van proposar de tornar-se a reunir per cantar, i ho vam muntar.

El problema és que a Vic no hi havia cap cor jove. Hi havia tres corals infantils, i d'adults només el cor de l'Orfeó i el cor Canigó, que tenien els dos un estil molt propi i requerien certs

coneixements musicals pels cantaires, i potser no era el lloc on la gent més jove preferiria anar a cantar.

Així que es va engegar el cor que volia tenir un perfil diferent del de les altres corals. Només van venir dos nois i la resta eren tots noies, i com que era difícil trobar repertori a tres veus i a més de veus masculines n'hi havia molt poques, es va decidir que d'entrada es faria només un cor femení.

Vam cantar gairebé cinc anys, el vaig dirigir jo, però llavors el cor es va dissoldre perquè, tot i haver-hi ganes, molts dels cantaires feien nous plans de vida i els era impossible anar als assajos. Va estar bé, i va ser un projecte maco que esperem que es pogués tornar a engegar.

7. Les corrandes, qui les fa?

És un projecte on es convida sempre tothom qui vol de la coral, però sempre hi ha els grans mestres corrandaires, els que s'ho *curren*, vaja, que tenen do de lletra. En Jordi Sunyer i Ballana sempre n'ha fet moltes, i encara continua col·laborant, i el gran per excel·lència, d'ara els últims anys perquè els primers no hi era, en Josep Maria Miró. Aquests últims anys també en fa bastantes el meu home, en Damià Amblàs, també en David Montpeyó i l'Abel Miró, i altra gent també en fem alguna, però els que en fan més són en Jordi i en Josep Maria.

El que també va molt bé és que la gent proposi temes, perquè a vegades no se t'acudeixen. En Miró, per exemple, sempre et demana "corrandes, però de què?". Ell les fa, però a vegades li falten temes.

No diem mai "les corrandes de...", sinó que són les corrandes de la Xicalla, i que per tant ja s'entén que són fetes per la gent de la coral.

A vegades algun nen n'ha fet alguna, és molt puntual, sobretot aquell any que vam fer un taller de corrandes amb en Jaume Arnella, que es va fer precisament per motivar el nens perquè n'aprenguessin a fer. La intenció és que això no es mori, i que la gent s'engresqui i aprengui a fer-les per conservar la tradició, perquè si et confies en una sola persona, el dia que se'n vagi es perd tot.

8. El recorregut dels dissabtes d'anar a cantar corrandes al forn, al rellotger, al llibreter, a la carnisseria... com va començar?

Això va començar sobretot per contactes de directors i de cantaires. La idea era poder anar a llocs que ens donessin una mica de menjar, perquè ens hi passem moltes hores i la gent i sobretot els nens necessiten agafar forces. També algun any cantant a Plaça algú ens va demanar de cara a l'any següent si hi podríem anar a cantar, com quan es cantava al Merma vora la parada del llibreter Costa, que es deuria oferir a portar-nos aigua, moscatell, pets de monja i carquinyolis, i fins avui encara.

9. Alguna anècdota notable sobre les corrandes?

Sí, hi va haver durant molts anys un regidor del PP, en Jaume Castañé, que sempre ens feia corrandes sobre ell i ens les donava perquè les cantéssim nosaltres.

Durant molts temps un dels temes municipals ha estat el senyor Anglada, que et donaria tema per fer-ne moltes i ja se n'han fet moltíssimes perquè realment t'ho posa fàcil, però molts anys hem optat per no fer-ne cap perquè ell encara gaudeix del protagonisme que li puguem donar, i creiem que el que més mal li fa és la ignorància.

Una altra anècdota és que havíem anat a cantar corrandes a l'obrador a en Jacint Codina perquè estava treballant al forn.

Hi ha hagut anys que la Pasqua ha caigut en 23 d'abril, i per exemple una vegada vam anar a cantar a La Tralla, que firmaven llibres i hi havia en Jordi Sánchez i en Joel Joan.

També les cantades als bars, que es feien al vespre i hi havia un ambient molt bo. Molt merder, la gent cridant i no se sentia res, però era molt divertit. Ara, però, aquesta actitud d'alegria s'ha perdut, i si vas als bars a cantar més aviat sembla que molestis.

Un any vam cantar a la sagristia de la Catedral de Vic, un lloc on no hi entra quasi mai ningú, i nosaltres ens vam posar a cantar allà potser mig profanant el lloc. Va ser una cosa molt curiosa. Allà, és clar, vam haver de censurar algunes corrandes.

Un altre fet és el de l'acordió, ja que els primers anys les caramelles i les corrandes no tenien acompanyament musical. El vam introduir perquè la Guida Sellarès va aprendre a tocar-lo, i com que ens hi vam acostumar després vam llogar en Marc del Pino i més tard en Pol Aumedes.

10. Ha estat la Xicalla un potenciador de l'activitat musical de molts dels cantaires que hi ha passat?

Totalment. Hi ha molts cantaires que han passat per la coral que són músics, ara, i molta gent que si no hi hagués passat la música no seria un punt important en la seva vida. Penso que en molts dels que hem passat per la Xicalla hi ha deixat una empremta, com a persones i musicalment també. La importància del cantar i el valorar el cantar dins de la seva vida és una part important de l'expressió.

Molta gent que ha passat per l'escola de música, potser si no haguessin passat abans per la coral ni s'ho haguessin plantejat, perquè a casa seva no hi havia hagut tradició musical. Jo, per exemple, vaig començar a la coral així com t'he dit anecdòticament. Sí que feia música a l'escola, i va ser la mestra de música que va dir als meus pares que tenia qualitats musicals i que em portessin a l'escola de música. Sinó, no hi hauria pas anat, ni tampoc els meus germans, i ara el meu germà és músic i la meva germana ha fet tota una carrera musical, i jo faig de mestra de música. Tots tres estem molt relacionats amb la música d'una manera o altra, i si no haguéssim passat per la coral estic segura que cap dels tres hagués acabat així. A casa meva els agradava molt, però potser no ho haurien potenciat. En Jordi Sunyer va fer música, però també havia cantat a la coral, i ara és periodista i tot el seu entorn de treball és musical. En Dani Rifà, que canta amb els Tremendamente igual. Era dels que cantava pitjor, amb una veu que sempre estava afònic, però té aquesta veu peculiar i mira-te'l ara.

D'entre tots els nens que han passat per la Xicalla, potser n'és un tant per cent no molt gran, però Déu n'hi do! La coral ho ha potenciat molt.

11. Què fa falta per la continuïtat de la coral?

Des del 25è aniversari que la cosa va començar a minvar, tant de directors com de cantaires. El que faria falta a la coral seria un equip de gent que sigui prou cohesionat i amb ganes de tirar-ho endavant. Hi ha feina, i la realitat social ja demostra que el dia a dia de les famílies és molt dur, i si t'has de posar tu sol davant d'una entitat és impossible mantenir-ho bé.

La sort és que l'any passat que ho vam tornar a engegar hi va haver una bona entrada de cantaires petits, que estaven molt animats, i per això sabia greu no començar aquest curs, però

sent una sola persona tampoc s'hauria fet bé com voldria, la feina. I això ho noten els nens, i no vindrien amb tantes ganes.

Sap molt greu parar la coral. Espero que per caramelles, que en farem, s'engresquin alguns pares i la cosa pugui tirar endavant de cara al curs vinent.

12. Voldries afegir alguna altra cosa?

Aquí hi ha hagut un munt de gent anònima que potser no sortirà al treball, però que han fet moltíssima feina per la coral i sort n'hi ha hagut.

També estaria bé que es reflectís el tarannà de la coral, que dins de ser una coral, no és una coral qualsevol. Qui l'arriba a tastar i a conèixer bé, jo crec que hi ha una cosa que no se sap explicar, que és una cosa que es viu. Sí que es canta, sí que es fan concerts, però no és només això. Aprens a ser persona, a relacionar-te, uns valors que hi són intrínsecs i que es passen com de generació en generació perquè tens uns models dels que pots aprendre. I la coral ha estat model d'un seguit de maneres de fer dins del món musical, però d'estima a la natura, d'estima al país, de col·laborar amb els altres, de ser emprenedor... Jo ho he dit sempre i potser sona molt bucòlic i utòpic, però estic segura que si no hagués estat a la coral jo seria d'una altra manera. I cap altra activitat de les moltes que he fet m'ha influït tant com la coral, n'estic convençuda, i si encara hi sóc i em sap greu que no es pugui continuar, que gairebé ploraries pel tema, és perquè hi creus, en això, i penses que val la pena que altra gent també hi pugui creure. La Xicalla és una família, i el que s'hi ha creat... s'ha de poder viure. Esperem que perduri.

A1.3. Entrevista a Josep Maria Miró, corrandista de la coral Xicalla

L'entrevista va ser realitzada via correu electrònic el desembre de l'any 2013. Com es pot apreciar a les respostes, el Josep Maria té una gran facilitat per compondre corrandes sobre qualsevol tema.

1. Quan, com i per què va començar la relació amb la coral Xicalla?

Regirant papers per casa,
de Xicalla he vist que tinc
les cançons i les corrandes
des de l'any noranta-cinc.
I és que aquell any començava
el nostre fillet, l'Abel
que amb la seva veu de "pitu"
semblava un àngel del cel.

2. Quan, com i per què vas començar a fer corrandes?

Vaig cantar jo la primera
per Pasqua, el noranta-set
i em ficava amb l'alcalde
deixant-lo arregladet.
La raó dir no podria,
però tampoc podia saber,
que fent i cantant corrandes,
es passa la mar de bé.

3. Quin és el procés de creació de les corrandes?

Per a fer una corrande,
Núria, no has pas de patir
full, llapis, vocabulari
i tenir clar què vols dir.
Primera i tercera planes,
segona i quarta, rimar.
Si respectes eixes regles
corrandes podràs cantar.

4. Quines temàtiques es tracten?

De temes per fer corrandes
en pots trobar a milers.
Imagina alguna cosa
i tomba-la del revés.
Polítics, i altres besties
tot és bo per fer rimar.
Fins i tot de qüestionaris
també algun beneit en fa.

5. La Xicalla ha organitzat alguns tallers de creació de corrandes. Com funcionen? És fàcil ensenyar a fer-ne o s'ha de tenir simplement talent?

Abans d'alguna manera
d'això ja n'havia parlat
i és cert que a la Xicalla
els tallers han funcionat.
Va venir en Jaume Arnella
un del últims romancers
per donar-nos quatre idees
de com les corrandes fer.

6. Qui més fa les corrandes de la Xicalla?

Xicalla fa les corrandes
és igual qui les ha fet.
Petits, grans, homes i dones,
tothom algun tema ha tret.
Les corrandes són del poble
no interessa pas l'autor.
Fetes amb més o menys traça
per Pasqua les canta el Cor.

7. Recordes la primera corranda que vas fer?

La Marieta està empipada
ja no va a la Font del Gat.
L'ull viu ara el té ben borni
i del soldat s'ha divorciat.
I és que les fonts de la Plana
semblen aigües d'un bassal.
Enlloc d'anar-hi amb un canti
hem d'anar amb un orinal.

8. N'hi ha alguna que li tinguis una estima especial?

Varen dir els de Convergència:
jo tinc Mas, però no tinc més.
i els de Unió varen respondre:
A mi en Mas no em fa el pes.
En Duran amb la ma dura,
madura el que duraran
però duri el que duri,
duraran sense en Duran.

Ai Jahvé que ja ve l'AVE
que bé va si tot va bé
a la fi la via ha fet via
i a Vic ni va ni ve.
Però el que la gent no sabia
que a Vic l'AVE trobarem
quan resem l'Ave Maria
o ens fotem l'avecrem.

9. Alguna o algunes que tinguessin molt d'èxit?

El cabrit del senyor alcalde.
Ui, que en sou de malpensats!
Volem dir el que porta banyes
i els solters no en porten pas.
Demanem a l'alcaldia
que quan baixin el cistell,
ja que som molt bona colla,
ens hi posin un vedell.

Voldria trencar una llança
per Juan Carlos, un Rei ferm.
Tant es tira una alemanya,
com li tira a un paquiderm.
Però pel rei de les quimeres,
hagués estat gesta gran,
fotre un tir a l'alemanya
i follar-se un elefant.

10. De corrandes en fas només per la Xicalla? I el tipus de corrandes que fas són només les del "Gira-li el barret i tomba-li"?

A part de Coral Xicalla,
altres corrandes he fet,
per amics, aniversaris
i altres esdeveniments.
Hi ha corrandes, també gloses,
romanços i garrotins.
De tot pot sortir a una taula,
plena de menjar i bons vins.

11. Ja hi ha alguna corranda per la "Pasqua 2014"? Alguns temes que segur que sortiran?

Per aquest 2014
aviat hem de començar
a escriure les corrandes
que de temes, prou n'hi ha!
Atur, crisi i consulta,
Europa i la recessió.
Els temes mai no s'acaben
a la vinya del Senyor.

Quan l'aturat trobi feina
i comenci a treballar,
serà el moment que la crisi
es comenci a superar.
Ho va dir el Rei d'Espanya,
per Nadal, ho va dir ell.
Si el maluc no li va a l'hora
tampoc li va bé el cervell.

12. Creus que a partir de les corrandes es pot refer la història local? O que d'alguna manera les corrandes reflecteixen la visió de les persones normals i corrents de la història, més que el que puguin explicar els llibres d'història?

Les corrandes són vivències
de moments força concrets
que passats per la ironia
queden un xic estrafets.
Però és una bona idea
les corrandes repassar
i potser una altra història,
els llibres reflectiran.

13. Alguna anècdota notable sobre les corrandes?

Quan es canten les corrandes

davant les autoritats

les reben amb uns somriures

sovint força encartonats.

Després, de molt bona gana,

ens baixen uns quants cabrits

i segur que per dins pensen:

Foteu el camp, malparits!!!

Annex 2: Partitures

A2.1. Cànon "Els xicallaires"

The musical score is written in 2/4 time and consists of two systems. The first system contains measures 1 through 8, and the second system contains measures 9 through 16. The key signature has one flat (B-flat), and the time signature is 2/4. The lyrics are in Catalan and are placed below the notes.

System 1:

① F Dm Gm7 C7 ② F Dm Gm7 G7

Els xi - ca - llai - res som tots molt bons a - mics can - tar ens a - gra - da dels grans fins als més xics

System 2:

9 ③ F Dm Gm7 C7 F Dm Gm7 C7

Ep! Doncs no ba - a - dis i vi - ne a can - tar Bum di - dai - di bum di - dai - di bum di - dai - di bum di - dai - di

Títol original: *I like the flowers*

Annex 3: Altres documents de suport

A3.1. Exemple de programa del concert de Nadal amb el dibuix guanyador del concurs a la portada

Concert de Nadal

Diumenge dia 18 de desembre de 2005
A les 5 de la tarda a l'església de Lurdes de Vic

«Poema de Nadal» amb
La Palangana
del barri de la Serra de Sanferm de Vic

Cor Inquiet
del barri de Santa Anna de Vic

Coral Xicalla

del barri de Santa Anna de Vic

A3.2. Exemples de corrandes d'agraïment als comerços

LLIBRETER COSTA

Fixeu-vos en eixa taula
ben plena de llibres vells
a saber quines històries
s'han teixit al voltant d'ells.
Hi ha un fet característic
que tots han canviat de mans
però el vi bo i els pets de monja
ningú els ha tocat abans. (2012)

Avui dia de Sant Jordi
és un goig venir a cantar
davant de tots aquests llibres
que avui heu de comprar.
Feu-ho ràpid, passeu via,
i deixeu net el taulell
que en Costa ha de posar-hi
pets de monja i moscatell. (2011)

JOIER COSTA

Senyor Costa i companyia
perdoneu la intromissió
però com els Huns i l'Atila
procedim a la invasió.
Els d'Espanya amb Catalunya
ja podrien fer com nos:
desitjar la Bona Pasqua
i tot seguit tocar el dos. (2012)

Cantar una caramella
Xicalla sempre tornem
i avui dia de Sant Jordi
Bona Pasqua us desitgem.
Si bé aquí passes les hores
per tu, Enric, no passa el temps
pensa que no ens queda gaire
per a ser independents. (2011)

FORN SOLER

Ja sabem, estimat públic
que no és lloc d'estar aturat
però com fa el PP amb les lleis
pel forro ens ho hem passat.
No volem pas que s'empipin
tot ho fem a fi de bé
i de pas prenem la coca
que ens han cuit els d'en Soler. (2012)

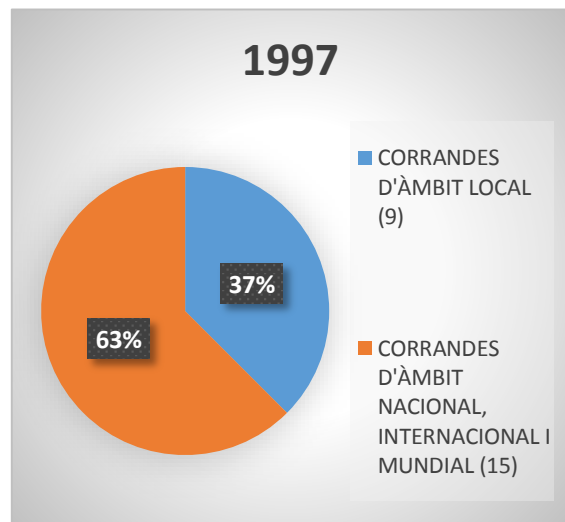
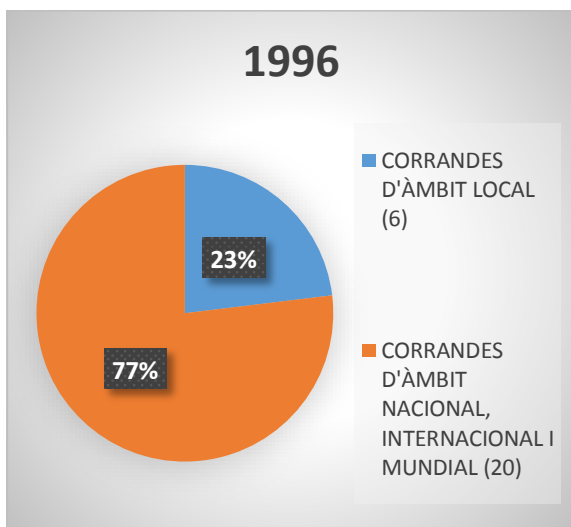
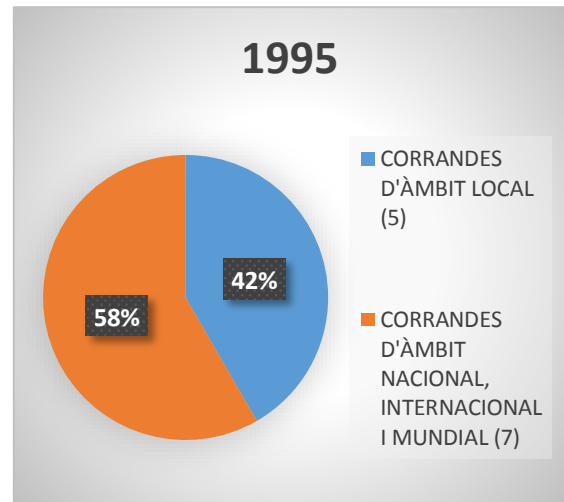
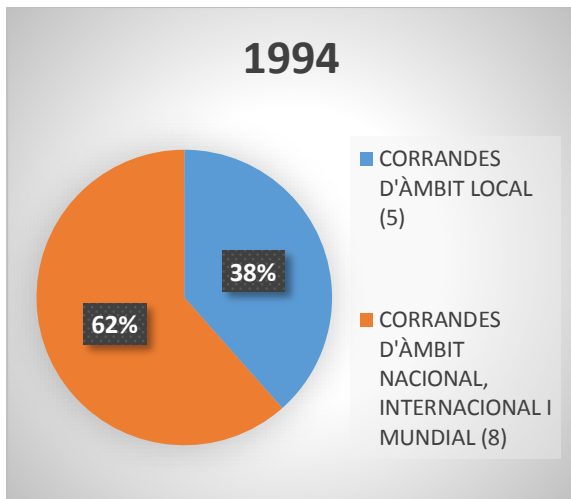
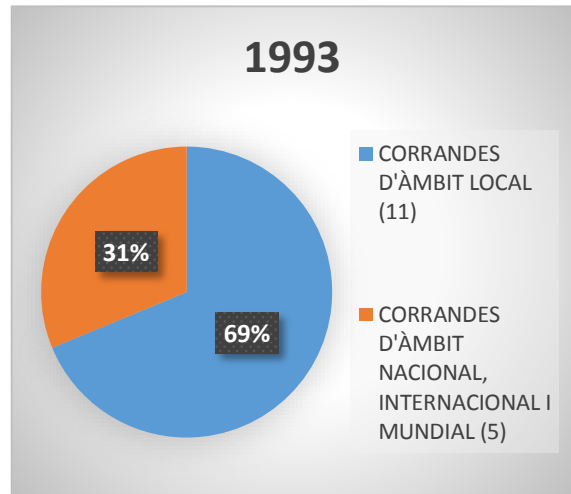
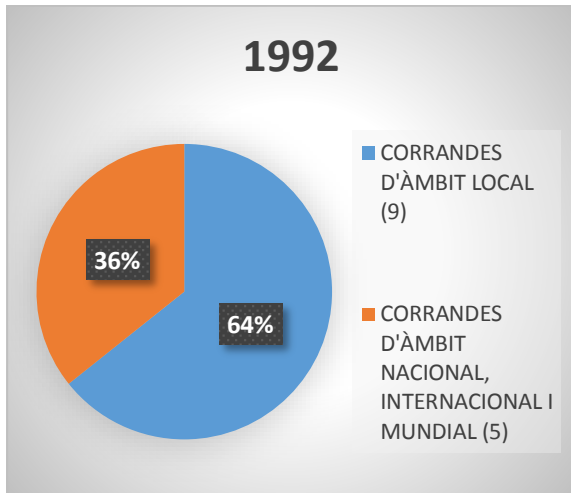
Amb la força de Sant Jordi
i del seu cavall galant
ens hem fet lloc a Plaça
per acabar aquí cantant.
No som pas dins la botiga
ni tampoc demanem torn
però d'en Soler volem coca
sortideta just del forn. (2011)

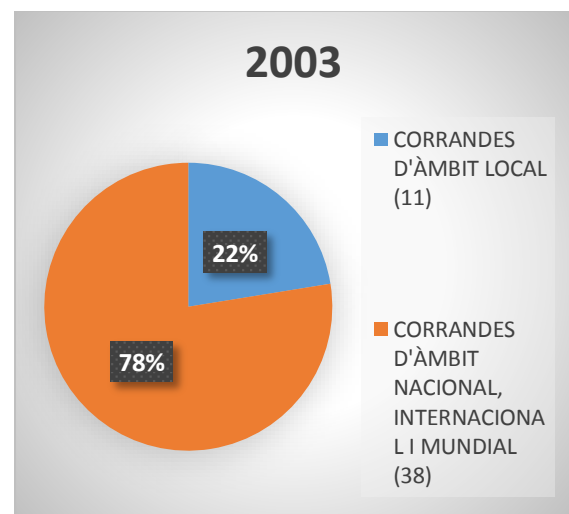
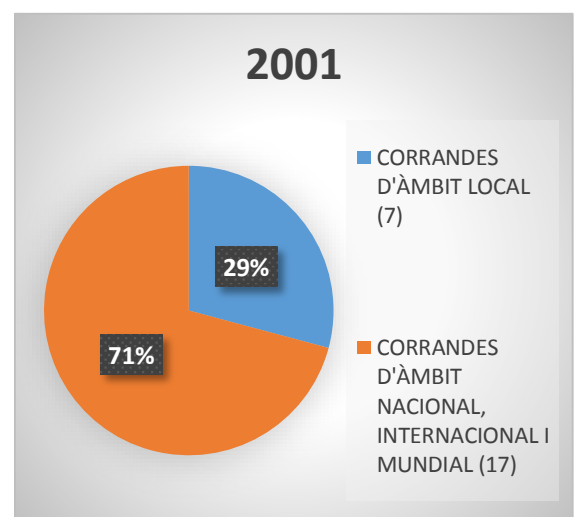
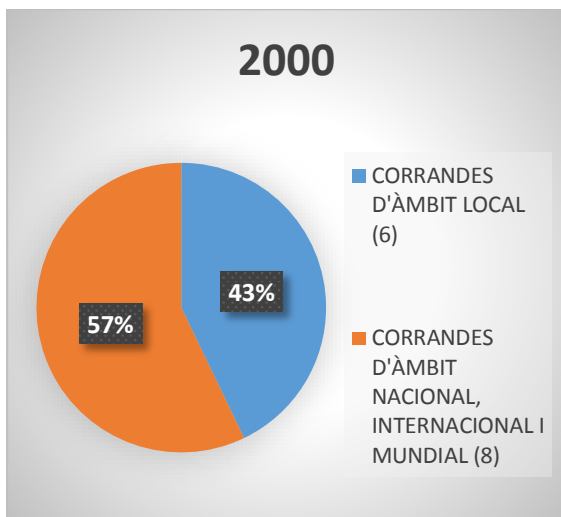
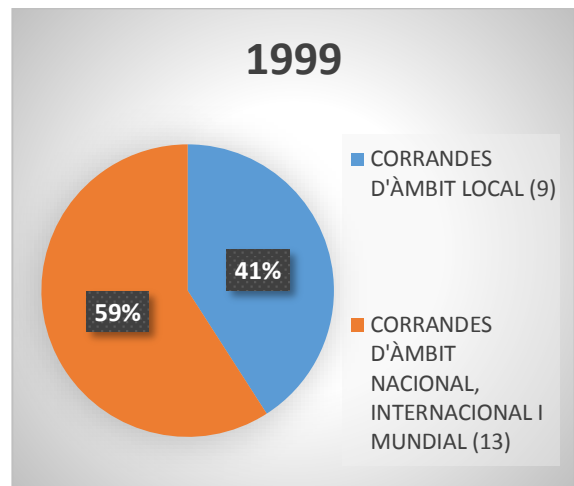
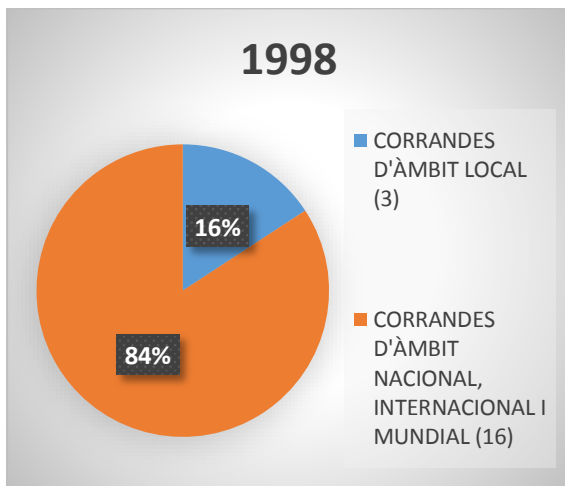
CAN SOLÀ

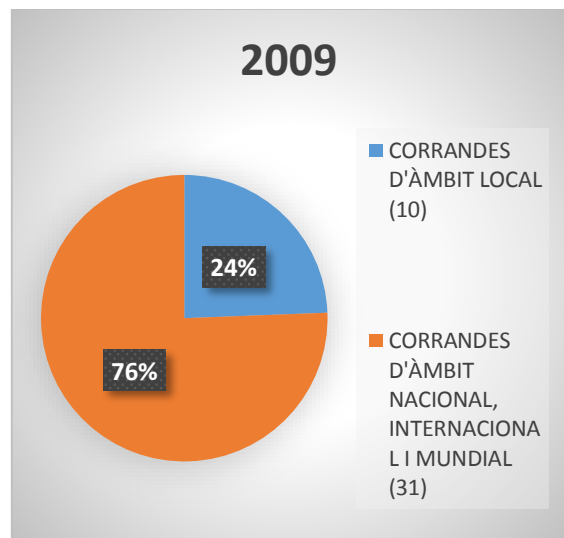
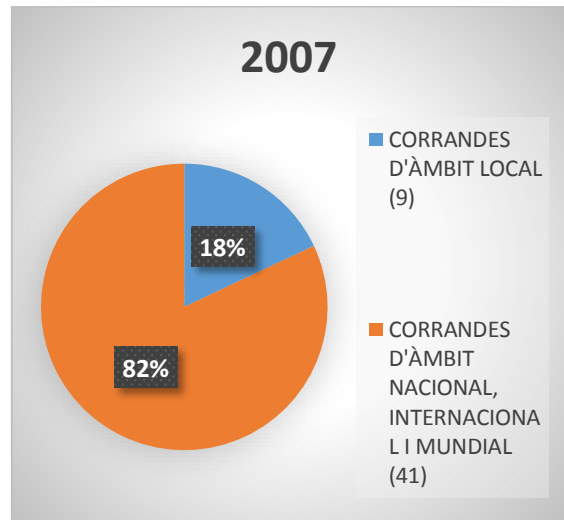
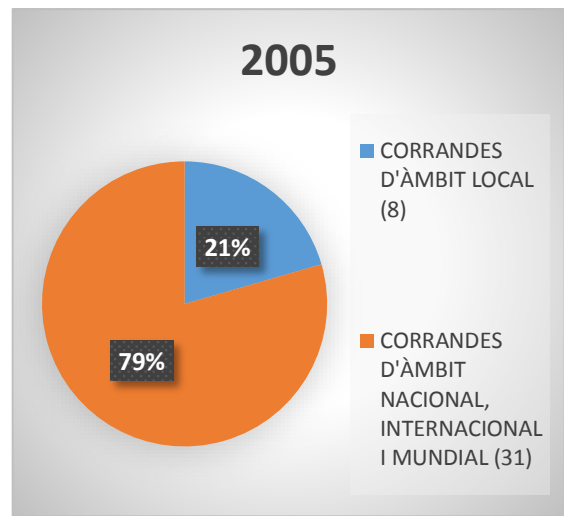
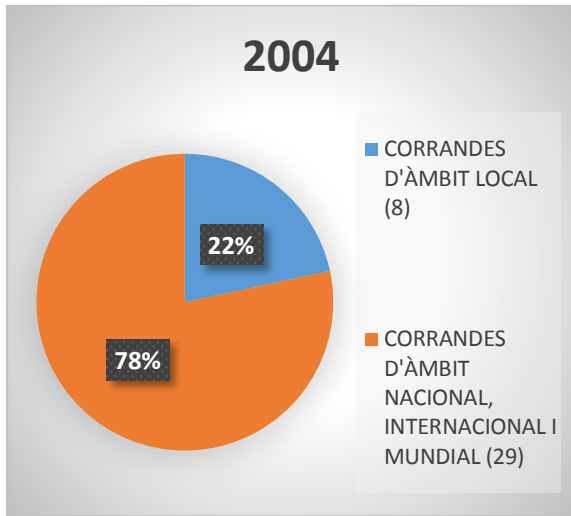
Els hi farem botifarra
als d'Espanya quan podrem
però per fer-los-la ben feta
cal primer que ens entrenem.
Per tenir matèria prima
som parats a Can Solà
crua, cuita o llonganissa
tot és bo per practicar. (2012)

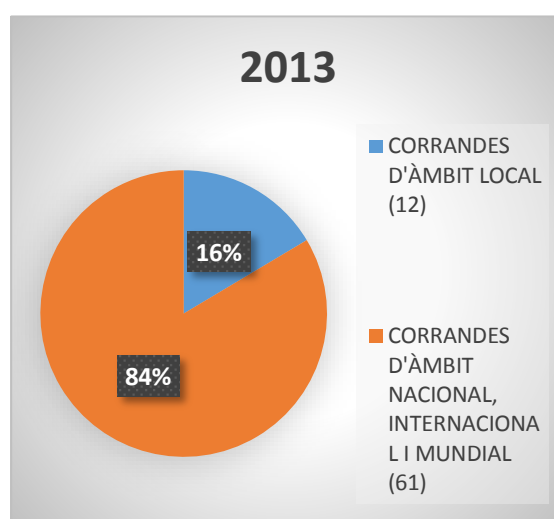
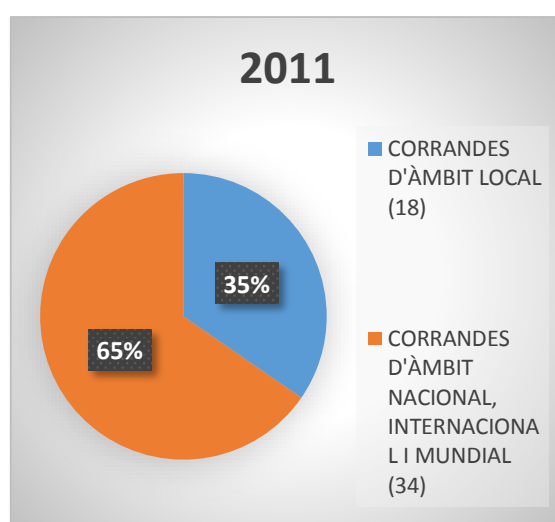
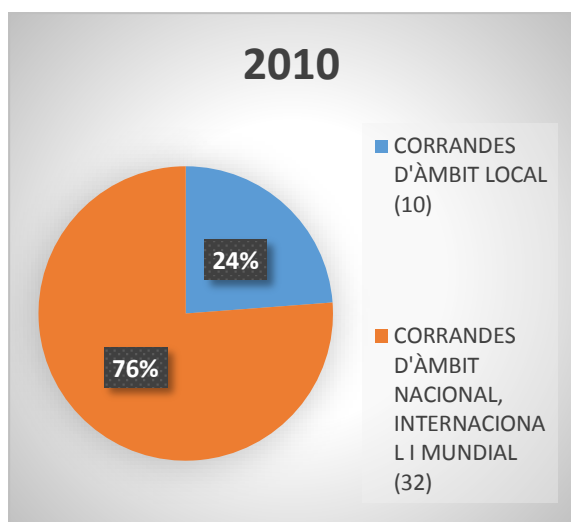
Vet aquí que fent la volta
una olor ens ha fet parar
llonganissa de la bona
que la fan a Can Solà.
Si ens en treuen una mica
segur que la tastarem
i al Nadal fent pilotilles
Xicalla us ajudarem. (2011)

A3.3. Gràfics anuals de percentatge de corrandes locals respecte del total

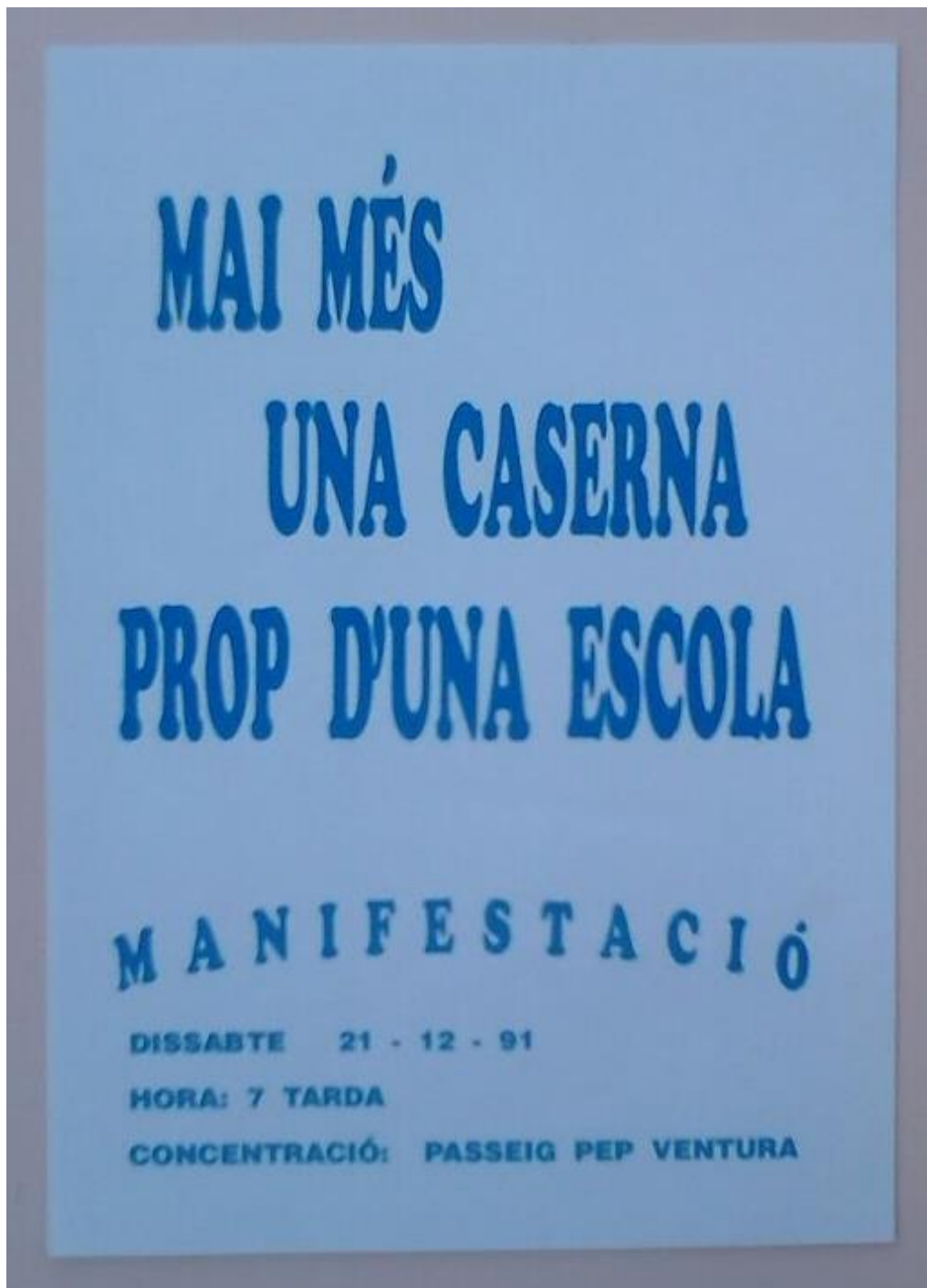

A3.4. Pamflet de la manifestació del desembre de l'any 1991 en contra de la ubicació de la caserna de la Guàrdia Civil

Procedència: Biblioteca Joan Triadú de Vic.

A3.5. Retall de premsa de la cantata *Història de Catalunya amb cançons*

La coral Xicalla amb la cantata "Història de Catalunya amb cançons" tanca els actes dels 300 anys del Pacte dels Vigatans

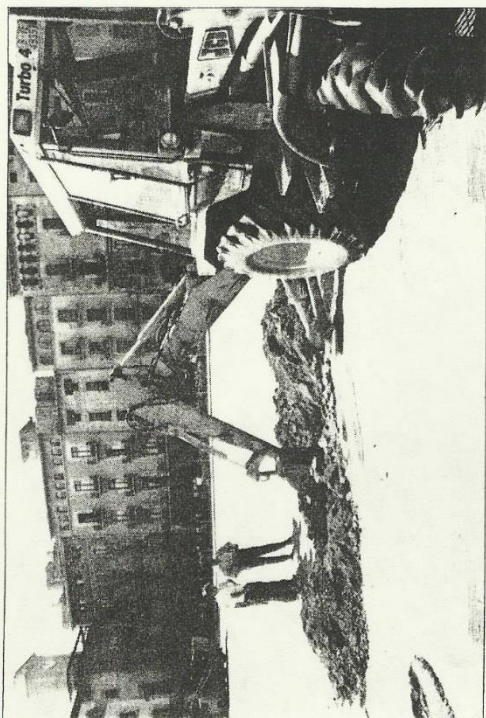
Imatge, en acabar l'acte, del director, els representants de les corals, músics, solistes, narradors, cantaires i participants al concert.

ANGEL ALSINA

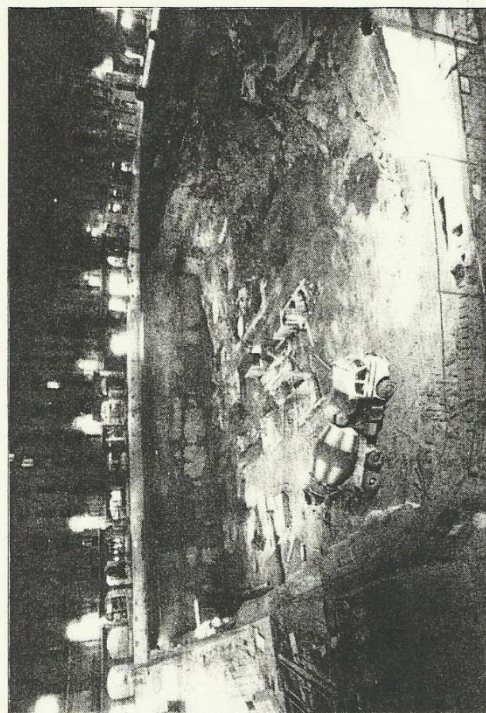
El cinema vigatà es va omplir com mai en el concert commemoratiu dels 25 anys de la Coral Xicalla. Envoltats, d'amics, familiars i espectadors anònims, els nens i nenes van interpretar la gran cantata titulada "Història de Catalunya amb cançons", obra composta a principis dels anys 70 per Antoni Ros amb arranjaments d'Oscar Penarroya. A la cantata hi van participar la coral Esquix de Barcelona, el Cor Cabirol de Vic, el Cor d'Alumnes de l'Escola de Música de Vic i la Coral Xicalla del barri de Santa Anna de Vic.

A3.6. Evolució de les obres de l'aparcament de la Plaça Major

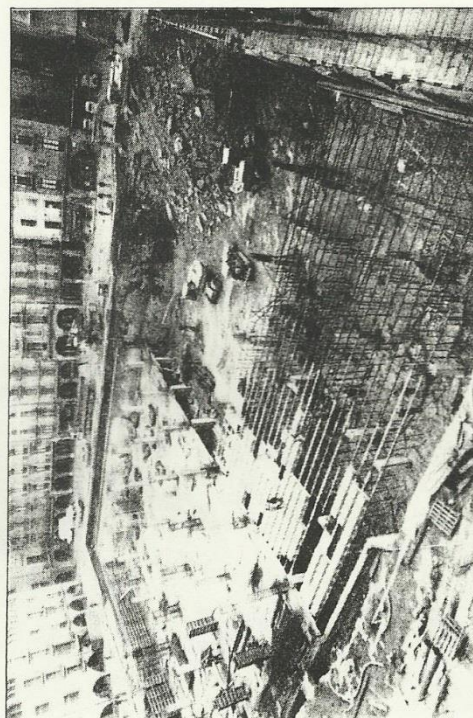
APARCAMENT DE LA PLAÇA MAJOR DE VIC

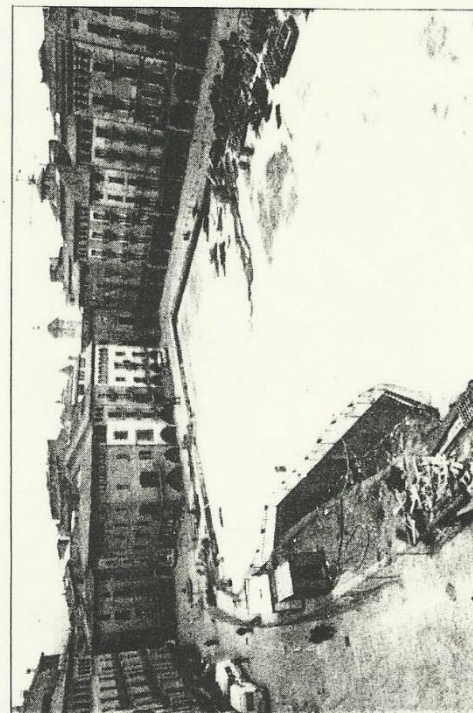
20 - agost - 90

4 - desembre - 90

30 - gener - 91

15 - març - 91

A3.7. Retall de premsa sobre el taller de corrandes amb Jaume Arnella

EL 9 NOU

EL CALAIX

55

La coral Xicalla del barri de Santa Anna de Vic celebra enguany el 25è aniversari i ha programat tot un seguit d'actes que s'allargaran fins el proper Nadal. El tret de sortida es

va donar dissabte passat amb un taller de corrandes adreçat als cantaires amb el mític romancer Jaume Arnella de professor. La valoració final, per Arnella, "un 8,9".

Corrandes xicallaires

El romancer Jaume Arnella va impartir un taller de corrandes dissabte passat a Vic

Vic

Jordi Sunyer

"El balanç de l'acte jo el valoraria amb un 8,9". Amb aquest notable altíssim tirant a excel·lent el romancer Jaume Arnella resumia com va anar el funcionament del taller de corrandes que va tenir lloc dissabte passat al centre cívic de la Serra de Sanferm organitzat per la coral infantil Xicalla del barri de Santa Anna de Vic, que d'aquesta manera encetava els actes del seu 25è aniversari.

El taller va començar amb Arnella calçant-se el guitarró i oferint un tastet de corrandes improvisades combinades amb d'altres que ja duu sempre al sarró. Així, entre d'altres, es va posar amb la gent de Vic o amb les seves noies -*Les pubilles de la Plaïna* / *són boniques com un sol* /

El romancer Jaume Arnella donant les explicacions als alumnes del taller de corrandes

jo disfruto tant mirant-les / com quan l'Eio o fot un gol-cap). Tot seguit, Arnella va

explicar els secrets de la corranda a la trentena de cantaires que van participar

al taller deixant clar que es tracta de fer quartetes de vuit síl·labes on és imprescindible que rimin sempre el segon i el quart vers. A partir d'aquí, i sempre amb el bon humor per senyera, els cantaires de la Xicalla van començar a practicar amb l'objectiu d'elaborar les seves pròpies corrandes. La Xicalla, a més, cada any en canta quan arriben les caramelles i l'objectiu del taller, precisament, "és que moltes de les que cantarem aquest any les puguin fer els mateixos cantaires", explicava Pere Sellarès, director de la coral. A jutjar pel resultat final, amb els xicallaires cantant corrandes pels descoberts acompanyats d'Arnella, és evident que la Xicalla té corrandistes per anys. "M'ho he passat molt bé i crec que aquí hi ha un gran potencial de gent que pot inventar-se corrandes de manera mortífera només que facin una mica de pràctica", va assegurar Arnella. Els cantaires també en van sortir satisfets i cantant corrandes tan diverses com *Aquí a Vic hi ha la Xicalla / que corrandes cantarà / i d'aquí a unes setmanes / pels bars nirem a cantar* o *Hi ha un error històric / en quan al jardí d'Edèn / Adam i Eva habitaven / a la Serra de Sanferm*.